

Утешител

Разкриване на
Божия план за
интимност в
отношенията

Ейдриън
Ибънс

Ейдриън Ибънс

Утешител

Търсенето на интимност, сигурност и удовлетворение

Съдържанието на тази книга се отнася за зрели хора и може да не е подходящо за по-млади читатели. Дискретността е препоръчителна.

© Adrian Ebens, 2020

adrian@life-matters.org

Съдържание

1. Тревога от раздялата	4
2. От Помощник към Животодател	8
3. Небесната царица	14
4. Утешителите	22
5. Малоценност	26
6. Пропадане в робство	33
7. Похотта на очите, желанията на плътта	41
8. Делата на плътта	50
9. Цикълът на осъдителността	53
10. Бягство от змея	60
11. Сърце чисто сътвори в мен	68
12. Божественият модел на гръдта	76
13. Плодете се и се размножавайте	89
14. Апетитът	98
15. Славата на Бога	105
16. Практики на ухажване	112
17. Принципи за щастлив брак	124
18. Развод и повторен брак	129
19. Единственият родител	142
20. Същият пол	151
21. Когато земята повръща	163
22. Звярът язден от блудница	174
23. Призовани на сватбата на Агнето	180
24. Висонът на светиите	184

1. Тревога от раздялата

Денят най-накрая настъпи. Ден на очакване, вълнение, смесица от безпокойство и малко страх. Това е първият учебен ден. За много деца това е един ритуал на прехода; процес, през който трябва да преминем, за да се изправим пред реалността на живота.

На петгодишна възраст, отделянето от майка ви, може да бъде доста травматично преживяване. Ако потърсите в Интернет нещо за тревожността при раздяла, във връзка с първия учебен ден, ще ви бъдат предоставени подробни указания как да направите това, възможно най-безболезнено. При по-голямата част от майките, скръбта им изглежда е по-голяма от тази на детето им.¹

"Преживявал съм и по-тежки раздели, но за нито една не съм бил така разяждан отвътре." Това пише Сесил Дей-Люис в стихотворението си „Ходене надалеч“, написано докато наблюдавал, как най-големия му син тръгва на училище. Ако първият ден на детето в училище е значителен, то моментът, когато то напуска дома си, за да посещава университет, може да бъде преживян като неотменима промяна на живота ви. Да знаеш как да се сбогуваш и да се справиш с чувството за загуба, която може да дойде в следствие, е част от това да си родител.²

Безпокойството на родителите може да добави към тревожността на детето, причинявайки спираловиден ефект, при който двете страни стават още по-неспокойни.

Всъщност родителите, тревожни от започване училището на детето си, могат да затруднят преживяването на всички, тъй

¹www.healthline.com/health-news/63-percent-of-moms-are-the-most-upset-on-the-first-day-of-school

²www.theguardian.com/education/2013/sep/18/parents-coping-when-children-leave-home

като децата са склонни да се подхранват от стреса на родителите си.³

Връзката между майката и детето почти винаги е близка и интимна. Кой може точно да изрази близостта, която майката и детето усещат по време на бременността? По време на раждането връзката се увеличава чрез отделянето на пептидният хормон окситоцин, който има прекрасен успокояващ ефект върху нервната система на детето. Преминването от безопасността и сигурността на майчината утроба към раждане е доста травматично за бебето. След този стрес, обикновено, първото място, където се поставя е гърдата на майката. Докато детето продължава да слуша познатия звук на майчиното сърце, това е естественото място за комфорт и сигурност срещу нарастващите предизвикателства в живота. Скоро, точно от това място, майката и детето навлизат в обвързващия процес на кърменето. Една майка го описва по следния начин:

Естествената сила на кърменето е едно от най-големите чудеса на света. Става дума за истинска любов. Става въпрос за грижата и празнуването на чудната радост от подхранването на нов живот. Става въпрос за насладата от това да си жена.

Новороденото бебе има само три изисквания. Те са: (1) топлина в прегръдките на майка му, (2) храна от гърдите ѝ и (3) сигурност в познанието за нейното присъствие. Кърменето удовлетворява и трите.⁴

След като са преминали заедно през този ритуал на прехода, майката и детето, неизбежно, изпитват чувство на безпокойство, при първата принуда да прекарват часове разделени един от друг. Формирали са най-съкровени отношения и сега справянето с процеса на разделя зависи много от психиката на майката.

³www.healthline.com/health-news/63-percent-of-moms-are-the-most-upset-on-the-first-day-of-school#Practice-makes-perfect

⁴www.wiseoldsayings.com/breastfeeding-quotes/

Още на възраст 9–10 месеца, когато бебетата започват да пълзят, а след това, на около 12-месечна възраст и да ходят, те развиват способности за физическо изследване на света, далеч от майка си. Тези способности носят със себе си тревожност от раздялата, тъй като бебето става по-уязвимо, когато е далеч от майката. ... Повечето родители приветстват тези проучвания на детето и повишената независимост. Обаче, в контекста на майчина депресия, травма или нарушена връзка в собствения ѝ ранен живот, някои майки изпитват значителна трудност да търпят безпокойството на бебето.⁵

Колкото повече травми и несигурност е преживяла една майка в живота си, толкова повече ще изпитва потенциална тревожност, при раздялата с детето си. Чувството за идентичност и цел, която жената изпитва по време на майчинството, може за известно време да надмогне чувствата ѝ за безполезност. Но усещането за стойност, получено от това, че е станала майка, крие висок риск от загуба на цел и смисъл, когато детето ѝ се придвижва по-далеч, в стремеж към живот. По отношение на сина, това може да доведе до синдрома „маминото момченце“. Тъй като майката се е самоопредила чрез грижите за сина си, преходът на сина ѝ към брачен живот често се затруднява, понеже съпругата бива възприета от майката (а може би и от сина) като по-малко способна от нея да се грижи за него. Общият стереотип на майката да критикува предполагаемата неспособност на снахата да се грижи за сина ѝ, говори за тази дилема. На по-младата жена се гледа като на съперница за вниманието и обичта на сина ѝ.

Възниква въпросът как една майка може да осигури баланс на комфорт, възпитание и подкрепа за децата си, без да се самоопредели като контролираща и взискателна към децата си. Защото това би предало наследство на безпокойство, несигурност и безполезност; точно обратното на това, което е възнамерявала, когато е почувствала първата

⁵ en.wikipedia.org/wiki/Maternal_bond

радост, нежност и любов, докато кърми детето си в ранна детска възраст.

Преди да се спрем на този въпрос, нека видим какво ни казва Библията, по отношение на идентичността на жената, като помощник.

2. От Помощник към Животодател

В началото Бог създал жената като помощник на мъжа.

"И Господ Бог каза: Не е добре за човека да бъде сам; ще му създам подходящ помощник." (Битие 2:18)

Думата *помощник* на иврит (езер) означава помощ. Жената, която била „изведена от мъжа“, трябвало да му помага. Кореновата дума (азар), от която произлиза *езер*, означава да *обграждам, защитавам, помагам, подкрепям*. Разбирането на тази помощ е деликатен баланс. Размислете за това, как Ева носила първия си син. Тя носила семето на съпруга си. Защищавала и хранила този син в утробата, през пъпната връв на живота, а след това го кърмила, като негова основна дарителка. Докато, като помощник на съпруга си е в подкрепяща позиция, по отношение на сина си, тя е в лидерска позиция.

Ако жената се радва на закрилата, подкрепата и благочестивото ръководство на своя съпруг, който е определения, упълномощен да я благославя, тя няма да се изкушава да изисква стойност, в позицията си на майка. Колкото по-малко оценена се чувства една жена, толкова по-голямо е изкушението да изисква признание и стойност *от тези*, които отглежда, в качеството си на тяхна защитница и такава, която им доставя всичко.

Същата дума, използвана за описание на жената като помощник, се използва и за описание на Божието дело.

"Душата ни чака Господа; Той е **помощ** (езер) наша и щит наш." (Псалми 33:20)

"Да ти прати **помощ** (езер) от светилището, и да те подкрепи от Сион!" (Псалми 20:2)

"А аз съм сиромас и немотен; Боже, побързай да дойдеш при мене; **Помощ** (езер) моя и избавител мой си Ти; Господи, да се не забавиш." (Псалми 70:5)

Докато мъжът и жената се покланяли на истинския небесен Бог, с благодарност за живота, с доверие, като към техен краен източник на помощ, защита и сигурност, помощта на жената към мъжа била в знак на благодарност, вдъхновена и осигурена от нашия небесен Баща. Само така, чрез ръководството на съпруга си, жената може да остане в непрекъснат дух на благодарност и доверие към Божията грижа и няма да изпада в изкушението да търси своята идентичност, главно, въз основа на майчинството си. В тази идеална любов и интимна връзка със съпруга си, тя би могла да избегне тревогата от раздялата с децата си, когато пораснат и напуснат семейното жилище, поставяйки началото на собствените си домове.

Когато Ева паднала в грях и взела забранения плод от дървото, Адам се заплел в дилема между своите двама помощници. Макар, че обичал Бог и Му бил благодарен за всичко, усещането за раздяла с любимата съпруга пронизвало душата му. Като глава на нашата раса, той застанал в кардинална позиция да реши естествената склонност на човечеството, при избора на първостепенен помощник. Щял ли да погледне към Бога и да Му се довери, за това че е негов пръв Помощник, или вместо това щял да се обърне към жената?

Знаейки, че Ева е яла от плода, при ясното Божие предупреждение, че ядящите от това дърво ще умрат, Адам се опитал сам да реши този проблем. Вместо да се обърне към своя Помощник и Бог за мъдрост, какво да прави, Адам решил, че ще се вкопчи в жена си и ще сподели нейната съдба. Вместо да действа в позицията си на лидер, поемайки отговорност за нея, като предложи собствения си живот на нейно място, малкото момче в този мъж пъхнало палеца в уста си и се притиснало до жена си. Вместо да тича към Бога за помощ, той се затичал към жена си, взел плода и го изял. Когато Бог дошъл да разпита за случилото се, двамата хукнали да бягат от истинския си Помощник и се скрили в градината. Забележете как Адам се обърнал към жената за утеха, след като Бог го информирал за ефекта от решението на Адам да яде плода.

"А на човека рече: Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: Да не

ядеш от него, то проклета да бъде земята поради тебе; със скръб ще се прехранваш от нея през всичките дни на живота си. Тръни и бодли ще ти ражда; и ти ще ядеш полската трева. С пот на лицето си ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята, защото от нея си взет; понеже си пръст и в пръстта ще се върнеш. И човекът наименува жена си Ева [Т.е. Живот.], защото тя беше майка на всички живи." (Битие 3:17-20)

Последният стих е много интересен. Името Ева всъщност означава даряваща живот. Защо Адам би нарекъл жена си живородател?

"Ще поставя и вражда между тебе и жената и между твоето потомство и нейното потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще му нараниш петата." (Битие 3:15)

Бог им говори за семето на жената и как чрез нея ще дойде обещаният Месия, който носи спасение. Това ли обаче я прави даряваща живот? Вярно е, че чрез жената (Мария) се е родил Христос, но това я прави само посредник на дара на живота, а не самата тази, която го дарява.

Когато четем гръцкия Стар завет (Септуагинтата), думата, използвана за Ева на иврит, е *Зои* на гръцки. Проблемът с това е, че Христос говори за Себе Си като за *Зои*.

"Исус ѝ рече: Аз съм възкресението и живота [*Зои*]; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее;" (Йоан 11:25)

"Исус му казва: Аз съм пътят, и истината, и животът [*Зои*]; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене." (Йоан 14:6)

Христос е истинския *Зои* или Този, Който дарява живот. По-дълбокото значение на това, че Адам нарекъл съпругата си даряваща живот, докато Бог я е призовал да му бъде помощник, е в това, че той я е направил своя спасителка.

Ясен пример за това се намира в текста на една песен, направена известна от Елвис Пресли, наречена *Удивителната ти* (The Wonder of You). Написана е за жената, която обичал:

Когато никой друг не може да ме разбере
Когато всичко, което правя е грешно
Ти ми даваш любов и утеха
Даваш ми надежда да продължа
И се опитваш да покажеш любовта си към мен
Във всичко, което правиш
Това е удивителното, удивителното при теб.
А когато се усмихнеш, светът е по-ярък
Докосваш ръката ми и аз съм цар
Целувката ти за мен струва цяло състояние
Любовта ти към мен е всичко
И винаги си там, за да ми подадеш ръка
Във всичко, което се опитвам да правя
Това е удивителното, удивителното при теб
Предполагам, че никога няма да разбере причината
Да ме обичаш така
Това е удивителното, удивителното при теб.

Това е една песен на възхита и поклонение; това е идолопоклонство, защото само Христос е Този, Който ни дава комфорт и утеха, тогава, когато никой друг не може да ни разбере.

На Адам току-що му било казано от Бога за тъжните и скръбни неща, които предстои да му се случат. Покрусен от затрудненото си положение, той се обръща към жената. В нежната ѝ усмивка и топло докосване той намира утеха и спасение от скръбта, която го завладява.

Колко млади мъже, чувстващи се изолирани и самотни се съживяват от красива млада дама, която влиза в живота им. Такива се обновяват, получават живот, смисъл и стойност. Тя се превръща в техен животодател. Вярно е, че Адам бил самотен преди грехопадението, но тази самота не идвала от чувството за безполезност, а от желанието да сподели любовта, която бил получил.

Превръщането на жената в животодател е една ужасна ситуация и тя напълно предефинира отношенията на мъжете и жените. Както ще

видим тази зависимост на мъжа от жената има страшно жило в опашката си.

Адам избрал жената за свой основен помощник и животодател преди Бога. Но чувствайки се на тясно, когато Бог го попитал защо е ял от дървото, Адам посочил с пръст и двамата си помощници.

"А Бог му рече: Кой ти каза, че си гол? Да не би да си ял от дървото, от което ти заповядах да не ядеш? И човекът рече: **Жената, която си ми дал за другарка, тя ми даде от дървото, та ядох.**" (Битие 3:11-12)

Истинският водач не обвинява тези, които са под грижите му. Обвинявайки Бога и жената, Адам ги поставил в равностойно положение. Той издигнал жената до мястото на негова покровителка. По този начин можел да я обвинява, при напускане и даване на лоши съвети.

Представете си шока, който Ева преживяла, когато преданият ѝ съпруг я изоставил и посочил с пръст, като виновна. Какво се е случило с нейния благороден съпруг? Вината за предложението от нея плод, заедно с вината, хвърлена върху нея за цялата поредица от събития, причинили огромна тъга на Ева и още по-дълбоко чувство за раздяла. В този момент тя навярно се почувствала съвсем сама. В брака им настъпил разрив. В човешкото семейство започнала голяма борба за позициите, които мъжете и жените ще се стремят да заемат в борбата си за живот, интимност и себестойност.

Обръщайки се към жената и същевременно обръщайки се против жената, Адам създал нов свят, който Зигмунд Фройд и неговите последователи изразяват, като конфликт между жизнения инстинкт, Ерос и инстинкта на смъртта, Танатос⁶

Сега били положени основите за разкриването на Небесната царица.

⁶ <https://www.verywellmind.com/life-and-death-instincts-2795847>

3. Небесната царица

След събитията около изяждането на забранения плод, преходът в отношенията между първите ни родители бил гигантски. Описал съм подробно този преход в малката книга *Първородна любов*.⁷ Каня ви да я прочетете, за да попълните, за себе си, следващите подробности в историята.

Съвършеният мир, радостта и почивката, които Адам бил изпитал в съвършената любов на своя небесен Отец, се изгубили. Духът на Божия Син живял в него, до бедственото му падение. Писанията ни казват какъв е източникът на почивката, на която се наслаждава Божия Син.

"Никой, кога да е, не е видял Бога; Единородният Син, който е в лоното на Отца, Той Го изяви." (Йоан 1:18)

В любящата прегръдка на своя Баща, Божият Син излива Своя спокоен Дух върху цялото творение. Адам имал привилегията да повтори връзката на Отец и Сина, почивайки си в лоното на Божия Син. Проявление на тази почивка виждаме в ученика Йоан, когато той си почивал на гърдите на нашия любим Спасител.

"А на трапезата един от учениците, когото обичаше Исус, беше се облегал на Исусовото лоно." (Йоан 13:23)

Това физическо проявление на идеалната връзка между човека и неговия Спасител ни насочва към духовната реалност, в която човекът намира Божия Син за негов Утешител, насърчител и убежище, за да го утвърди против всички предизвикателства на живота.

"И като рече това, духна върху тях и им каза: Приемете Светия Дух." (Йоан 20:22)

⁷ Достъпна на fatheroflove-bulgaria.com

"Но желая да знаете, че глава на всеки мъж е Христос, а глава на жената е мъжът, глава пък на Христос е Бог." (1 Коринтяни 11:3)

"Благословен Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, **Отец на милостивите и Бог на всяка утеха. Който ни утешава във всяка наша скръб**, за да можем и ние да утешаваме тия, които се намират в каквато и да била скръб, **с утехата, с която и ние се утешаваме от Бога.**" (2 Коринтяни 1:3-4)

Едно от Божиите имена, дадено в Писанието, е Ел Шадай. Историята за превода на тази дума на английски е много значима за нашата тема.

Повечето преводачи на английски считат Ел Шадай за „Бог Всемогъщ“, вероятно защото преводачите на Септуагинтата са смятали, че Шадай произхожда от един главен глагол, Шадат, който означава „да превъзмogneш“ или „да унищожиш“ (от който получаваме нашата английска дума Всемогъщ). С други думи, преводачите смятат, че този термин предполага, че Бог е толкова могъщ, че Той е смятан за „Всемогъщ”...

Благословието на Яков в Битие 49:25 обаче показва, че Шадай може да бъде свързано и с думата за гърди (шадаим), което показва достатъчност и подхранване (т.е. „благословия на гърдата и утробата“). В този случай Името може да идва от съкратената форма *ша* ("който") и *дай* ("достатъчно"), за да покаже пълната достатъчност на Бог в подхранването на „новоизлюпената“ нация към плодовитост. Всъщност Бог първо използва това Име, когато се отнася до умножаването на потомството на Авраам (Бит. 17:2).⁸

⁸ https://www.hebrew4christians.com/Scripture/Parashah/Summaries/Lekh_Lekha/El_Shaddai/el_shaddai.html

Как четем Писанието? Дали Ел Шадай означава надмогващ унищожител или един, който предлага пълнота при отглеждане на Неговите деца, отразена в интимния контекст на гърдата?

От Бога на баща ти, който ще ти помогне, и от Всемогъщия [Шадай], който ще те благослови с небесните благословения, благословенията на дълбочината, която се намира отдолу, **благословията на гърдите и на утробата.** (Битие 49:25)

Пребивайки в лоното на Отца, хранейки се напълно от Него, Божият Син е напълно способен да ни даде благословието на Отца. Това за което човекът копнее в духа си е лоното на Христос.

Утехата на нашия небесен Баща се вдъхва върху Неговия Син, Който след това я вдъхва върху човека, а той на свой ред я вдъхва върху жена си. Жената също може да получи директни благословения чрез Христос от Отца и тези благословения се усилват в структурата, изложена в 1 Коринтяни 11:3. Този поток на утехата е от съществено значение за институционалната стабилност на семейството и следователно, има по-широко въздействие върху обществото.

Избирайки жената на мястото на Божия Син, мъжът се обърнал към нея, като към негов основен утешител. Вместо да почива на лоното на Божия Син, естествената му склонност вече била да почива в лоното на жена си, търсейки да бъде утешен и откърмен от нея. Това ли е една от причините почти всички мъже да се привличат от гърдите на жените? След като направил жената своя *Зои*, мъжът я направил свой Ел Шадай и потърсил утеха в лоното ѝ като заместител на Христос. В опит да разбере тази мъжка мания един автор запитал:

Защо хетеросексуалните мъже сме толкова очаровани от гърдите на жените, че понякога се държим така, сякаш гърдите са седалището на душата?⁹

⁹ https://www.huffpost.com/entry/breasts_b_1910401

Седалището на душата трябва да се намира в нашия Създател, а не в жената. Очарователният ефект на женските гърди върху мъжкия ум говори за това фундаментално изместване на мъжката душа към жената за намиране на мир и спокойствие.

... мъжете са изключително привлечени от гърдите, и това не е защото момчетата учат на детската площадка, че гърдите са нещо, от което трябва да се интересуват. Това е биологично и дълбоко вплетено в мозъка ни. Всъщност изследванията показват, че когато сме излагани на гледката на гърди или дори стимули, свързани с гърди, като сугиени, започваме да вземаме неправилни решения.¹⁰

Това привличане всъщност е покварено желание за утехата и подхранването на Христос. Това е робство, което не може да задоволи душата, тъй като никога не е имало намерение да прави това. И все пак това е робство, от което никой мъж не може да се освободи от самосебеси. Само истинският *Ел Шадай* може да разбие това робство и да доведе душата в покой. Това обяснява ли и защо толкова много жени са готови да парадират с гърдите си? Те чувстват привличането, което гърдите им създават и ги използват, за да задоволят нуждата от внимание или да създадат фалшиво усещане за стойност? Много трудно жените могат да се освободят от това робство на парадирането. Само Христос, Даряващият живот, може да ви освободи от този начин на мислене.

Тази обесивност на мъжа намира израз в ефесянската богиня Артемида, която била фигура на почитание с много гърди. Една от многото вреди при този тип поклонение е, че то пречи на човека да стигне до емоционална зрялост.

Макар и физически отбит от гърдата на майка си, емоционално, синът все още изпитвал дълбоко вътрешно желание да се опре на гърдите на жената, за да получи утеха в този мрачен, жесток и студен свят. До

¹⁰ Пак там

младежка възраст той бил обект на обичта на своята майка и в нейната грижа можел да потисне бъдещо безпокойство, относно желанието и нуждата си от женско внимание и обич. Но когато достигне мъжественост, той е емоционално привлечен чрез нуждата от майчина фигура към жена по негов избор.

В същото време, в мъжа пребивавало по-тъмното наследство да обвинява жената за неуспехите си и да негодува при мисълта за нейната емоционална власт над него. Това, от своя страна улеснявало реакционното желание да доминира над нея и да я покорява.

Жената пък, от своя страна, понасяла вината за изкушаването на своя мъж да съгреша против Бога. Мъжът, който би трябвало да бъде нейният видим утешител, чрез Христос, като ѝ вдъхва благословения и насърчение с думите си, вече не съществувал. На негово място стояло едно емоционално незряло момче, в мъжко тяло, което се облягало на нея като основен източник на емоционален комфорт.

Това имало пагубен ефект върху чувството за стойност на жената. От една страна, било ласкателно да накара мъжа да я обожава външно и да я желае..., но как тогава щяла да бъде утешена? След като тръпката от преследването и удовлетворението от привличането на мъжа се изчерпали, тя останала с едно момче, което изисквало емоционално подхранване от гърдите ѝ – една повърхностна властова позиция, оставяща усещане за празнота, недоволство и несигурност.

Библията показва естественото развитие на този низходящ път, когато хората се отклоняват от единствения истински Бог. Когато мъжът се обърнал към поклонение пред жена си, той поставил основата на поклонението пред създадено същество. Това поклонение, по-късно, се разширило и към поклонение на други творения.

"Понеже от създанието на света това, което е невидимо у Него, сиреч вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията; така щото, човеците остават без извинение. **Защото, като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха; но извратиха се чрез**

своите мъдрувания, и несмисленото им сърце се помрачи. Като се представяха за мъдри, те глупееха, и славата на нетленния Бог размениха срещу подобие на образ на смъртен човек, на птици, на четвероноги и на гадини. Затова, според страстите на сърцата им, Бог и ги предаде на нечистота, щото да се обезчестят телата им между сами тях, - те които замениха истинския Бог с лъжлив, и предпочетоха да се покланят и да служат на тварта, а не на Твореца, Който е благословен до века. Амин." (Римляни 1:20-25)

Последователността е ясна. Когато човек се откаже от утехата, която има у Бога, той се обръща към поклонение пред създанието, а не пред Твореца. Копнежът за утеха и интимност, във връзката между мъжа и жената, не може да бъде истински удовлетворен, докато тя е в изолация от Бога. Отчаяното търсене на утеха засилва сексуалния апетит на мъжа, заедно с чувството му за малоценност. При мъжете, за да се сдобият с нужната им утеха, това се проявява в увеличено желание за сексуално насилие. При жените, за да си осигурят внимание и обич от мъжа, проявлението е в снижаване до нивото на това, което иска той.

Мъжът става роб на сексуалния си апетит, търсейки, извън Бога, утехата, която само нашият небесен Баща може да осигури. Краткотрайният екстаз на случайна сексуална среща, за момент, притъпява неговото чувство за малоценност, но тъй като не може да му даде трайна радост, каквато жадува, той се обръща и обвинява жената за своите провали. Жънейки вихрушката, която е предизвикал, причинява болка обратно на себе си.

Скоро мъже и жени се включили в поклонението на Небесната царица. Тя е спомената в книгата на Еремия.

"Но непременно ще вършим всичко, що е излязло от устата ни, че ще кадим на небесната царица, и ще й правим възлияния, както правехме ние и бащите ни, царете ни и първенците ни, в Юдовите градове и в ерусалимските улици; защото тогава ядохме хляб до ситост, добре ни

беше, и зло не видяхме. Но откак престанахме да **кадим на небесната царица** и да ѝ правим възлияния сме били лишени от всичко, и довършихме се от нож и от глад." (Еремия 44:17-18)

По времето на Еремия, приблизително 600 години преди Христос, почитането на богинята царица, било почти всесветско явление. Ето какво казва един коментар на Библията във връзка с този стих.

Небесната царица. Тази богиня обикновено се идентифицира с асиро-вавилонската Ишар. Тъй като имало неморални церемонии, свързани с това богослужение, то предизвиквало горещото негодувание на Еремия, особено след като изглежда, че то било видна част от идолопоклонството, което тогава се практикувало. Асиро-вавилонската Ишар, богинята майка, била еквивалент на божествеността, известна на евреите като Ашторет, а на ханаанците като Астарта, чиито фигури са открити в Палестина. **Тази богиня на плодородието, на майчинството, на сексуалната любов и на войната била почитана в обреди с грубо неморален и унизителен характер.** По същество тя е била една и съща богиня, въпреки че е била почитана под много имена и в много аспекти, като майката земя, майката девица и често е идентифицирана с Атаргатис, „Великата майка” на Мала Азия, Артемида (Диана) на Ефес, Венера и др. Различните имена като Нана, Индини, Ирнини, Белтис, прилагани към богинята-девица, съдържат елементи, обозначаващи я като „дама“ или „любовница“. Някои от обозначенията били Белти, "моята дама" (точният еквивалент на италианската Мадона), Белит-ни, "нашата дама" и "небесната царица", името, под което Ишар била почитана по покривите като утринна или вечерна звезда, с предлагане на печени пити, вино и тамян. Ишар била известна и като милосърдната майка, която ходатайства пред боговете за своите поклонници. Някои от тези имена и атрибути днес се прилагат към девицата Мария, а много от локалните култове към девицата в Стария свят се смята, че са оцелели днес от

поклонението пред някои от тези различни аспекти на древната богиня майка. *Коментар на Библията на ЦАСД* към Еремия 44-та глава:

Апостол Павел ясно заявил, че безумните сърца на хората са помрачени, в търсенето на утеха за душите им, в обятията на майка/съпруга. Обърнете внимание на коментара, че Небесната царица била почитана не само за плодородието, майчинството и сексуалната любов, но и за войната. Това безумно въображение на мъжа описва, точно, конфликтните му отношения с жената.

Идолопоклонническото поклонение пред жената било предсказано в пророчеството като такова, което ще продължи до самия край на времето. Сексуално извратеният, животински (зверски) характер на човека е под ръководството на майката на блудниците, която води света в едно голямо, окончателно, бедствие, преди завръщането на Христос.

"И дойде един от седемте ангела, които държаха седемте чаши та поговори с мене, казвайки: Дойди, ще ти покажа съдбата на голямата блудница, която седи на много води; с която блудствуваха земните царе, и земните жители се опиха от виното на нейното блудствуване. И тъй, той ме заведе духом в една пустиня, гдето видях жена, седяща на червен звяр, пълен с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога." (Откровение 17:1-3)

В тези последни дни, Господ призовава хората да се върнат в лоното на Божия Син и да установят, че Той е техния източник на утеха. Доказателството, че такава промяна е настъпила, се намира във възстановяването на семейната клетка и там, където мъжете вече не са поробени от еротични мисли, за да си осигурят утеха (комфорт). Това ще освободи жените от деградацията и разголването на плътта им, за да спечелят вниманието и наградите на мъжете. Щом намерят истинското си утешение в Христос, те ще престанат да бъдат флиртуващи и ще проявят красива сила, чрез кротък и тих дух, който в очите на Бога има голяма стойност (1 Петрово 3:4).

4. Утешителите

Вярно е, че Бог е замислял Ева като някой, който допълва, утешава и подкрепя Адам. Утехата на Христос и жена му трябвало да го благославят безкрайно, в една съвършена хармония. Виждаме как тази утеха се проявява в отношенията между Исаак и Ревека.

"Тогава Исаак въведе Ревека в шатрата на майка си Сара и я взе, и тя му стана жена, и той я **обикна**. Така Исаак се **утеши** след смъртта на майка си." (Битие 24:67)

Ревека била скъпоценна утеха за Исаак, след смъртта на майка му. Знаем, че това успокоение е било благочестиво, тъй като в гръцкото издание на Стария Завет се казва, че Исаак показал агапе към Ревека. Агапе е благочестивата любов, която дава, без да търси нищо в замяна.

Когато мъжът е изпълнен с любовта агапе, няма конфликт между двамата утешители в живота му. В гръцкия Стар завет думата *утеши* тук е Гр. 3870¹¹ *Паракалео*. Това е глаголната форма на същата дума, която е използвана в Йоан 14-та глава, когато Исус говори за утешителя, Гр. 3875 *Параклетос*. Когато Адам решил да яде от плода, той поставил тези два утешителя в противоположност, един на друг. Той издигнал жената на същото място, като Божия Син и в това положение Адам избрал единия над другия. Единственият, който можел да му осигури истинска утеха, бил *Параклетос* на Исус, която Той получил от Своя Баща. Утехата, която идвала от жена му, винаги имала за свой източник Христос; Ева била каналът, по който протичала тази утеха. Избирайки жената над Христос, Адам загубил и двамата си утешители и пропаднал в ямата на малоценността.

Може би е изкушаващо да се мисли, че ако Христос дава утеха на Адам чрез Ева, тогава наистина жената е в превъзходящо положение спрямо

¹¹ Числото е поредния номер под който тази оригинална дума се намира в речника на Стронг

мъжа, по отношение на утехата. Когато погледнем към творческия дизайн на мъжа и жената, започваме да разбираме важноста му по отношение на разбирането на това, кой действа в тази структура на утехата.

Ева е създадена от Христос чрез ребро, което идва от страната на Адам. Първо, Ева била дъщеря на своя небесен Баща чрез Христос. Нейната идентичност е първо, като дъщеря на Бога. След това тя била доведена до мъжа, притежаваща неговото ребро, и яркостта на славата на Адам. Именно наследството на жената от мъжа я поставя в положението на подчинен утешител, а не в положение да властва над него. В същото време наследството на жената не означава, че тя получава всичко, което притежава от мъжа. Тя първо е дъщеря на Бога и може да получава нещата директно от Него, за да благославя и утешава човека. Така комбинацията от нейното творение с наследството, което е получила чрез реброто на Адам, поставя утехата ѝ в нейния правилен контекст.

По времето на Исаия Господ викал към Израил да се върне при Него, за да получи истинското си утешение.

"Утешавайте, утешавайте людето Ми, Казва вашият Бог. Говорете по сърцето на Ерусалим, и извикайте към него, че времето на воюването му се изпълни, че беззаконието му се прости; Защото взе от ръката Господна двойно наказание за всичките си грехове. Глас на един който вика: пригответе в пустинята пътя за Господа, направете в безводното място прав друм за нашия Бог." (Исаия 40:1-3)

Трябвало да се подготви път, по който Господ да дойде и да даде успокоението, от което човешкият род се нуждае толкова отчаяно, но го търси на грешното място. Човечеството създава всякакви планини и долини от идеи, за да блокира пътя на истинския Утешител, Който идва, за да ни помогне.

Когато дошъл Йоан Кръстител, той дошъл в силата и духа на Илия. Йоан се идентифицирал като глас, който вика в пустинята.

"Той ще предиде пред лицето Му, в духа и силата на Илия, за да обърне сърцата на бащите към чадата, и непокорните към мъдростта на праведните, да приготви за Господа благоразположен народ." (Лука 1:17)

"На това му рекоха: Кой си? за да дадем отговор на ония, които са ни пратили. Що казваш за себе си? Той рече: Аз съм "глас на едного, който вика в пустинята; Прав правете пътя за Господа", както рече пророк Исаия." (Йоан 1:22-23)

Служението на Исус би трябвало да изцели разбитото ни сърце и да ни научи на пътя към живота. Обърнете внимание как в Исая 40:2 се казва, че войната на Ерусалим е приключила и беззаконието му е простено. Отбелязваме, че Небесната царица е била богиня на плодородието, секса и войната. Когато Христос идвал на света, трябвало да разкрие Отец за нас, да ни покаже какъв точно е Отец, а Неговият Дух да обърне сърцата ни, така че да намерим утехата си в нашия Баща, чрез Неговия Син. Това трябвало да сложи край на войната, в опитите ни да търсим най-висшата си утеха от друг източник. Исус ни е казал това, преди да напусне тази земя:

Няма да ви оставя безутешни: ще дойда при вас. Йоан 14:18
(KJV)

Когато падаме в грях чрез малоценността и обезсърчението си, трябва да търсим основната си утеха от Христос, който получава утехата Си от Бога на всяка утеха и това е Неговият Баща.

"Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако съгреша някой, имаме ходатай [параклетос - утешител] при Отца, Исуса Христа праведния." (1 Йоаново 2:1)

За да помогне на хората да се върнат при Него, като техен Утешител, Исус изговорил следните апелиращи думи:

"Чули сте, че е било казано: "Не прелюбодействуй". Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействувал с нея в сърцето си." (Матей 5:27-28)

Сексуалното желание на мъжа към жената идва от желанието на очите му, което на свой ред произхожда от утехата, която мъжът търси, за да излекува собственото си чувство за безполезност. Исаак изпитвал *agape* към Ревека и това ѝ позволило да му бъде утеха. *Agape* няма ерос или похот в себе си, не иска нищо за себе си. *Agape* е фокусирана, изцяло, върху даването, без никакъв оттенък на личен интерес. Мъжът, който е изпълнен с любовта *agape*, ще има силата да преодолее, както вътрешно, така и външно хипер-бомбардировките от сексуални изображения.

Такова условие за святост изглежда извън човешките възможности, особено в сегашната епоха на медии и интернет, които моментално удовлетворяват всяко похотливо желание. По всяко време и на всяко място, чрез мобилни устройства, всяко невъобразимо извращение е достъпно за консумация. Към това добавете деградиращия начин на обличане на жените, общество, което обявява сексуалната скромност за безстрашна и незряла и във всичко подтиква мъжа да подхранва либидото си. Наистина, за човека, това изкушение е почти невъзможно за игнориране, но Господ желае да ни утеши, като ни изпраща вестта на Илия. Това е послание, което ни призовава да се откажем от идолопоклонството пред жените и да търсим Бога като наш основен Утешител. Това ще ни позволи да даваме *Agape* на своите съпруги и общности, така че те да ни дават утехата, която Бог им е определил да споделят. Те, от своя страна, получили *agape* от своите съпрузи, бащи и пастори, ще се радват да отдават тази утеха. Щом Исаак е бил в състояние да обича Ревека с любовта *agape*, тогава има надежда, дори и за нас, днес.

Преходът, от поклонението на Небесната царица, към поклонението на Царя на царете е наистина една постоянна битка. Има планини, които трябва да бъдат преместени, и дълбоки долини на срам, които да се преодолеят, но тръбният призив вече започва да подготвя хора за посрещане на Господа.

5. Малоценност

"Човешки синове, до кога ще обръщате славата ми в безчестие? **До кога ще обичате малоценност** и ще търсите лъжа? (Села)." (Псалми 4:2, NKJV)

Когато Сатана изкусил Ева, чрез змията, той я запознал с принципите на новото си царство, в което всеки може да бъде бог за себе си. Той обаче скрил от нея ужасния конфликт, който бушувал в сърцето му. Сатана, преди това Луцифер, е първото създадено от Бог същество.

"Ти беше херувим помазан за да засеняваш; и Аз те поставих така щото беше на Божия свет хълм; ти ходеше сред огнените камъни. Ти бе съвършен в постъпките си от деня, когато бе създаден, догдето се намери беззаконие в тебе." (Езекил 28:14-15)

В пълнотата на агапе, Бог и Неговият син предали на Луцифер пълнотата на Техния щедър характер. Луцифер бил ярката утринна звезда, пълна с мъдрост и красота. Той бил водач на всички създадени същества и невероятно славно същество. По един мистериозен начин, той станал ревнив към Божия Син и пожелал да заеме Неговото място, до Бога. Забравил, че всяко добро нещо, което притежава е дар от Бога, чрез Неговия Син. Луцифер, като скъпоценен син на Бога, бил нежно насърчаван да се предаде на любовта и мъдростта на Бога и да остане в Божието семейство. Бог се опитал да покаже на Луцифер, че това, което възприема като несправедливост - да е под Христос - е необходимо за собствения му живот и щастие; и че курсът на недоволство, който предприемал, ще доведе само до собственото му унищожение.

Вместо да се вслуша в божествените съвети, Луцифер действал тайно сред ангелите, за да посее семената на съмнението, по отношение на Божието управление. Чрез вечния Дух, Бог и Неговият Син присъствали на всеки разговор и чували всяка дума, която Сатана прошепвал. Те не приложили никаква сила, спрямо Луцифер, за да попречат на ходовете му.

Всеки един от ангелите започнал да разкрива своя характер. Всички познавали и били изпитали невероятната любов на Бог и Неговия Син. Суверенът на вселената съобщил на ангелите, че Синът Му е равен на Него и е достоен за поклонение. Исус намекнал за това събитие в следното изявление:

"Защото, нито Отец не съди никого, но е дал на Сина да съди всички, **за да почитат всички Сина, както почитат Отца.** Който не почита Сина, не почита Отца, Който Го е пратил." (Йоан 5:22-23)

Това е въпроса, на който Луцифер се съпротивлявал. Той искал да бъде почитан, над Христос. Искал да бъде като Всевишния. И все пак, той избрал да забрави, че никой не идва при Отец, освен чрез Неговия Син. Избрал също да забрави, че имаш Отец само когато имаш Сина.

"Как си паднал от небето, ти Деннице, сине на зората! Как си отсечен до земята, ти, който поваляше народите; А ти думаше в сърцето си: ще възляза на небесата, ще възвиша престола си над Божиите звезди, и ще седна на планината на събраните богове към най-крайните страни на север, ще възляза над висотата на облаците, ще бъда подобен на Всевишния." (Исая 14:12-14)

"Исус му казва: Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене." (Йоан 14:6)

"Кой е лъжец, освен оня, който отрича, че Исус е Христос? **Той е антихрист, който се отрича от Отца и от Сина. Никой, който се отрича от Сина, няма нито Отца;** а който изповядва Сина, има и Отца." (1 Йоаново 2:22-23)

Луцифер отказал да признае Божия Син и така се превърнал в първата проява на антихриста. Като направил тази стъпка, той загубил връзката си със своя небесен Отец. Това довело до загуба на идентичността му, като син на Бога. Подробностите за осъществилия се преход, могат да

бъдат прочетени в книгата *Идентичностни войни*¹². Луцифер се превърнал в обвинителя, Сатана. Той вече не почивал в лоното на Божия Син, Който от Своя страна Си почивал в лоното на Отца. Останал сам, без утеха за душата си.

Усещането за мрак в душата му било дълбоко. Пронизвало го чувство на безполезност. За да компенсира тази дълбока депресия, той жадувал да бъде почитан от други същества и чрез великото си изкуство и умение, потърсил стойност в своите дела и постижения. Не можел да намери усещане, дори за мимолетна почивка, докато не започнал да кара другите да правят точно това, което той иска.

""Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места и търси спокойствие; и като не намери, казва, ще се върна в къщата си отдето съм излязъл." (Лука 11:24)

Една трета от ангелите повярвали на лъжите му и попаднали в тези вериги на мрака, които оковават всички, които отричат Отец и Сина.

"И яви се друго знамение на небето, и ето голям червен змей, който имаше седем глави и десет рога, и на главите му седем корони. И опашката му, като завлече третата част от небесните звезди, хвърли ги на земята; и змеят застана пред жената, която щеше да роди, за да изяде чадото ѝ щом роди." (Откровение 12:3-4)

"и че ангели, които не опазиха своето достойнство, но напуснаха собственото си жилище, - Той ги държи под мрак във вечни връзки за съда на великия ден;" (Юда 1:6)

Веригите около тези ангели са лъжите за характера на Бога, в които повярвали. Те повярвали, че Той е тираничен, непрощаващ и безпощаден – всичко онова, в което самите те се превърнали.

¹² Достъпна във fatheroflove-bulgaria.com

"Като седиш, говориш против брата си; Разсяваш клетвата против сина на майка си. Понеже си сторил това, и Аз премълчах, **ти си помислил, че съм съвсем подобен на тебе**; Но Аз ще те изоблича, и ще изредя всичко това пред очите ти." (Псалми 50:20-21)

Когато Адам и Ева приели лъжите на змията, те попаднали в същите тези вериги на мрака. Сатана нарушил доверието им в Бога, като им внушил, че Бог крие от тях, онова, което е добро. Загатнал им по един фин начин, че Бог е егоист, Който се стреми да защити собствените Си интереси.

"Но знае Бог, че в деня, когато ядете от него, ще ви се отворят очите и ще бъдете, като Бога, да познавате доброто и злото." (Битие 3:5)

Всички добри неща имат своя източник в Бог и славата на Божия характер е да дава. Приемайки лъжите на Сатана, чрез змията, в умовете на нашите първи родители, славата на Божия характер се превърнала в нещо срамно. Резултатът бил чувство за малоценност. Това е смисъла на нашия първи текст в тази глава.

"Човешки синове, до кога ще обръщате **славата ми в срам?**
До кога ще обичате малоценност и ще търсите лъжа?
(Села)." (Псалми 4:2, NKJV)

Как се е осъществил този процес? В предишната глава прочетохме следното:

"Като се представяха за мъдри, те глупееха, и **славата на нетленния Бог размениха срещу подобие на образ на смъртен човек**, на птици, на четвероноги и на гадина. Затова, според страстите на сърцата им, Бог и ги предаде на нечистота, щото да се обезчестят телата им между сами тях, - **те които замениха истинския Бог с лъжлив, и предпочетоха да се покланят и да служат на тварта, а не на Твореца**, Който е благословен до века. Амин." (Римляни 1:22-25)

Павел ясно показва, че последицата от тази лъжа поражда похотливи желания, които карат мъжете и жените да опозоряват телата си чрез сексуален излишък и перверзност. Тези сексуални дейности са резултат от чувството за безполезност и търсене на Божията почивка, по един малоценен начин. Колкото повече мъжете стават като Сатана, толкова повече желаят да контролират телата на жените, за свое удоволствие. Те стават обладани от нечист дух, търсят почивка, по един плътски начин, като завладяват духовно жената, контролират ума ѝ и притежават нейното тяло. Този процес, понякога, се нарича нарцисизъм.

Нарцисизъмът, по същество, е проява на малоценност в някой, който не познава славата на истинския небесен Бог. Нашият Отец обича всяко едно от падналите си деца, независимо от поведението им, но това не възпира огромната скръб и болка, които впоследствие стигат до тези, които остават в това безполезно състояние.

При жените, тази малоценност се проявява чрез сугестивно (внушаващо) поведение и носене на разголващи дрехи, които представят телата им по един сексуално, привлекателен начин. Те принизяват себе си, за да привлекат мъж и да го контролират, посредством сексуалните си услуги и емоционална манипулация със сълзи, изблици и заплахи. Библията предупреждава срещу такива жени:

"За да те пазят от лоша жена, от ласкателния език на чужда жена. Да не пожелаеш хубостта ѝ в сърцето си; да не те улови с клепачите си; защото поради блудница човек изпада в нужда за парче хляб; А прелюбодейката лови скъпоценната душа. Може ли някой да тури огън в пазухата си, и дрехите му да не изгорят? Може ли някой да ходи по разпалени въглища, и нозете му да се не опекаат? Така е с оня, който влиза при жената на ближния си; Който се допре до нея не ще остане невинен." (Притчи 6:24-29)

Да се облегнеш на лоното на такава жена, означава да сложиш огнена жар в душата си. Тя не носи утеха и белезите от нея ще бъдат дълбоки. Помним думите на Исус, че този процес започва в ума. Когато една жена се стреми да привлече мъж, посредством облеклото си и чрез един

внушителен начин, с малоценния си, сирачески ум, мъжа ще започне да си представя всякакви сексуални фантазии и да прелюбодейства в сърцето си. Подобни събития са доказателство за безполезността на мъжете и жените. Ето защо Илия трябва да дойде да обърне сърцата на бащите към техните деца и на децата към бащите им, за да преобърне тази малоценност, така че Божиите хора да могат да избягат от този разрушителен път.

"Ето, Аз ще ви изпратя пророк Илия, преди да дойде великият и страшен ден Господен; **и той ще обърне сърцето на бащите към чадата, и сърцето на чадата към бащите им**, да не би да дойде и поразя земята с проклетия." (Малахия 4:5-6)

Не може да има трайна утеха в тези безразборни дейности, тъй като само синовността към небесния Бог може да даде божествена почивка на душата. В слепотата си, мъжете се устремяват към този мрачен сексуален път, а апостол Павел ни казва, че някои мъже изоставят сексуалната връзка с жена (тъй като сексуалните им срещи са само за собствено облекчение), заявявайки, че удоволствието може да се постигне, също толкова лесно, и с мъж. Павел продължава:

"Затова Бог ги предаде на срамотни страсти, като и жените им измениха естественото употребление на тялото в противоестествено. Така и мъжете, като оставиха естественото употребление на женския пол, разжегоха се в страстта си един към друг, струвайки безобразие **мъже с мъже, и приемаха в себе си заслуженото въздаяние на своето нечестие. И понеже отказаха да познаят Бога, Бог ги предаде на развратен ум да вършат това, което не е прилично;**" (Римляни 1:26-28)

По-късно ще разгледаме повече по тази тема, имайки предвид хипер съзнанието по този въпрос, в нашата съвременна културна среда. Сега трябва да разгледаме, накратко, степента на тази малоценност и как в този свят отново сме стигнали до финалните стихове на Римляни 1-ва глава.

"...изпълнени с всякакъв вид неправда, нечестие, лакомство, омраза; пълни със завист, убийство, крамола, измама и злоба; шепотници, клеветници, богоненавистници, нахални, горделиви, самохвалци, измислители на злини, непокорни на родителите си, безразсъдни, вероломни, без семейна обич, немилостиви; които, при все че знаят Божията справедлива присъда, че тия, които вършат такива работи, заслужават смърт, не само ги вършат, но и одобряват ония, които ги вършат." (Римляни 1:29-32)

6. Пропадане в робство

"И тъй, намирам тоя закон, че при мене, който желая да върша доброто, злото е близо. Защото, колкото за вътрешното ми естество, аз се наслаждавам в Божия закон;" (Римляни 7:21-22)

Помислете за плода, който би произвел мъж, търсец утеха от жена си, а съпругата от своя страна търси стойност от отглеждането на децата си. Когато искаме едно растение да се развие, ние го поставяме в най-добрите условия за отглеждане. Нашите мисли са насочени към благосъстоянието на растението, в неговата среда. Засаждаме семето в богата на хранителни вещества почва, поливаме го и го защитаваме, за да може да расте. Каква е средата, в която се раждат повечето деца?

Физическият процес на зачеване се разбира лесно. Прекрасният изблик на хормони, разпръснати по време на сексуална среща, дава прекрасни чувства на двойката, с увеличен диапазон от емоции, в случай, че и двете страни са доволни от връзката. Чрез това събитие на оргазъм, мъжкото семе скоро прониква в яйцето на жената и е заченато дете.

Това, на което повечето хора не обръщат внимание, е средата, в която е засадено това човешко семе. Около всеки човек има атмосфера. Всеки носи със себе си белезите на своята история. Радостите, благословенията, трагедиите и травмите на всеки човек се съхраняват електрохимично в мозъка, нервната система, органите, мускулите и костите.

Изследванията показват, че пациентите с трансплантация на сърце могат, в някои случаи, да преживеят значителна промяна на характера си, след операция, придобивайки личностните черти, предпочитания, неприязън и дори способностите и уменията на човека, чието сърце са получили.¹³ Библията наемква за този принцип, когато говори за греховността на човека.

¹³ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/1299456>

"Юдовият грях е записан с желязна писалка, с диамантов връх; начертан е на плочата на сърцето им, и върху роговете на жертвениците ви," (Еремия 17:1)

Всички са запознати с влизането в стая, където има сериозно напрежение; можете да го усетите по един осезаем начин. Както някои казват: „можеш да разрежеш въздуха с нож“. Това е така, защото човешките емоции произвеждат трептения, които влияят на атмосферата.¹⁴

Както съхранената история на нашия живот, така и честотата на трептенията у мъжете и жените, по време на зачеването, се превръща в емоционална и духовна почва, в която се посажда душата на детето.

Бог е проектирал момента на зачеването, като съюз в освобождаването на прекрасни човешки химически вещества в съпрузите, да бъде съсредоточен върху идването на дете в света. Честотата в трептенията на мислите на бащата имат доминиращо значение за характера на детето.

"Чада на чада са венец на старците, и бащите са слава (характер) на чадата им." (Притчи 17:6)

Ако бащата е носител на малоценно минало, фокусът на това прекрасно отделяне на химикали в тялото му не е към неговото дете, дори не и към жена му, а към самия него. Той преживява този момент на екстаз, опитвайки се да утеша ранената си душа. Вместо фокуса на мисълта му, в това прекрасно преживяване, да бъде предстоящото дете и насладата от скъпоценната му съпруга, той е изпълнен с мисли предимно за себе си. Алтернативно, чрез нуждата от стойност той се чувства като доказан мъж, докато вижда екстаза на жена си, но мислите му преди всичко остават съсредоточени върху собствената му нужда от утеха.

Мислите на бащата, в момента на зачеването и по-късно, изпълват стаята и къпят семето в емоционална атмосфера на егоизъм. Чудно ли е,

¹⁴ <https://senticcycles.org/clynes/page19.html>

че децата започват да проявяват егоистично поведение, веднага след раждането си, като голяма част от техните нужди се съобщават с плач? Ако в момента на зачеването, мъжът търси моментално удовлетворение, естествено е, следвайки характера на бащата, детето да поиска незабавно да бъде задоволено за удовлетворяване на своите нужди, от момента на раждането. Неизбежен резултат, от израстването в емоционална среда, с фокус към себе си е да даде този плод.

Последните проучвания сочат, че повечето жени не са доволни, сексуално, от своите партньори.¹⁵ Това е предвидимо, когато мъжете са превърнали жените в основен източник на утеха, за собствените си сексуални или емоционални нужди. Сексуалността при жените е далеч по-взаимообвързваща.¹⁶ Една жена е много по-заинтересована от това дали наистина е желана и какво мисли мъжът ѝ за нея. Тя иска той да я изслуша и да сподели чувствата си, да се свържат на емоционално ниво. Високото ниво на недоволство, изпитвано от жените, подчертава тъжната реалност, че мъжете, като цяло, са съсредоточени върху собствените си представи за сексуалния акт.

Чувството за стойност на жената започва да изчезва, когато започва да осъзнава, че фокусът на мъжа ѝ е не толкова към това да я желае, а повече към желанието му да се наслади на личното си удоволствие. Много жени имат желание да угодят на съпрузите си, но след известно време, най-накрая, ги озарява чувството, че „връзката“ изобщо не е за тях. Разбират, че характеристиките им не са особено важни за мъжа, а само способността им да задоволяват фантазиите му и да облекчават гнева му – разбират, че са опора в неговата самоцелна реалност. Това създава цяла гама от емоционални щети върху тяхното лично чувство за достойнство и ценност.

След време, това става част от нейното наследство за детето. Личните им чувства на малоценност се излъчват в стаята чрез емоционалните

¹⁵ www.healthywomen.org/content/article/new-survey-most-women-are-not-satisfied-their-sex-lives

¹⁶ www.psychologytoday.com/au/blog/married-and-still-doing-it/201708/what-sex-really-means-women

трептения, в момента на зачеването и оказват вторично въздействие върху развитието на тяхното дете.

Момчето, родено в такава емоционална среда, вероятно ще има ниска себестойност в комбинация с типично високо сексуално желание и ще се стреми да се свърже с жена, която да му осигури комфорт (англ. утеха). Момичето, родено в такава среда, ще изпитва по-голямо желание да направи себе си по-привлекателно за мъжете, в опит да компенсира ниското си чувство за достойнство и ценност. Вероятно, ще е по-подходяща за сексуално егоистични мъже, защото това е атмосферата на зачеване от баща си. Тази тенденция би се засилила, ако баща ѝ редовно фантазира за секс или гледа порно. Атмосферата на ума му продължава да влияе на дъщерята, докато тя става жена.

И така, какви са някои от резултатите, от този начин на управление, в сексуалното преживяване на мъжете и жените? В глобален мащаб наблюдаваме следното:

- 40-50 милиона аборта годишно¹⁷ ;
- От 20.9 милиона души, които са жертва на трафик за роби, се знае, че над 5 милиона са продавани за секс. Но числото е много скромно. Действителното число е много по-голямо¹⁸ ;
- По настоящем, има, приблизително, 42 милиона проституиращи. 80% от тях са жени и 90% от тези жени са контролирани от сводници¹⁹ ;
- Съобщава се, че Китай има най-много официално известни проститутки-5 милиона, следван от Индия-3 милиона, после САЩ--1 милион.²⁰

¹⁷ <https://www.worldometers.info/abortions/>

¹⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Sex_trafficking

¹⁹ <https://prostitution.procon.org/view.answers.php?questionID=000095>

²⁰ Пак там

По отношение на порно дейностите в Интернет:

Всяка секунда:

- 28 258 потребители гледат порнография по Интернет;
- 3 075.64 долара се харчат за порнография по Интернет;
- 372 души изписват думата "възрастен" в търсачката.

Всеки ден:

- 13 128 видеа се качват в порно центъра, само в един порно сайт²¹ ;
- 2.5 милиарда имейла с порнографско съдържание се изпращат или получават;
- генерират се 68 търсения във връзка с порнографията – 25% от общите търсения;
- 116 000 търсения свързани с детска порнография.²²

Светът се движи по спирала към смъртта. Следващото поколение мъже губят всякакъв усет как да се отнасят към жена, заради порнографията. Заключението, в 1-ва глава на *Римляни* е смърт. Очевидно е, че човешката раса злоупотребява с дарбата на сексуалността по най-ужасяващ начин. Взривът в Интернет разкрива животинската природа на човека. Страданията на милиони Божии деца не могат да бъдат описани.

Наскоро гледах част от видео документален филм за деца, които са търсени за секс. Слушах как едно момиче разказва за ужасяващите си преживявания. Плаках, докато слушах. Докато гледах в тези тъжни очи, видях лицето на Исус, страдащо за нея и трябваше да се отдалеча, за да събера мислите си при моя Утешител, Исус. Тя беше една от най-малко

²¹ <https://www.pornhub.com/insights/2018-year-in-review>

²² <https://www.webroot.com/au/en/resources/tips-articles/internet-pornography-by-the-numbers>

9 или 10 милиона млади жени, станали жертва на трафик. Молах се на Господ за разбиране, какво да правя пред лицето на такова ужасяващо зло. Това е като да стоиш сам на плаж, над който е надвиснало цунами с височина 10 км.

Както ще проучим, в една от следващите глави, ние живеем с време назаем, защото вибрационният ефект на този демонично вдъхновен егоизъм, има ефект върху околната среда и земята. Повечето хора инстинктивно знаят, че имаме ограничено време, но търсят причината в грешна посока.

Светът е поробен от секса и това не го прави по-добро място. Думите на Моисей, в Левит, за сексуалния излишък, стоят като жалко предупреждение за човечеството. Нивото на вината и деградацията става невъобразимо.

Тази спирала на смъртта ни говори, особено на нас, в западната култура, преминала през сексуална революция през 60-те и 70-те години. Според изследването на оксфордския социален антрополог Дж. Д. Ънуин, който написал книга със заглавие „Секс и култура“, ние се движим към упадъка на нашата цивилизация.

През 30-те Ънуин изследвал данните от 86 общества и цивилизации, за да провери дали има връзка между сексуалната свобода и разцвѣта на културите. Ънуин описва четири „основни модела на човешката култура“ и степени на разцвѣт, измерени по отношение на архитектура, изкуство, инженерство, литература, селско стопанство и т.н. Основният критерий за класификация бил, как те са свързани с природния свят и силите, които той съдържа.

1. **зоистичен:** изцяло се фокусира върху ежедневието, желанията и нуждите, без интерес да разбира природата. Описва се като „мъртва“ или „инертна“ култура;
2. **монистичен:** Придобива суеверни вярвания и/или специално отношение към мъртвите, за да се справи с естествения свят;

3. **деистичен:** Приписва силите на природата на бог или богове;
4. **рационалистичен:** Използва рационалното мислене, за да разбере природата и да взема ежедневни решения.

Степените на сексуална сдържаност били разделени на две основни категории - предбрачна и следбрачна (постнупциална). Предбрачните категории били:

1. **Пълна сексуална свобода** - без предбрачни ограничения;
2. **Нередовни или случайни ограничения** - културните разпоредби изискват случаен период на въздържание;
3. **Строго целомъдрие** - остават девствени до женитба.

Ето някои от неговите най-значими открития:

1. **Ефект от сексуални ограничения:** Увеличените сексуални ограничения, преди или след брака, винаги водят до увеличаване на разцвета на културата. Обратно, увеличената сексуална свобода винаги е водела до крах на културата три поколения по-късно;
2. **Единичен, най-влиятелен фактор:** Изненадващо, данните разкриват, че най-важната зависимост, за процъфтяването на една култура е дали е било изисквано предбрачно целомъдрие или не. И в двата случая ефектът е от голямо значение;

3. **Най-висок разцвет на културата:** Най-мощната комбинация била предбрачното целомъдрие, съчетано с „абсолютна моногамия“. Рационалистичните култури, запазили тази комбинация поне три поколения, надвишават всички останали култури във всяка област, включително литература, изкуство, наука, мебелиране, архитектура, инженерство и селско стопанство. Само три от изследваните осемдесет и шест култури са достигнали това ниво;
4. **Ефект от изоставяне на предбрачното целомъдрие:** Когато строгото предбрачно целомъдрие вече не било норма, абсолютната моногамия, деизмът и рационалното мислене също изчезнали в рамките на три поколения;
5. **Пълна сексуална свобода:** Ако пълната сексуална свобода е била възприемана от дадена култура, тази култура се е сричала в рамките на три поколения до най-ниското състояние на процъфтяване, което Ънуин описва като „инертно“ или „мъртво ниво на зачеване“. То се характеризира с появата на хора, които имат малък интерес към други неща, освен собствените си желания и нужди. На това ниво културата обикновено е завладяна или поета от друга култура с по-голяма социална енергия;
6. **Закъснение във времето:** Ако има промяна в сексуалните ограничения било то увеличени или намалени, пълният ефект от тази промяна не се реализира до третото поколение.²³

Жалко е, че откритията на Ънуин съответстват на думите на Писанието, които ни казват, че Бог позволява на беззаконията на едно поколение да засегнат следващото, до третото и четвъртото поколение (Изход 20: 4-5). Ънуин не е бил забелязан като религиозен човек, понеже пишел от рационалистична гледна точка. Неговите изследвания ни говорят, че

²³ Може да свалите PDF копие от книгата на Дж. Д. Ънуин *Секс и култура* оттук: <https://archive.org/details/b20442580/page/n7>

когато една култура се откаже от сексуалната съдържаност, ще са нужни само три поколения, за да се унищожи тази цивилизация.

Очевидно е, че когато мъжете и жените насочват по-голямата част от енергията си към секса, останалата част от човешкия капацитет се свежда до фокусиране единствено върху личните желания. Ако Ънуин е прав, ние навлизаме в окончателното поколение преди пълния крах на западното общество и като цяло всички общества, инфилтрирани от порното чрез Интернет.

7. Похотта на очите, желанията на плътта

"Чули сте, че е било казано: "Не прелюбодействувай". Но Аз ви казвам, че всеки, **който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействувал с нея в сърцето си.**" (Матей 5:27-28)"

"Не обичайте света, нито това, което е в света. **Ако някой обича света, Божията любов не е у него. Защото всичко, което е в света — желанията на плътта, похотта на очите и надменността в живота, не е от Отца, а от този свят.**" (1 Йоаново 2:15-16)

Това, че Христос говори на мъжете за гледане към жена, във връзка с изневяратата, показва критична част на мъжкия проблем. Както посочихме по-рано, Адам взел грешно решение като направил жената свой основен утешител. Както посочва книгата *Римляни*, това превърнало славата на Бог в лъжа и причинило сексуално безчестие между мъжете и жените.

Много хора са запознати с експеримента на Павлов с кучета.

По време на изследванията си за физиологията на храносмилането при кучетата, Павлов разработва процедура, която му позволява да изучава храносмилателните процеси на животните в продължение на дълги периоди от време. Той пренасочил храносмилателните течности на животното извън тялото, за да могат да бъдат измерени. Павлов забелязал, че кучетата му започват да слюноотделят в присъствието на техника, който редовно ги храни, вместо да слюноотделят в присъствието на храна. Павлов нарекъл предчувстваното слюноотделяне на кучетата „психическа секреция“. Поставяйки тези неофициални наблюдения под експериментален тест, Павлов осигурил стимул (например звук на метроном) и след това давал на кучето храна. След

няколко повторения, кучетата започнали да слюноотделят в отговор на стимула.²⁴

Когато мъжете биват провокирани сексуално, апетитът им за секс ще се увеличи, особено ако утехата им е съсредоточена в избраната от тях жена. Очакването на събитието се обуславя от стимул. Отличителните черти на женското тяло имат потенциал да се превърнат в стимул за мъжа. Ако една жена носи тесни дрехи, подчертаващи женските й форми, това може да предизвика натрупването на приятни химически вещества в съзнанието на мъжа, чрез въображението му, в отговор на това, което вижда.

Тъй като мъжете са силно визуални по природа, ако умовете им не са защитени и имат силен апетит, те ще изберат да си представят еротични образи в съзнанието. Ако има нарушения на защитата в тяхната „броня“, Сатана и неговите ангели, с нетърпение ще натрапват в тях тези изображения.

Сатана доведе настоящата култура до място, където женското облекло, в много случаи е пряко нападение върху очите на мъжа. Някои жени имат наивната идея, че когато мъжете станат християни и предадат сърцето си на Христос, цялата тази похот изчезва. Възможно ли е някои жени напразно да се надяват, че могат да носят такова облекло в църквата, смятайки, че мъжете християни нямат този проблем или са го преодолели?

Библията ни предлага пряк съвет по този въпрос.

"...също и старите жени да имат свят благоговеен живот, да не се занимават със сплетни, да не се пристрастяват към вино, да поучават на добро, да вразумяват младите жени да обичат мъжете и децата си, да бъдат **благоразумни, с чисти нрави**, къщовници, добри, покорни на мъжете си, за да не се хули Божието слово." (Тит 2:3-5)

²⁴ https://en.wikipedia.org/wiki/Classical_conditioning#Pavlov's_research

Да бъдеш благоразумен (целомъдрен), означава да бъдеш скромен и чист, без да се опитваш да привлечеш внимание към себе си, чрез предизвикателно облекло. Тук нещата стават трудни. Жените естествено обичат вниманието. Обикновено им е приятно да спечелят интереса на мъжете, от които се интересуват. Жена, която се чувства неocenена, ще бъде по-лесно изкушена от Сатана да компрометира стандарта си за обличане.

Когато една красива жена влезе в стая, тя е наясно с влиянието, което оказва върху мъжете там. Често, в желанието си да бъде високо оценена, тя търси одобрителния поглед. Чуди се, дали е била забелязана? Когато видят хубава жена, мъжете, които нямат Божията защита са привлечени, като комари от пламък. Докато наблюдават една физически привлекателна жена, инстинктивно, се появява усещане за комфорт и желание за притежаване. Очите на мъжете, обикновено, са моментално хипнотизирани и желанието на очите ги води към поредица от образи в съзнанието им. Ако не им бъде попречено и ако не се помолят на своя Спасител за помощ, образите се влошават.

В разговорите ми с мъже, през годините, мнозина споделят, че изпитват дълбоко чувство на срам. Те знаят, че не бива да имат такива мисли и се чувстват отвлечени. Някои ми казваха, че понякога не чувстват надежда за спасение, защото им се струва почти невъзможно да спрат потока от мисли, които навлизат в умовете им, когато видят привлекателна жена. През всичките ми години на служение съм осъзнал, че това е най-голямата битка, пред която са изправени мъжете християни. Обикновено, по този въпрос, се пази мълчание, защото, ако говорим за тази борба, призоваваме срама и страха, че ще бъдем видени и другите ще ни избягват.

В това мълчаливо състояние някои мъже смятат, че сигурно са по-зле от другите мъже. Сатана ги убеждава, че това е така и че по тази причина, за тях няма надежда. За съжаление, когато, желаещите да получат внимание жени, се обличат с къси поли, за да разкрият прекомерно краката си или разкриват части от гърдите си с разхлабено или плъзгащо

се деколте, те неволно играят роля в повлияването на някои мъже, така, че същите да стигнат до убеждението, че са изгубени.

Понастоящем, има нарастваща тенденция, жените да носят прилепнало плътно по тялото облекло за фитнес или да показват лентите на сутиените си като не покриват раменете си. Неосветените мъже обичат този тип дрехи, но мъжете, които искат да бъдат верни, трябва да се молят и да съсредоточават умовете си върху Христос и Словото.

Ако мъжът е изправен пред труден момент, мислите му може да го надвият и той ще потърси начин да облекчи натрупалото се сексуално напрежение, задействано от подобни неща. Жените никога не могат да знаят какво влияние има това и какъв може да е крайния му резултат. Мъжът може да се откаже от борбата със себе си, да загуби връзката си с Бога и да намери негативен начин за облекчаване на чувствата си. Тогава Сатана ще се опита да го обвини и осъди, и да му каже, че няма смисъл да се опитва да продължава да бъде християнин.

Никога не е правилно мъжът да обвинява някоя жена, за падналото си състояние. За да не чувства толкова силно натиска на плътската си природа, негово задължение е да отива при Бога в молитва и да иска благодат, за да живее всеки ден, като прави Господ Исус свой пръв Утешител. Павел ни казва:

"и нека грехът не царува в смъртното ви тяло, за да не му се покорявате в телесните желания," (Римляни 6:12)

Днес живеем в общества, в които е почти невъзможно да не виждаме жени, които се обличат по провокативен начин.

Всеки ден моля моя Спасител за благодат, за да бъде чист по сърце. Искам да бъда верен на сватбеното си обещание и само Исус може да ме опази. За живеещите в големи градове, изкушенията са по-големи. Влизането в голям търговски център или универсален магазин, наистина може да изпита мъжете, в мълчаливата им битка, да останат верни.

Вестта, че небесният ни Баща никога не ни осъжда, помогна на няколко от нас, да бъдем защитени срещу редовното нападение на Сатана с образите, които той ни припомня от миналото ни, като се стреми да ни убеди, че сме се провалили. Човекът, който осъжда себе си, задейства допълнителен цикъл на обвинение в ума си. Когато в крайна сметка човек знае, че му е простено, че с ума си е търсил утеха на грешните места, той има по-голяма сила да отхвърли затормозяващите мисли.

На мъжете, които се чувстват напълно победени, казвам: не забравяйте, че Исус всеки ден ни предлага Своя ум, чрез Духа Си.

"Защото кой е разбрал ума на Господа, че да Му дава съвети?

А ние имаме ум Христов." (1 Кор. 2:16)

Изисквайте ума на Христос всеки ден, като знаете, че Христос не ви осъжда за вашата слабост. Умът на Христос е чист. Умът на Христос в мъжете ги кара да виждат жените около тях, като техни сестри и разсейва нечистите мисли.

Има няколко неща, които можете да направите, за да помогнете на ума си в тази война, срещу похотта на очите и похотта на плътта. Запомнявайте Писанието, цитирайте го и го изисквайте за себе си. Не оставяйте умовете си просто да се нахвърлят, като кучетата на Павлов. Изисквайте обещанията в Божието слово и вярвайте. Това са някои от моите любими обещания, които изисквам:

"Всичко мога чрез Христос, Който ми дава сила." (Филипяни 4:13)

"Моят Бог славно ще откликне на всяка ваша нужда чрез Своето богатство за слава в името на Исус Христос." (Филипяни 4:19)

"Не ви е постигало друго изкушение освен човешко. Бог обаче, Който спазва обещанията Си, няма да ви остави да бъдете изкушени повече, отколкото можете да понесете, но заедно с изкушението ще ви посочи и изход, за да можете да го понесете." (1 Кор. 10:13)

"А на Онзи, Който може да ви запази от прегрешения и да ви постави пред славата Си непорочни и изпълнени с радост..."
(Юда 1:24)

"Вземете Моето иго върху си и се поучете от Мене, понеже съм кротък и смирен по сърце, и ще намерите покой за душите си!" (Матей 11:29)

Хванете се за Бога и Неговите обещания. Написаните по-горе думи са дух и живот. Те могат да променят фокуса на мислите ви и да ви дадат победа.

Има редица неща, които мъжете си позволяват, правещи живота им много по-труден, отколкото трябва да бъде. Ако слушате музика по радиото, съдържаща текстове, които са сексуално внушаващи, вие каните демоните да ви изкушават и изпълвате ума си с неморални мисли. Всяка светска музика, която говори за сексуална любов между мъж и жена, носи потенциала на покана към Сатана за изкушение с похотливи мисли.

Всеки мъж християнин, който гледа филми от всякакъв тип, идващи от света, ще причини нарушение в ума си. Тези филми са специално създадени, за да отворят духовните врати на телесния ви храм, да пуснете Сатана да влезе и да ви изкушава. Избягвайте изкушението да кликувате върху видеоклипове в YouTube или Facebook, знаейки, че могат да съдържат изображения на оскъдно облечени жени.

Внимавайте с гледането на новинарски предавания. Много от представяните там жени се държат провокативно. Много новинарски сайтове примамват зрителите с впечатляващи изображения. Всичко това може да създаде проблеми за един мъж.

Когато сте на обществени места, пазете се, по отношение на допира. Опитайте се да избягвате прегръщане на жена. Това е доста интимна позиция и трябва да бъде запазена за семейството. Когато сте близки приятели, използвайте странична прегръдка или се облегнете, за да избегнете контакт с гърдите или бедрата. За някои хора този съвет е

очевиден, но за мнозина не е така. Наблюдението ми е, че възрастните жени, обикновено, са много по-мъдри в справянето с тези неща. По-младите жени често са наивни и не осъзнават влиянието на своите действия. Библията ни казва, че по-възрастните жени, с дългогодишен опит, трябва да учат по-младите, как да си взаимодействат с мъжете. Това е разумен съвет. Младата жена, която е имала добър баща, често е непозната с покварата на мъжката природа. Нека младите дами слушат съвета на бащите си и да се стараят да го приемат сериозно.

Библията казва, че живеейки в грешен свят, ние сме засегнати от „похотта на плътта“. Забелязах, че когато не живеем здравословно и тялото и умът ни са подложени на стрес, тези изкушения стават по-силни. Недостатъчен сън, лоша диета, недостатъчно слънце или вода, слушане на твърде силна музика, тютюнопушене, пиене на алкохол или кафе, недостатъчно упражнения и т.н. и т.н. - всички тези неща причиняват стрес на плътта и тялото ще ни изпрати сигнали, че се нуждае от облекчение, има нужда от почивка, има нужда от комфорт (утеха). Това ще ни накара да търсим утеха на мястото, на което сме свикнали. Поради плътската ни природа, това място не е Христос.

Жените в нашите общности трябва да бъдат в безопасност, докато ходят сред нас. Ако мислите на човек са чувствени, те проникват в атмосферата. Ако една общност от мъже функционира в този начин на мислене, тогава дамите там, вдишват тази атмосфера. Чудим ли се тогава защо се изкушават да се обличат неподходящо? Докато вървят сред хората на този свят, те са бомбардирани от нечестива атмосфера. До голяма степен жените, които не са силно закотвени в Христос, ще отразяват, видимо, мислите на мъжете. Както жената получава семето на мъжкото тяло и го увеличава в живо видимо дете, така и незащитената жена ще получи семето от умовете на мъжете около себе си и ще го разшири, при избора си на облекло и думи. Това е част от принципа на Божествения модел. За повече информация, относно Божествения модел, вижте книгата *Божественият модел на живота*.²⁵ Със сигурност е вярно, че днес имаме проблем с облеклото на жените,

²⁵ Достъпна във fatheroflove-bulgaria.com

но източникът на този проблем, до голяма степен идва от мъжете, а не от жените. Това е отговорността на водачеството.

"нищо, което влиза в човека отвън, не може да го оскверни, но което излиза от него, то осквернява човека." (Марк 7:15)

Почиващият в Христовото лоно мъж, не може да бъде осквернен от жените около себе си, които са облечени по неподходящ начин. Мислите, които извираат от него, го оскверняват. Вярно е, че всички мъже естествено се борят със сексуални мисли и жените трябва да обмислят това внимателно, но източникът на проблема е в тези мъже, а не в жените. Много често, те отразяват несъзнателно наложената около тях атмосфера.

На такива мъже казвам, преди всичко вярвайте, че нашият Отец записва закона Си върху сърцето ви. Доверете се, че нашият Баща ще завърши делото, което е започнал във вас. Направете Христос ваш Утешител, повярвайте, че сте обичани и ще спечелите победата. Вие сте Негови възлюбени синове и Той ви обогатява. Това винаги ще ви помага.

Дами, когато избирате облеклото си за деня, молете се какво да облечете. Помолете нашия Спасител да ви напътства. Все по-трудно е да намерите скромни дрехи в магазините, тъй като те стават все по-предизвикателни. Хванете се за обещанието, че Бог ще осигури всичките ви нужди. Помислете за цялото внимание, което вашия Отец ви отделя. Доверете се, че сте Неговата любима дъщеря и се обличайте скромно и с вкус, за да отразявате Неговата слава.

Избягвайте да изпъквате и да флиртувате. Библията насърчава жените да имат кротък и тих дух.

"а скритата в сърцето ви същност с нетленната красота на благия и кротък нрав. Това е истински ценното пред Бога."
(1 Петр. 3:4)

Сатана ще ви изкушава да гледате романтични филми или да четете романтични истории, когато се чувствате непълноценни. Нека Исус ви

бъде Утешител. Хванете се за Неговата любов към вас, с която Той е разкрил нашия небесен Баща.

Обърнете внимание на братята си, чиито очи се привличат лесно и чиито ум се изкушава. Получаването на внимание, чрез провокативно облекло е предупреждение, че всъщност може да имате ниска оценка за себе си, която се опитвате да компенсирате. Търсете първо Божието царство и Неговата правда и се доверете, че нашият Баща ще задоволи всичките ви емоционални нужди.

8. Делата на плътта

Библията е пряма, относно проблемите на човечеството.

"Защото отвътре, от човешкото сърце, излизат зли помисли, прелюбодейства, блудства, убийства, кражби, користолюбие, лукавства, коварство, разпътство, завист, богохулство, гордост, безумство. Цялото това зло излиза отвътре и осквернява човека." (Марко 7:21-23)

"Делата на плътта са известни. Те са: прелюбодейство, блудство, нечистота, разпътство, идолослужение, магии, вражди, свади, ревност, гняв, разпри, разногласия, разцепления, завист, убийства, пиянство, оргии и други подобни. Казвал съм ви и пак ви казвам: които вършат това, няма да наследят Божието царство." (Галатяни 5:19-21)

"Затова са изпълнени с всякаква неправда, блудство, лукавство, алчност, злоба; пълни са със завист, убийства, разпри, измама, злонравие. Те клюкарстват, клеветят, ненавиждат Бога, ругаят, горделиви са и се самовъзхваляват, изобретателни са в злобата си и не слушат родителите си; те са безразсъдни, вероломни, жестоки, безсърдечни, безмилостни." (Римляни 1:29-31)

Виждаме, че отправна точка в тези списъци е прелюбодейството и блудството. Всичко това е плод на решението на мъжа, да направи жената основна утеха в живота си. Интересно е, че в първият списък, намиращ се в Марко 7:21-23, Исус поставя „убийства“ веднага след „прелюбодейство“ и „блудство“. Защо това е така?

Когато мъжете са съсредоточени върху собственото си удоволствие, а не върху благославянето на съпругите си; когато се фокусират върху светски цели, а не върху бъдещата радост от въвеждането на деца в света, за да опитат от щастието, в отношенията съпруг – съпруга, тогава мислите им са безплодни и безполезни. Прекомерната сексуалност кара мъжа, постоянно да мисли за избягването на деца. Детето изисква време, усилия и грижи.

За много мъже детето е нещо нежелано и досадно, защото възпрепятства мислите му за удоволствие. Затова, когато настъпи бременност, той се изкушава да поиска детето да не съществува и това е една от основните причини днес да има 40-50 милиона аборта, годишно. Прелюбодейнието и блудството, често, могат да доведат до убийство на невинни деца. Ето защо убийството е на толкова челно място в списъка със злините, които излизат от сърцата на хората, веднага след прелюбодейнието и блудството. Такова грубо отношение към живота води до обезценяване на взаимоотношенията и улеснява кражбата и унищожаването на онези, които не им угаждат.

Сатана преобразява мъжете чрез основното им желание, да търсят утеха от жената. Те все повече се изкушават да мислят за собствените си нужди, както бебето прави със своята майка. Бебето е щастливо и доволно, когато нуждите му са задоволени, но, ако не са, тогава има сълзи и лигавене.

Мъжете, които не са „отбити от гърдата“, действат по абсолютно същия начин. Задоволяват се, когато им се предостави всичко, което искат, но се настройват зле, ядосват се и стават манипулативни, когато тези нужди не са задоволени. Умовете им се пренасочват от духовната връзка към физическата; съсредоточават се върху тялото на жената; умовете им са под контрола на плътта и затова се покланят на бога на плътта. Взаимоотношение с плът, не е възможно. Тази нарастваща тенденция на безсърдечно, нечовешко мислене е част от причината за възхода на секс играчките (роботите), които могат да осигурят плътските желания на човека.²⁶ Тези работи са проява на атмосферата, която Сатана създава в умовете на много хора. Мъжете не искат интимна връзка, те просто искат сексуалните им нужди да бъдат задоволени. Те са малки момчета в мъжки тела. Тези „секс работи“ разкриват дехуманизиращата тенденция на естествената склонност към блудство и прелюбодейство.

Стигнахме до времето, като в дните на Ной, когато мислите на всеки човек са непрекъснато зли. Колко тъжно, че ангелите пазители на

²⁶ <https://www.events.unsw.edu.au/event/the-rise-sex-robots>

човечеството трябва да стават свидетели на това, а Христос трябва да понася сегашното състояние на поквара в човешкия род. Но има надежда. Божията благодат е достатъчна за онези, които я желаят и искат обещанията на Божието Слово. Ще се спрем на това скоро, но първо трябва да обърнем внимание на цикъла на осъдителността.

9. Цикълът на осъдителността

Сатана е разработил процес за въвличане на мъжете и жените в робство, чрез мисли за блудство, прелюбодеяние и насилие. Колкото по-рано момчето и момичето са изложени на сексуални изображения или сексуални срещи, толкова по-лесно Сатана ги обвързва с вина, срам и осъждане.

Когато бях на седем години, във втори клас на адвентното основно училище, едни момчета ме примамиха да отида с тях под моста на реката. Там беше едно момиче на подобна възраст. То бе частично разголено, а някои от момчетата се събличаха и симулираха сексуални действия с нея. Останалите момчета ме притискаха да се присъединя към тях, в нечестият им.

Усещането за натиск от деца на сходна възраст може да бъде завладяващо. Не исках да ме смятат за слаб и не мъжествен. Изпитах ужасни чувства на страх и срам. Поддадох се на натиска на моите, така наречени, приятели. Нямах представа за какво става въпрос. Въобще не разбирах какво означава това. По същество, нямаше контакт, но излагането ми на тази ситуация създаде ужасно чувство за срам. Смехът на другите момчета, при това мое невежество, ме прониза. Избягах от събитието със страшен товар от вина, скръб и осъждане.

Сатана се стреми да предизвика, точно това. Той примамва души в капаните си и ги оковава с чувства на вина и осъждане. Стреми се да прекрои идентичността им като на хора, на които е предопределено да бъдат сексуално извратени.

Дълбоко съм благодарен на моя Спасител. Той ме привлече към Себе Си, за да ме утеши. Коленичих до леглото, молах се и плаках за вината, която изпитвах. Помолих Бог да ми прости и да ми помогне да бъда добро момче. Знам, че Господ ми изпрати утехата, която поисках, но в душата ми остана белег, който Сатана щеше да се опита да използва, за да отвори отново раната и след това да ми каже, че няма смисъл да се съпротивлявам на сексуалните му изкушения.

Имах и друго травмиращо преживяване, с един мой съсед, горе-долу по същото време на живота ми, когато бях на около седем години. Той беше красив мъж и живееше сам, а аз бях в къщата му. Изведнъж изчезна от стаята. След това се появи на вратата напълно гол. Усетих моментален страх и принуда да бягам. Сигурен съм, че моя ангел ме измъкна през тази врата, възможно най-бързо. Няколко пъти съм благодарил на Господ, че ме спаси от това, което можеше да бъде едно ужасно преживяване, позволяващо на Сатана да ме изкушава, в по-голяма степен чрез по-дълбоки чувства на вина и срам.

Детските ми преживявания бяха много леки в сравнение с тези на другите деца. Много съм благодарен, че през детството си никога не бях ставал свидетел на порно. Като изключим тези две преживявания, аз имах безгрижно детство. Някои деца са ми споделяли свои преживявания. Сърцето ми скърби, че са били обект на такива злини в ранната им възраст. Това обръща ума на детето към тъмен път и Сатана постоянно използва тези спомени, за да тормози и поробва душата.

Сатана винаги работи, за да завлече души в пъклената яма. В ранните си тийнейджърски години попаднах на порнографско списание, докато бях в гората с друг приятел. Веднага мога да си спомня едно от изображенията, което видях преди 40 години. Сякаш го видях вчера. Имаше странно чувство на очарование, смесено със страх. Чувствах се осъден и затова исках да го оставя и да опитам да забравя за това. Християнското ми възпитание ме научи, че тези неща са погрешни. Така започна борбата на ума, да устоява на тези неща. Вярвам, че съм в по-добра позиция от други, защото излагането ми на това, в юношеските години, беше така ограничено.

След излагането ми на влиянието на това списание, Сатана ме примамваше с лъскавите корици от щандовете. Те винаги бяха отпред, на нивото на очите, където хората можеха да ги видят. Като 15 годишен бях привлечен от тези образи. Инфантилното усещане за утеха (комфорт) и почивка върху гърдата на майката, по време на тийнейджърския ми живот, се трансформира в усещане за комфорт и удоволствие от наблюдаването на женското тяло. Така прекрасно

проектирана и създадена, формата и особеностите на женското тяло са като мощен магнит за момчешкия мозък на тийнейджъра.

Ако тийнейджърът е имал малка подготовка от Писанието, за да избегне тези неща, не би могъл да устои на изкушението да задоволи любопитството си и да надникне в женската форма, позволявайки на Сатана да изпълни ума му с всякакви похотливи мисли, които да го "утешават". Всичко това се осъществява в средата, обикновено свързана с посещението на училище, където усеща натиска да бъде приет от другите. Това, че е подиграван, презиран или е с нисък успех в училище, го кара инстинктивно да търси утеха и сигурност. Импулсите от ранна детска възраст се трансформират и в разгара на пубертета, новият слой сексуалност се добавя към елемента на комфорт. По този начин, момчето никога не се отбива от гърдата. Той е здраво привързан към нея и поробен, за да намери утеха чрез нея. Но да бъдеш необуздан в това робство е едновременно загуба на разум и сдържаност. Когато извадите „R“ от гърдата, се озовавате със звяр (игра на думи, breast-гърда; beast - звяр).

За да стигне момчето до мъжество, с чувство за отговорност и грижа за своите жена и деца, трябва да бъде емоционално „отбит“. Единственият правилен начин е да намериш утеха и сигурност в Бога и да споделиш това успокоение с жена си и децата си.

В този контекст, съпругата се превръща в канал за източника на комфорт, който мъжът осигурява. Тя възвеличава този дух на комфорт и затова става помощник или утешител, за какъвто е била създадена.

Сатана беше добре подготвен в опита си да поробва съзнанието ми чрез детските ми преживявания. Краткото ми излагане на лъскави списания се превърна в апетит за филми. Филмите, в периода на 80-те, бяха малко по-дискретни и доброкачествени, от това, което се случва днес. Но да гледате филмов романс и след това да имате елементи от въображаемата сцена в спалнята, проблеснала в ума ви, има мощен ефект. Сатана използва това, за да постави възможно най-много сексуални образи в ума. След това той припомня тези образи и ни изкушава чрез тях.

По това време на живота си живях на около 60 минути от Рая на сърфистите. Това е една от най-добрите туристически дестинации в Австралия, със златни плажове и много момичета по бикини. Редовно ходех на плажа поемайки гледки и звуци. За пореден път Сатана изпълваше ума ми с всякакви фантазии, които покваряват душата и увеличават чувството за осъждане.

Цялото това показно излагане принуждава да търсиш задоволство. За пореден път, чрез някои от приятелите ми, бях изложен на мастурбация. Последните статистически данни сочат, че 80% от тийнейджърите са експериментирали с това, до 18-годишна възраст. Отчетената цифра, при жените, е много по-ниска - около 48%.²⁷ Въпреки това, изглежда, тенденцията се увеличава. По-ново и по-обхватно проучване сочи, че 92% от мъжете и 76% от жените участват в тази практика. Дългосрочните ефекти от нея имат отрицателен резултат върху отношенията между партньорите.²⁸ Очевидно тази статистика има предвид населението в света, но често, статистиката в църквата не е много по-ниска.

При някой, който е отгледан в християнски дом, нивото на осъждане, съпътстващо подобна дейност е огромно. Именно, по това време, преживях обръщането си към Христос и за кратко получих пълна победа над тази практика. Много хора, включително християнски пастори, се опитват да оправдаят тази практика, като нормално поведение, но когато Бог говорил с Адам и Ева, Той не им казал да извличат максимално удоволствие от себе си. Умът се обучава в краткотрайни цикли на удоволствие, които го оставят в мъгла. Това е унижаваща душата практика, която Сатана използва, поробвайки хората да вярват, че са неспособни да живеят без нея.

Съветвах хора, които се борят с вината от такива занимания. Необходимо е пълно доверие в Бога и Неговото слово, за да се преодолее чувството за вина и осъждане, свързани с тази практика. Ако

²⁷ <https://jamanetwork.com/journals/jamapediatrics/fullarticle/1107656>

²⁸ <https://www.prnewswire.com/news-releases/worlds-largest-masturbation-survey-uncovers-how-traditional-views-of-masculinity-prevent-men-from-having-fulfilling-sex-lives--relationships-300638644.html>

се борите с този проблем, това е знак за по-дълбоко чувство на малоценност и търсене на комфорт, чрез освобождаване на естествени химически вещества, които само за миг успокояват ума и тялото. Така, остава едно чувство за неспособност да контролираш собствения си ум и действия, а над душата доминира непреодолимото усещане за осъждане. Обърнете се към своя Утешител - Христос и повярвайте в любовта на Отец към вас. Доверете му се, че Той ще ви осигури отношенията и интимността, от които се нуждаете. Доверете се, че Бог може да осигури всичките ви нужди и Той ще го направи. Той направи това за мен, докато изисквах обещанията на Бога, съдържащи се в Неговото Слово. Изключително съм благодарен на моя Спасител, че тези неща се случиха в кратък период от тийнейджърския ми живот, а след това бях спасен.

Светът ще ви казва, че всичко е наред с това и то е напълно нормално и естествено - дори и здравословно, но онези, които слушат Божия Дух, знаят, че това не е вярно. По този начин утехата се търси на грешното място и това никога няма да задоволи душата.

За повечето хора, до достигането на зряла възраст, Сатана е успял да създаде редица срамни спомени, по отношение на сексуалността. За да засили сексуалните желания, при християните, врагът използва минали преживявания, записани в душата.

"Грехът обаче, като се възползва от заповедта, създаде у мен всякакви пожелания; защото грехът без закона е мъртъв."
(Римляни 7:8)

Това се превръща в един безкраен цикъл на осъждане.

1. Задействани сте от поглед към жена;
2. Започвате да си представяте сексуални сцени;
3. Чувствате се осъдени и без надежда, което причинява безпокойство и стрес;
4. Стресираното тяло желае облекчение;

5. Сексуалните мисли и чувства се засилват;
6. Молите се на Бога за помощ, но мислите не спират или спират само за кратко време;
7. Изкушен сте да действате според тези мисли;
8. Молите се на Бога за още помощ;
9. Накрая мислите утихват, само за да се случи всичко това, отново, при неочаквана среща с жена, снимка или видео.

Още по-лошо е да заспиш с тези чувства на осъждане - те ви нападат в сънищата ви. Мечтаете за сексуална среща и когато се събудите, тялото ви е реагирало на това. Нарича се „мокри сънища“. Когато това се случи с един християнин, той често изпитва изключително силно чувство на вина и се депресира. Това е част от безмилостната война, която Сатана и неговите ангели водят срещу хората. Много жени по света са добре запознати с тези неща, защото мъжете им не го крият и дори се гордеят с това, но мъжът християнин изпитва срам и е по-вероятно да крие това от всички.

Някои мъже са се предали пред борбата си, в тази област. Някои от прочитащите това, може да се окажат напълно изненадани, но това е реалността на света, в който живеем. Това са тежките факти от битките, в живота на мъжа, във войната срещу плътската природа.

Малко мъже обсъждат тези въпроси, а това означава, че липсват съвети и свидетелства. Много често мъжете се чувстват напълно смазани в края на деня и никой друг не знае каквото и да е за това. За щастие, това започва да се променя чрез уебсайтове като yourbrainonporn и движенията по фар, които са помогнали на много от тези хора, на които служи и аз.

Реалността е, че атмосферата в много църковни общности е подправена; щастливи, усмихнати лица отвън и големи борби отвътре. Поради отказ да се обърне внимание на проблема, без страдащият да бъде осъждан, твърде много хора са безпомощни, в опита си да намерят начин да убият

змея на похотливото желание, който винаги е готов да ви завлече в ямата на пъкъла.

Когато ние, като християни, се чувстваме осъдени от греха си, чувството за вина създава и подхранва тревога. Това е все едно да погледнете през ръба на скала и да почувствате страх, че ще паднете. Ако страхът стане достатъчно голям, човек ще се спъне и ще падне. Умът се обуславя от мисленето, че това е неизбежно. В битката на ума за сексуалността, когато мъжът е задействан от жена, именно тревожността му от това, че мисли в тази посока, увеличава изкушението.

Грехът се възползва от Божия закон, като създава силно чувство на осъждане. В този критичен момент, когато мъжът е задействан, той може да се уплаши, че ще изпадне в прелюбодеяние или блудство в ума си или ще избере да повярва, че Божията благодат ще му помогне. Това е следващата част: бягство от змея.

10. Бягство от змея

Всъщност, когато човек стане християнин, сексуалната мания може да се увеличи. Преди да е бил християнин, човек не е чувствал осъждането поради сексуалното желание, защото Божият закон не е присъствал в ума му, за да му даде чувство на осъждане. Както обяснява апостол Павел:

"Някога аз живеех без Закона, но като дойде заповедта, грехът оживя," (Римляни 7:9)

След като човек осъзнае закона, неговото чувство за греховност се увеличава. Ако няма правилно разбиране за евангелието, той всъщност може да се вманиачи в проблема, с който се бори. Това е нормален процес.

"А отгоре на това дойде и законът, та се умножи прегрешението; а гдето се умножи грехът, преумножи се благодатта;" (Римляни 5:20)

В този момент, когато човекът, по силата на закона, започва да се стимулира, при вида на жена, естествената му склонност е да се чувства осъден. Осъждането, всъщност, увеличава сексуалното желание, защото то не предлага път за бягство и не освобождава душата. Това, което трябва да запомните в тези моменти, са следните библейски текстове:

"Защото, нито Отец не съди никого, но е дал на Сина да съди всички," (Йоан 5:22)

"Вие съдите по плът; Аз не съдя никого." (Йоан 8:15)

Отец и Неговият Син никога не са осъждали никого, за изпадане в сексуално изкушение. Библията прекрасно илюстрира това в историята с жената, уловена в прелюбодеяние.

"И книжниците и фарисеите доведоха [при Него] една жена уловена в прелюбодеяние и, като я поставиха наред, казаха Му: Учителю, тази жена биде уловена в самото дело на

прелюбодейство. А Моисей ни е заповядал в закона да убиваме такива с камъни; Ти, прочее, що казваш за нея? ... Но като постоянстваха да Го питат, Той се изправи и рече им: Който от вас е безгрешен нека пръв хвърли камък на нея. И пак се наведе на долу, и пишеше с пръст на земята. А те, като чува това, бивайки осъдени от собствената си съвест, разотидоха се един по един, като почнаха от по-старите и следваха до последните; и Исус остана сам, и жената, гдето си беше, наред. И когато се изправи, Исус ѝ рече: Жено, къде са тези, [които те обвиняваха]? Никой ли не те осъди? И тя отговори: Никой Господи. Исус рече: Нито Аз те осъждам; иди си, отсега не съгрешавай вече." (Йоан 8:3-5,7-11)

Жената била хваната в самия акт на прелюбодейство. Очевидно тя била виновна, но откъде са можели да знаят тези мъже за събитието, освен ако не са били тези, които са я привлекли към това? Колко дълго са гледали, преди да я извлекат от стаята? Те били по-виновни от нея, но в своята самоувереност я изправят пред Исус, за съд. Исус въобще не произнася осъдително слово срещу никой от тях, в този съд. Той просто изписва на земята библейската истина, свързана с положението им, без пряко да ги излага.

Какво е това, което ни носи осъждане?

"И ако чуе някой думите Ми и не ги пази, Аз не го съдя; защото не дойдох да съдя света, но да спася света. Който Ме отхвърля, и не приема думите Ми, има кой да го съди; словото, което говорих, то ще го съди в последния ден." (Йоан 12:47-48)

Какви са думите, които Исус е изговорил?

"Чули сте, че е било казано: "Не прелюбодействай". Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействувал с нея в сърцето си." (Матей 5:27-28)"

Болшинството от хората по света знаят, че словото на Бог и Неговия Син говори против прелюбодеянието. Но Исус не осъжда никого за участие в това действие. Съвестта на човека донася осъждането. Обърнете специално внимание на тези думи:

Тогава онези, които чува това, бивайки осъдени от съвестта си, излязоха си един по един. (Йоан 8:9, Версия на крал Яков)

Исус ясно казва как се случва съдът.

"Не съдете, за да не бъдете съдени. Защото с каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят, и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери." (Матей 7:1-2)

Тези, които са приели, че Бог им е простил греховете, престават да осъждат себе си. Но ако продължим да осъждаме другите, това означава, че не сме разбрали прошката и затова нашата мярка за другите ще се върне обратно към самите нас. Исус обяснява това, по следния начин:

"Затова слугата падна, кланяше му се, и каза: Господарю, имай търпение към мене, и ще ти платя всичко. И господарят на тоя слуга, понеже го жалеше, пусна го и му прости заема. Но тоя слуга, като излезе, намери един от съслужителите си, който му дължеше сто пеняза; хвана го и го душеше, и каза: Плати това, което ми дължиш. Затова служителят му падна, молеше му се, и каза: Имай търпение към мене и ще ти платя. Но той не искаше, а отиде и го хвърли в тъмница, да лежи докле изплати дълга. А съслужителите му, като видяха станалото, твърде много се наскърбиха; дойдоха и казаха на господаря си всичко, що бе станало. Тогава господарят му го повика и му каза: Нечестиви слуго, аз ти простих целия оня дълг понеже ми се примоли. Не трябваше ли и ти да се смилиш за съслужителя си, както и аз се смилих за тебе? И господарят му се разгневи и го предаде на мъчителите да го изтезават докле изплати целия дълг. Така и Моят небесен

Отец ще постъпи с вас, ако не простите от сърце всеки на брата си." (Матей 18:26-35)

В тази история се разказва за това как е простен дългът на един човек. Това показва как Бог свободно прощава греховете, на всеки от нас. Но човекът излязъл и осъдил друг човек, който му дължал нещо малко. Исус ни казва, че когато не прощаваме на другите, ние се връщаме обратно към затвора на собственото си осъждане. Това, което Библията нарича „Божия гняв“, изразява принципа, че Бог позволява на хората да получат последиците от собствения си избор, бягайки от Него. Нашият Баща копнее, с огромно желание, да ни спаси от лъжливите ни идеи за Него, но много хора отхвърлят истината за Бога и поради това търпят страшни последици. Нашата преценка за другите влияе върху начина, по който мислим, че Бог съди. Колкото повече осъждаме другите, толкова повече се измъчваме с осъждането на собствената ни греховност.

За да избягаме от змея на сексуалното желание, трябва да вярваме, че нашият небесен Баща не ни осъжда. Доказателството, че осъзнаваме, че ни е простено е да прощаваме на всички, които ни съгрешават, по някакъв начин.

"И прости ни дълговете, както и ние простихме на нашите длъжници;" (Матей 6:12)

Когато почувстваме собственото осъждане над себе си, ръката ни укрепва в достигането до милостта, прощавайки на другите. Когато стигнем дотам, че се чувстваме осъдени от грешните си мисли, ще се обърнем към Исус, ще се доверим на Неговата милост и ще повярваме, че Той ни изпраща Своята благодат. Това ще облекчи тревожността ни, като по този начин ще намали склонността към мании.

Този процес унищожава всякаква възможност за праведност чрез дела. В момента, когато се чувстваме напълно безпомощни, се обръщаме към Исус и се уповаваме на Неговото освобождение. Когато този процес се повтаря отново и отново, душата се смирява все повече и повече, и нашето доверие в Него се задълбочава, все повече и повече.

Един път, когато пътувах със самолет, към далечна страна, една светлина привлече вниманието ми от съседната седалка. Тези, които са летели със самолет, знаят, че на всяко място има екран, на който хората гледат всякакъв вид аморалност, насилие и небивалици. След няколко часов полет, с ниво на кислорода, по-ниско от обикновеното, заедно с чувството на сънливост, способността на ума, да посрещне изкушението, е снижена. След около 9 часа летене, тази светкавица ми прикова вниманието и аз инстинктивно се обърнах, за да видя какво беше това. За части от секундата, пред мен се разигра една, силно изразена, сексуална сцена от филм. За този кратък момент, образът се насади в съзнанието ми. В същия миг, Сатана разбра това и започна да ме притиска с всякакви зли мисли. Чувствата на скръб и осъждане започнаха да влизат в душата ми. Молех се на Исус за помощ и сила. Въпреки това битката продължаваше да бушува в съзнанието ми. В този момент си спомних, че моят небесен Баща не ме осъжда. Единственото, което оставаше, беше да предам собствения си съд, на съда на моя Баща. Това е по-трудно, отколкото някой може да си представи.

Като тийнейджър, бях силно склонен към конкурентност. Обичах да играя тенис. Понякога, когато пропусках изстрел, много се ядосвах на себе си. Осъждах се сурово за неуспехите си, като хвърлях поредица от ругатни върху себе си. Този дух на самоосъждане беше силно развит. Докато израствах в Евангелието, смекчавах самоосъждането си и се доверявах повече на своя Спасител.

Отстъпването на моето себеосъждане, на съда на моя Баща, Който не съди никого, включваше битка. Трябваше да изисквам обещанията на Божието Слово и да вярвам, че съм Негов скъп син, изкупен чрез кръвта на Христос. Умът ми се съсредоточаваше върху тази истина, докато чувствата ми нетърпеливо искаха да ме осъдят. Котвата на вярата ме захващаше за твърдата Скала. Доверявах се на любовта на Исус. Ветровете на изкушението продължаваха, но силата им биваше разбита. Знаех, че скоро бурята ще премине, а дотогава, в обятията на Исус, бях в безопасност. За пореден път бях избягал от змея.

Вярата в Словото Божие се развива в пропастта между душевния избор, да Му се доверим и успокояването на чувствата, които продължават да бушуват. Ако всички изкушения се отстранят веднага, тогава вярата не се развива.

Не се обезкуражавайте от тези нападения на Сатана. Колкото по-близо се приближаваме до Христос, толкова по-осъзнати ставаме за грешното си естество. Колкото повече увереност имаме в Христос, толкова повече Той може да ни разкрие истинската степен на нашата поквара. За да се стигне до истинското изцеление, този процес е необходим.

Споделям някои от тези преживявания, защото, като млад човек, борещ се с тези неща, мислех, че на по-възрастните, духовни хора, всичко им е наред. Защото те рядко говореха за тези неща, ако въобще говореха за тях. Искам да кажа на по-младите мъже, особено в този момент: не сте сами в битката си. Имате грижовен Баща и любящ Спасител, винаги готови да ви помогнат. Те никога не ви осъждат и винаги ви прощават. Повярвайте и ще се научите да се доверявате повече на Божията благодат.

Между вас има и възрастни мъже, които разбират какво преживявате. Искаме да ви бъдем помощ и насърчение. Вярвам, че нашият Небесен Баща ще ни промени, за да бъдем мъжете, които Той ни призова да бъдем и да имаме целостта на ума и сърцето, от която жените около нас се нуждаят и желаят. Те страдат толкова много, заради падналото ни състояние. Можем да пренасочим нашето търсене на основна утеха - от тях, към истинския Утешител, така че жените в нашите общности да се чувстват сигурни, обичани и свободни под грижите ни.

Споделяйки тези преживявания, аз говоря като мъж. Не мога да говоря с пълен авторитет за изкушенията, с които се срещат жените и как ги преодоляват, в царството на отношенията. Знам, че жените обичат да пленяват вниманието на мъжете, от които се чувстват привлечени. Знам, че Сатана се стреми да смаже жените с чувство за малоценност. Често им казва, че не са достатъчно красиви и че никой мъж не би се заинтересувал от тях. Той изкушава и вас, дамите, които сте омъжени,

да показвате неуважение към съпрузите си и да се стремите да ги контролирате и манипулирате. Изкушава всички вас да се обличате съблазнително, за да спечелите внимание, за да се почувствате ценни. Изкушава ви да се чувствате емоционално нестабилни, когато връзката не върви, така както смятате, че трябва да върви. Знам, че някои жени изпитват силни чувства на осъждане към другите, когато нещата не се правят по правилния начин, както те ги разбират.

Както вече обсъждахме, силното осъждане на другите, води до силно осъждане на себе си. Много жени страдат от ниско чувство за стойност и стават уязвими за всеки мъж, който се отнася добре с тях. Те често са заслепени за хищното поведение на мъжете и в резултат, изпитват огромна болка. Знам, че много жени се чувстват изключително зле и малоценни, поради сексуалните неща, които мъжете в живота им искат или изискват от тях.

На жените казвам, изпитайте свободата и радостта да избягате от змея, чрез утехата, която намирате в нашия Баща, чрез Христос. Той никога не би ви молил да се унижавате с обличане по един предизвикателен начин, за да привлечете вниманието. Толкова много жени позволяват да бъдат малтретирани от мъже, защото не могат да се освободят от чувството на себеосъждане или защото някак си това е, което заслужават, тъй като се чувстват нищо неструващи.

Вашият Баща никога не ви е осъждал, нито Исус. **Вие сте ценни за тях и Те много ви обичат.** Може понякога да се чудите защо е трябвало да вървите по такива тъмни пътеки, но помнете това обещание:

"Чаках с търпение Господа; И Той се преклони към мене; и послуша вика ми, и изведе ме из гибелната яма, из тинята и калта и постави на скала нозете ми, та утвърди стъпките ми; тури още в устата ми нова песен, хваление към нашия Бог; Мнозина ще видят и ще се убоят, и ще уповават на Господа."
(Псалми 40:1-3)

Всеки от нас има своите изпитания и борби. Дами, моля се да вземете Словото Божие и да повярвате, че нашият Баща не ви осъжда и никога

няма да го направи. Доверете се на Неговата милост и изисквайте благодатта на Христос, за да притежавате този кротък и тих дух, който в очите на Бога има голяма стойност.

11. Сърце чисто сътвори в мен

"Сърце чисто сътвори в мене, Боже, И дух постоянен обновявай вътре в мене," (Псалми 51:10)

Това са част от думите, които Давид написал, след ужасното си прелюбодейство с Витсавее.

"И надвечер Давид стана от леглото си и се разхождаше по покрива на царската къща; и от покрива видя една жена, която се къпеше; а жената бе много красива на глед." (2 Царе 11:2)

Не знам как е при вас, но ако аз се къпя, искам да съм сигурен, че никой няма да ме види. Възможно е това да не е било така с Витсавее. Късно през нощта хората сигурно спят и може би тя е преценила, че никой няма да се събуди. Все пак е интересно, че е решила да се къпе по това време.

"И Давид прати да разпитат за жената; и рече един: Не е ли това Витсавее, дъщеря на Елиама, жена на хетееца Урия? И Давид прати човечи да я вземат, и когато дойде при него лежа с нея, (защото се бе очистила от нечистотата си); и тя се върна у дома си. А жената зачна; и прати да известят на Давида, казвайки: Непразна съм. Тогава Давид прати до Иоава да кажат: Изпрати ми хетееца Урия. И Иоав изпрати Урия при Давида." (2 Царе 11:3-6)

Отвратително е да се мисли какво е направил Давид с хетееца Урия. Давид следва поредността на това, което осквернява човека.

"Защото отвътре, от сърцето на човечите, излизат зли помисли, прелюбодейства, разврат, убийства," (Марко 7:21)

Докато Давид е на покрива и очите му гледали тази красива жена, той бил обсебен от похотливи мисли. „Късно през нощта е, никой няма да разбере. Просто тази жена е невероятно красива и аз трябва да я имам.“ Това довело до прелюбодейството, следвано от убийство. Възможно ли

е Давид да изпитвал липса на стойност, защото в момента не е с мъжете, воюващи за Израил?

"След една година, **във времето когато царете отиват на война**, Давид прати Йоава и слугите си с него и целия Израил; и те разбиха амонците, и обсадиха Рава. А Давид остана в Ерусалим." (2 Царе 11:1)

Би ли могъл човек да придобие чувство за стойност и сила, когато завладява други нации и бива силен защитник на своя народ? Вместо да се обърне към Господ за утеха, той се обърна към жена, която не би могла да го утеши. Не се ли сещал за думите на Писанието? Дали бил забравил ясните наказания, записани в закона, за прелюбодейците? Мислел ли за последствията за своето семейство и народа?

Изглежда, че нищо от това не повлиявало решението му. Той бил царят и можел да реши каквото си поиска. Искал тази красива жена, въпреки че това означавало да убие съпруга ѝ и да прокълне нацията си. Можел ли, в този момент, да разбере, че това действие ще струва живота на четирима от синовете му и почти ще доведе до загуба на цялото му царство? Изглежда, че нито Давид, нито Витсавее са разсъждавали ясно, през онази нощ. И все пак Давид бил далеч по-глупав в действията си, като се има предвид положението му - цар над целия народ. Колкото по-висока е вашата позиция в дадена общност, толкова по-голямо влияние ще имат действията ви върху другите.

Атмосферата около Давид, след тази среща, била атмосфера на похот, прелюбодейство и вина. Щяло ли това да се отрази на мъжете около него? Щяло ли да увеличи изкушенията им? А какво да кажем за мъжете, изпратени да доведат Витсавее, които знаели за това събитие? Възможно ли е да са използвали действията на своя цар с оправдание, че действат по същия начин?

Не четем за никакъв апел на Витсавее към царя. Може би си е мислела: „Коя съм аз, за да откажа на царя?“ В същото време, колко момичешки фантазии би удовлетворила тази среща. Само си представете, тя би могла да стане принцеса или дори царица в царство Израил. В крайна

сметка Давид бил красив, могъщ и доблестен човек. Какво би било, ако спечелиш вниманието му? Възможно ли е това да се окаже изкушаващо за самотна жена, търсеща утеха?

"Тогава Давид каза на вестителя: Така да кажеш на Йоава: Да те не смуцава това нещо, защото мечът пояжда някога едного и някога другиго; засили още повече нападението си против града и съсипи го. Също и ти го насърчи. И когато чу Уриевата жена, че мъжът ѝ Урия умрял, плака за мъжа си. И като премина жалейката, Давид прати та я взе у дома си, и тя му стана жена, и му роди син. Но делото, което Давид бе сторил, беше зло пред Господа." (2 Царе 11:25-27)

Каква била атмосферата около Давид, при зачатието на това дете? Мислел ли е за детето и за благополучието му? Това момент на върховно даване ли е бил или на върховно вземане за себе си? Каква била атмосферата около Витсавее, когато Урия бил убит? Тя скърбяла за съпруга си. Не искала съпругът ѝ да умре. Той бил смел и почтен човек. Скръбта от смъртта му щяла да я пронизва. Защо тогава си е позволила да бъде взета от царя? Цялата тази скръб и вина била наследството на детето. Чудно ли е, че детето е умряло?

"И Натан си отиде у дома си. А Господ порази детето, което Уриевата жена роди на Давида, и то се разболя." (2 Царе 12:15)

"Но Давид, като видя че слугите му шепнеха помежду си, разбра, че бе умряло детето; затова Давид каза на слугите си: Умря ли детето? А те рекоха: Умря." (2 Царе 12:19)

Как Бог поразил това дете с болест? Самият Давид знаел отговора, когато написал този псалм:

"Ето, нечестивият е в мъки да роди беззаконие, зачна нечестие и роди лъжа. Изкопал е ров и направил го дълбок; Но той сам ще падне в ямата, която направи." (Псалми 7:14-15)

Бог не е направил нищо на това дете, освен, че позволил да се развият последствията от злото. При смъртта на детето му, неприятностите на Давид, се върнали върху главата му. Проучванията показват, че жените, които са подложени на стрес, когато кърмят, осигуряват по-ниски нива на имуноглобулин за бебетата си.²⁹ Някои проучвания показват, че когато нивото на стрес на майката е високо, в кърмата ще има по-високи нива на кортизол. Това може да предизвика гняв, страх и раздразнителност в бебетата, особено при момичетата.³⁰

Възможно ли е имунитетът на детето на Давид и Витсавее да е бил понижен, поради стреса, който Витсавее изпитвала по време на целия този процес?

Когато Давид бил конфронтиран от Натан, тежестта на осъждането, която почувствал, трябва да е била огромна. Натан го увещавал и му съобщил тъжната вест.

"И дадох ти дома на господаря ти, и жените на господаря ти в пазухата ти, и дадох ти Израилевия и Юдовия дом; и ако това беше малко, приложил бих ти това и това. **Защо презря ти словото на Господа, та стори зло пред очите Му? Ти поразил с меч хетееца Урия, и си взел за жена неговата жена, а него ти убил с меча на амонците. Сега, прочее, няма никога да се оттегли меч от дома ти, понеже ти Ме презря, та взел жената на хетееца Урия, за да ти бъде жена. Така казва Господ: **Ето, отсред твоя дом ще подигна против тебе злини, и ще взема жените ти пред очите ти, та ще ги дам на ближния ти; и той ще лежи с жените ти пред това слънце. Защото ти си извършил това тайно; но Аз ще извърша туй нещо пред целия Израил и пред слънцето. Тогава Давид каза на Натана: Съгреших Господу. А Натан каза на Давида: И Господ отстрани греха ти; няма да умреш. Но понеже чрез това дело ти си дал голяма причина на****

²⁹<https://womensmentalhealth.org/posts/psychological-distress-mother-may-affect-levels-immunoglobulins-breast-milk/>

³⁰<https://www.independent.co.uk/news/science/breast-milk-contains-natural-stress-hormone-9129336.html>

Господните врагове да хулят, затова детето което ти се е родило, непременно ще умре." (2 Царе 12:8-14)

Давид създаде пролом в защитната стена, която Бог бил поставил около него. Той не можел да защитава Давид, както преди. Господ излага тук два важни принципа, свързани със споменатия по-рано, Божествен модел. Първият е, че източникът е невидим, а каналът е видим. Вторият е, че каналът е увеличение на източника.

Давид взел тайно (по един невидим начин) съпругата на ближния си. Синът му Авесалом взел жените на баща си открито, за да го видят всички. Съветът на Авесалом да направи това му бил даден от дядото на Витсавее, Ахитофел.

"Тогава Авесалом каза на Ахитофела: Дайте си съвета какво да правим. И Ахитофел каза на Авесалома: Влез при бащините си наложници, които е оставил да пазят къщата; и като чуе целият Израил, че си станал омразен на баща си, ще се усилят ръцете на всичките, които са с тебе." (2 Царе 16:20-21)

Ахитофел бил един от главните съветници на Давид. Когато Давид вземал внучката му, чрез прелюбодеяние, това посяло в сърцето на Ахитофел, семената на отмъщението. Той почти успял да унищожи Давид. Както Давид убил Урия чрез Йоав, така Ахитофел се опитал да убие Давид, чрез Авесалом. Той би могъл да успее, ако Авесалом следвал съветите на Ахитофел. Но Господ спасил Давид, в голямата Си милост. Чрез един акт на страст, Давид донесъл нещастие и смърт на хиляди хора. Тази история е записана, като предупреждение за нас. Ако Давид и Витсавее са могли да предвидят какво предстои, те никога не биха направили това. Давид е трябвало да си спомни думите на Писанието и да потърси утеха в молитвата. Витсавее би трябвало да апелира към Давид, подобно на Авигея, показвайки, че това деяние е грях пред Бога и ще навреди на трона му. Библията не отбелязва никакъв апел от нея.

Псалмът, който Давид написал, за да регистрира борбата си с Бога, е изключително трогателен. Когато се сетя за човек, натезжал с толкова вина и скръб, колкото Давид и мисля за вярата, която е била необходима, за да повярва, че може да му бъде простено, това ми дава чудесна надежда и затова благодаря на Бога за Неговата невъобразима милост и благодат. Това трябва да осигури надежда за всеки мъж и всяка жена, които са изпаднали в грях и се чувстват загубени в цикъла на осъждането.

„За първия певец, псалом на Давида, когато пророк Натан дойде при него, след като той беше влязъл при Витсавее.

Смили се за мене, Боже, според милосърдието Си; Според множеството на благите Си милости изличи беззаконията ми. Измий ме съвършено от беззаконието ми, и очисти ме от греха ми. Защото престъплението си аз признавам, И грехът ми е винаги пред мене. На Тебе, само на Тебе, съгреших, и пред Тебе сторих това зло; признавам това, за да бъдеш оправдан, когато говориш, и да излезеш непорочен, когато съдиш. Ето родих се в нечестие, И в грях ме зачна майка ми. Ето, понеже желаяш искреност вътре в човека, Научи ме мъдрост в скришното на сърцето ми. Поръси ме с исоп, и ще бъда чист; измий ме, и ще стана по-бял от сняг. Дай ми да чуя радост и веселие, за да се зарадват костите, които си строшил. Отвърни лицето Си от греховете ми. И всичките ми беззакония изличи. Сърце чисто сътвори в мене, Боже, и дух постоянен обновявай вътре в мене, Да не ме отхвърлиш от присъствието Си, нито да отнемеш от мене Светия Си Дух. Повърни ми радостта на спасението Си: и освобождаващият Дух нека ме подкрепи."
(Псалми 51:1-12)

Удивлявам се на вярата на този човек. Той избрал да повярва в милостта на Бог. Не скрил греха си. Изповядал го и се вкопчил в Божията любов и доброта.

Забелязваме също, че когато Бог говорил с Давид чрез Натан, Той му казал:

"Тогава Давид каза на Натана: Съгреших Господу. А Натан каза на Давида: **И Господ отстрани греха ти; няма да умреш.**" (2 Царе 12:13)

Законът не заповядвал ли, че тези, които извършват прелюбодеяние, трябва да бъдат убивани с камъни?

"Ако прелюбодействува някой с чужда жена, тоест, ако прелюбодействува някой с жената на ближния си, непременно да се умъртвят и прелюбодеецът и прелюбодейката." (Левит 20:10)

"Ако се намери някой лежащ с омъжена жена, тогава и двамата да бъдат убити, мъжът, който е лежал с жената и жената. Така да отмахнеш злото от Израиля." (Второзаконие 22:22)

Целта на закона е да доведе човека до покаяние, чрез убеждението за греха. В случая на Давид виждаме, че Бог никога не е искал хората да умират, но Той е искал те да признаят греха си. Онези, които отказват да се покаят, ще претърпят смърт, според принципите на наказанието, както хората го разбират.

Убиването с камъни бил принцип, който израилтяните научили в Египет.³¹ Бог приложил техните принципи на наказание към закона, с намерение да доведе хората до покаяние. Отново, когато Исус дошъл на земята, Той не заповядал жената да бъде убита с камъни. Той й показал милост, точно както била дадена и на Давид, след като извършил прелюбодеянието. Знаем, че прелюбодейството е тежък грях, поради присъденото наказание. Така Бог искал да научи хората на неговата сериозност, чрез налагане на наказания, които хората разбирали като сериозни. Той говорил с нас на нашия език.

³¹ Изход 8:26

Давид помолил Бог да очисти сърцето му. Той не можел да се отърве от срамния спомен за делата си. Не можел да възстанови себе си в правилните отношения с Бога. Давид поискал Светия Дух. Само чрез мощните енергии на Светия Дух можем да преодолеем греха. Всеки ден трябва да молим за Светия Дух. Нуждаем се от ежедневно кръщение, за да поддържаме чисти сърцата и умовете си. Когато почувстваме нуждата си, тогава ще искаме благодат, всяка сутрин и вечер. Ще чувстваме нашата зависимост от Бога и ще Му се доверяваме, за това, че ще отговори на молбата ни.

Когато почувствате тежестта на осъждането, изисквайте изпълнението на Словото Божие и повярвайте, че Бог ще направи за вас онова, което вие не можете. Бъдете търпеливи, защото се изисква време да поникнат семената. Ако очаквате незабавна промяна, тогава ще се разочаровате и ще се откажете твърде рано, поради отчаяние. Почивайте в обещанията на Писанието. Когато се чувствате грешни и малоценни, вярвайте в Божията милост и изисквайте изпълнението на това за себе си. Той не ви осъжда и винаги е на разположение да ви приеме.

Може би някои от вас са видели отвратителни неща и са били подложени на ужасни сексуални преживявания. Чувството на омерзение, изглежда, остава с вас. Молете се с молитвата на Давид и вярвайте, че Бог е милостив към вас. Светият Дух ще обнови сърцето ви и отново ще ви направи нови. Докато смирено почивате в лоното на Христос и получавате Неговото утешение, вие ще се промените и сърцето ви ще се очисти. Помнете, че има прекрасен извор, от който може да черпите допълнителна сила, за да устоите на изкушението - Съботният извор на Божия Дух.

12. Божественият модел на гръдта

Библията ни казва, че Бог е направил всичко чрез Исус Христос (Еф. 3:9). За краткото време от шест буквални дни, Божият Син създал целия този свят с всичко в него. След това ни се казва:

"И на седмия ден, като свърши Бог делата, които беше създал, на седмия ден си почина от всичките дела, които беше създал." (Битие 2:2)

Бог и Неговият Син си починали от делото на сътворението. Къде обитава Исус по отношение на Отец?

"Никой, кога да е, не е видял Бога; Единородният Син, който е в **лоното** [Гр. 2859] на Отца, Той Го изяви." (Йоан 1:18)

След всичко, което Божият Син създал от името на Отца, Той си починал в обятията на Своя Баща. Почивал Си в лоното на Отец. Думата лоно, на гръцки, тук означава предната част на тялото между ръцете. Това също може да означава залив, като морския залив.

На Изток предметите, които европейците носят в джоба, се носят в лоното (пазвата). **Да го имаш нечие лоно означава нежност, потайност или интимност** (Бит. 16:5; 2 Царе 12:8). Твърди се, че Христос е бил „в лоното на Отца“, т.е. **той е имал най-съвършеното познание на Отца, имал е най-голямата близост с Него** (Йоан 1:18). Йоан (Йоан 13:23) бил „облегнат на лоното на Исус“ при последната вечеря. **Нашият Господ носи агнетата Си в лоното Си**, т.е. нежно и внимателно се грижи за тях (Ис. 40:11). *Библейски речник на Ийстън*

Корабът, с който Павел претърпял корабкрушение бил завлечен в един залив или в едно лоно.

"И когато се разсъмна, те не познаваха земята; обаче забелязаха един **залив** [Гр. 2859] с песъчлив бряг, в който

се решиха да тикнат кораба, ако бе възможно." (Деяния 27:39)

Павел бил в безопасност в лоното на Христос, както това било отразено чрез кораба, който се движел към сушата, в залива или в лоното. Физическият залив бил отражение на духовната реалност за Христовата закрила над Неговия син и апостол - Павел. Историята на коработуршението на Павел има по-дълбок смисъл. Тя е като един пъзел. Ще отнеме малко време, за да сглобите парчетата, но ще си струва усилията.

В библейската версия на крал Яков думата за *залив* всъщност е сгreek, тесен залив. Мястото, където те заседнали, било достъп до тесен морски залив. Ето какво казва един коментар.

попадайки на място, където се срещат две морета - Смит смята, че това се отнася до канал, който е не повече от сто ярда, и който разделя малкия остров Салмона от Малта, образувайки комуникация между морето, вътре в залива и това отвън. *Коментар на Джеймс, Фаусет и Браун*

Така те планирали да прокарат кораба в този тесен канал на залива.

"И когато се разсъмна, те не познаваха земята; обаче забелязаха един залив с песъчлив бряг, в който се решиха да **тикнат кораба,** ако бе възможно." (Деяния 27:39)

За да влязат в тази река или поток, те трябвало да премахнат всички гребла и допълнително оборудване на лодката.

"И като откачиха котвите, оставиха ги в морето, развързаха още и връзките на кормилата, развиха малкото платно по посока на вятъра и се отправиха към брега." (Деяния 27:40)

Павел и всички останали били спасени по чудо, точно както казал Павел и това отдало славата на Бога. Тук има една връзка, с пасаж от книгата на пророк Исаия.

"Погледни на Сион, града на празниците ни; очите ти ще видят Ерусалим безмълвно заселище, шатър, който няма да се мести, чиито колове никога не ще бъдат извадени, и нито едно от въжетата му скъсано. Но там Господ ще бъде с нас във величието Си, като място на широки реки и потоци, гдето няма да върви ладия с весла, нито ще мине великолепен кораб. Защото Господ е наш съдия, Господ е наш законодател, Господ е наш цар, Той ще ни спаси. Въжетата ти ослабнаха, не можеха да крепят мачтата ти, не можеха да разпрострат платната; и тогава големи користи се разделиха, Хромите разграбиха плячката." (Исаия 33:20-23)

Този пасаж говори за Сион, мястото на определените ни празници. На това място е нашият величествен и славен Господ, Който е като широка река или поток. Величествените кораби не могат да влязат в този поток. Корабите трябва да се освободят от корабното оборудване; не могат да опънат платната си или да използват гребла, но Господ ще ги спаси. Това е точно, както се случило в историята на Павел при корабкрушението му.

Павел трябвало да бъде отведен в Рим, за да отговаря на обвиненията на Ерусалим срещу него. Той отправил апел към Цезар и сега бил на кораб, воден от римския центурион Юлий. Докато пътували, те се натъкнали на яростен вятър, който бил известен като Евроклидон. По време на силната буря се наложило да олекотят кораба, и затова те изхвърлили снаряжението и други неща. Но бурята продължила неотслабващо и след няколко дни се отказали от всяка надежда, че ще бъдат спасени.

"И понеже бяхме в голяма беда от бурята, на следния ден захванаха да изхвърлят товара. И на третия ден те, със своите ръце, изхвърлиха вещите на кораба. И понеже за много дни не се виждаше ни слънце ни звезди, и силната буря напираше, то изчезна вече всяка надежда да бъдем спасени." (Деяния 27:18-20)

Бог казал на Павел, че ще бъдат спасени и тяхното спасение ще дойде, като останат на кораба и се насочат към реката или канала, който се намирал в залива (лоното). Тази история е написана за поука на нас, върху които са дошли последните времена (1 Кор. 10:11). Потокът или реката, която излизала от Ерусалим е описана в Езекиил 47-ма глава.

"Тогава ме върна при вратата на дома; и, ето, **вода извираше изпод прага на дома към изток; защото лицето на дома бе към изток; и водата слизаше изпод дясната страна на дома**, при южната страна на олтара. После ме изведе по пътя на северната порта, и ме преведе наоколо по външния път към външната порта, по пътя на портата, която гледа към изток; и, ето, вода течеше от дясната страна. И човекът, който държеше мярката в ръката си, като излезе към изток премери хиляда лакти, и **ме преведе през водата; водата бе до глезени. Пак премери хиляда, и ме преведе през водата; водата бе до колене. Пак премери хиляда, и ме преведе; водата бе до кръста. После премери хиляда, и беше станала река, през която не можах да премина; защото водата беше се издигнала и бе станала вода за плуване, река непроходима.** И рече ми: Видя ли сине човешки? Тогава като ме заведе, върна ме към брега на реката. А когато се върнах, ето, при брега на реката твърде много дървета и от двете ѝ страни. Тогава ми рече: **Тая вода изтича откъм източната страна, слиза към полето, и се влива в морето; и когато се излее в морето водата му ще се изцери.** "И всяко одушевено, с което морето изобилва, ще живее на всичките места дето би отишла тая пълна река; и там ще има твърде голямо множество риба по причина, че тая вода е дошла там и, че водите на морето са се изцерили; понеже дето отиде реката всичко ще живее. И рибари ще стоят край нея от Енгади до Енеглаим, там ще простират мрежите си; рибите им ще бъдат твърде много по видовете си, като рибите на голямото море." (Езекиил 47:1-10)

Колкото повече се отдалечавала от храма, реката, излизаща от него, ставала по-дълбока. Където и да течала водата, тя давала живот. Какво

означава всичко това? Защо Езекиил говори за вода, която излиза от храма и става все по-дълбока? Даряващият живот е Исус и Той е Този, Който ни дава жива вода за пиене.

"а който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот." (Йоан 4:14)

"А в последния ден, великия ден на празника, Исус застана и извика казвайки: **Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие. Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече писанието. А това каза за Духа,** който вярващите в Него щяха да приемат; защото [Светият] Дух още не бе даден, понеже Исус още не бе се прославил." (Йоан 7:37-39)

В пасажа от Исаия забелязваме, че той говори за Ерусалим или за Сион, като за мястото на определените ни празници След това говори за това, че Господ е място на реки и потоци, където се разкрива Божията слава. Следователно, това говори за корабите, които не могат да влязат в потока. Корабът се разтоварва от оборудването, а Господ, Който е Съдия, Законодател и Цар, ги избавя.

И така, как празниците са свързани с този пъзел? Когато Израил напуснал Египет, те се опасявали, че ще умрат от жажда. Бог търпеливо издържал тяхното мърморене и казал на Мойсей да удари една определена скала, от която да изтече вода, за да задоволи жаждата им.

"А Господ рече на Моисея: Замини пред людете, като вземеш със себе си някои от Израилевите старейшини; вземи в ръката си и жезъла си, с който удари реката, и върви. Ето, **Аз ще застана пред тебе там на канарата в Хорив; а ти удари канарата, и ще потече вода из нея, за да пият людете.** И Моисей стори така пред очите на Израилевите старейшини." (Изход 17:5-6)

Скалата била символ на Исус. Удрянето на скалата символизирило смъртта на Христос, в наша полза, за да ни даде увереността в Божието прощение, че връзката ни с Него е възстановена.

"... и всички да са пили от същото духовно питие, защото пиеха от една духовна кана, която ги придружаваше; и **тая кана бе Христос,**" (1 Кор. 10:4)

"Тогава Исус им казва: Вие всички ще се съблазните в Мене тая нощ, защото е писано: **"Ще поразя пастира;** и овците на стадото ще се разпръснат". А след като бъда възкресен ще ви изпреваря в Галилея." (Матей 26:31-32)

Поразяването на скалата било символ на Христовата смърт за нас; тя отваря за нас извора на живота. Сега, с тези парченца от пъзела, нека се обърнем към друг символ на Христовата смърт - убиването на агнето.

"И видях между престола и четирите живи същества между тях и старците, че стоеше **Агне като заклано, което имаше седем рога и седем очи, които са седемте Божии духове, разпратени по цялата земя.**" (Откр. 5:6)

Виждате ли връзката между убитото агне и седемте Духа, които са разпратени по цялата земя? Седемте Духа символизириат пълнотата на Божия Дух. В старозаветната жертвена система е имало определени времена, когато агнето е било поваляно(удряно) и убивано.

"Тогава Соломон почна да принася всеизгаряния Господу на Господния олтар, който бе издигнал пред трема, като принасяше потребното за всеки ден според Моисеевата заповед, в съботите, на новолунията и на празниците, които ставаха три пъти в годината, - на празника на безквасните хлябове, на празника на седмиците и на празника на шаторопъването." (2 Летописи 8:12-13)

Всеки път, когато агнето било удряно и убивано, това символизирило живота, който щял да се излее от Скалата, която е Исус Христос. Водата

е символ на живота, който се намира в Христос. Друг символ, който бил свързан с празниците, бил безквасният хляб, който също давал живот.

"На това Исус им рече: Истина, истина ви казвам, не Моисей ви даде хляб от небето; а Отец Ми ви дава истинския хляб от небето. Защото Божият хляб е хлябът, който слиза от небето и дава живот на света. Те, прочее, Му рекоха: Господи, давай ни винаги тоя хляб. **Исус им рече: Аз съм хлябът на живота;** който дойде при Мене никак няма да огладнее, и който вярва в Мене никак няма да ожаднее." (Йоан 6:32-35)

Всеки път, когато се е принасяла жертва, имало и принос от брашно и олио, които се превръщали в безквасен хляб, като символ на Исус. Интересното е, че количествата хляб, свързани с различните жертви, варирали. В таблицата са дадени количествата брашно и олио, принасяни при всяка жертва.

Жертва	Брашно	Масло	Реката от Езекиил 47:1-7
Всеки ден	2.8 кг.	1.8 литра	Водите излизат от светилището
Събота	5.6 кг.	3.6 литра	При 1000 лакти достига до глезените
Новолуние	23.8 кг.	15.3 литра	При 2000 лакти достига до коленете
Безквасен хляб	169.4 кг. (30 х съб. приноси)	108.9 литра	При 3000 лакти достига до кръста
Празниците в седмия месец	553 кг. (~100 х съботните приноси)	359.2 литра	При 4000 лакти била над главата

Всеки ден се принасяло по едно агне сутрин и едно вечер. Всеки ден имало малко количество брашно и олио, свързани с тази жертва. Това е символ на Исус, Който изпраща Духа Си, за да ни поддържа живи по същия начин, по който Той казал, че ще ни изпрати жива вода.

Забелязваме как в събота количеството брашно и олио за направата на безквасен хляб се удвоява. Този символ ни показва, че в събота се предоставя два пъти повече от Христовия Дух, отколкото в останалите шест дни от седмицата.

Разкрихме няколко парчета в пъзела. Някои от вас ще се запитат, какво е значението на всичко това? Изглежда объркващо! Сега ще се постарая да съберем парчетата. Връщаме се към встъпителната мисъл, че Исус почива в лоното на Отца. Исус почива в любовта на Своя Баща. Той е освежен и укрепен в любовта Му. Като става въпрос за съботата, казва ни се, че нашият Създател е бил освежен в този ден:

"То е знак между Мене и израилтяните за винаги; защото в шест дена направи Господ небето и земята, а на седмия ден си почива и се освежи." (Изход 31:17)

Божият Син е Този, Който се освежава в лоното на Отца. Именно в събота Исус усетил допълнително освежаване от Своя Отец. Той получил двойна порция от Духа на Отца. Този принцип е изразен в едно от постановленията на Израил:

"Но да признае за първороден сина на нелюбимата и да му даде двоен дял от всичкия си имот; защото той е пръв плод на силата му; нему принадлежи правото на първородството." (Второзаконие 21:17)

Исус е първородният на Отца и получава от Него двойния дял от благословието на Отец. Времето за получаване на това благословение е когато Си почива. Времето, в което Бог и Синът му си почиват, е в събота.

"И на седмия ден, като свърши Бог делата, които беше създал, на седмия ден си почина от всичките дела, които беше създал." (Битие 2:2)

След като работил цяла седмица, Исус успял да си почине със Своя Отец. Докато си почивал, Той лежал в обятията на Своя Баща и усещал по-силно реалността на любовта Му. Това прави Исус Господар на съботата.

"Защото Човешкият Син е Господар на съботата." (Матей 12:8)

Исус желае да сподели с нас утехата от любовта на Отца Си. Както Исус черпи сила от лоното на Неговия Отец, така и ние трябва да черпим сила от лоното на Христос. Докато почиваме в Неговите обятия в събота, Той ни вдъхва Своя Дух, освежава ни и ни укрепва с уверенията в Своята любов. Символиката на кърменето е дълбоко значима. Забележете следния стих:

"и в сред светилниците видях Един, Който приличаше на Човешкия Син, облечен в дълга дреха и **препасан около гърдите** със златен пояс;" (Откровение 1:13)

Думата за гърда на гръцки е *мастос*, което означава зърната на мъж или гърдите на жена. Исус е Божието Слово и Петър ни казва:

"...пожелавайте като новородени младенци, чистото духовно мляко, за да пораснете чрез него към спасение," (1 Петрово 2:2)

Думите, които Исус изговорил са дух и живот. Млякото на Словото е простотата на Евангелието и Божиата любов към нас.

"Понеже докато вие трябваше до сега, според изтеклото време, и учители да станете, имате нужда да ви учи някой изново **най-елементарните начала на Божиите словеса, и достигнахте да имате нужда от мляко, а не от твърда храна.**" (Евреи 5:12)

Първите принципи на Божиите Словеса са голямата Му любов към Неговия Син и голямата Му любов към нас. Човешкото мляко е най-лесната храна за нас. Истината на Божията любов е най-сладката и прекрасна храна, която умовете ни могат да усвоят.

Връщаме се за пореден път към принципа на увеличение в Божествения модел. Гърдата на жената е увеличение на мъжката гърда. Тя носи мляко и по този начин символизира първите принципи на Божиите словеса.

Гърдата на нашия Спасител е невидимият източник на нашето хранене. Като малко дете във вярата имаме нужда от нежното възпитание на жената, която е символ на църквата. Но когато излезем от детството, ние сме отбити от гърдата; нашата зависимост сега е здраво закотвена в Христос, за да можем след това да осигурим подхранването на нови вярващи, които навлизат във вярата. Така има божествен модел на млякото от гърдата. Христовото мляко са думите на любовта, които Той изговаря, и дарбата на Духа Му. Църквата осигурява физически канал за любов и доброта и по този начин увеличава утехата на Христос, чрез гърдите (лоното) на църквата.

Когато продължаваме да се държим за гърдите на жената, желаещи млякото си продължително време, това говори за духовна и емоционална незрялост и крехкост.

"Защото всеки, който се храни с мляко, е неопитен в учението за правдата, понеже е младенец; а твърдата храна е за пълнолетните, които чрез упражнение са обучили чувствата си да разпознават доброто и злото." (Евреи 5:13-14)

И така, кой е ключовият момент във всичко това? Ако в събота получаваме утехата на Христовия Дух, мъжете по-лесно ще изоставят сигурността и утехата, които намират в гърдата на жената. Ще им е по-лесно да устояват на изкушението да търсят гърдите ѝ за личните си нужди от утеха, защото те ще намират това в Христос.

За дамите: Христовият Дух ще им даде усещането за спокойствие и почивка, което ще отслаби загрижеността им да получават внимание чрез съблазняващи рокли, грим, бижута, нещата принизяващи ги до похотите на мъжете и до повърхностните стандарти на света.

"И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас, и във вас ще бъде. Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас." (Йоан 14:16-18)

Събота е денят, в който Божията любов се проявява в Христос с два пъти повече сила. Така тези, които влязат в събота с вярата, че ще се утешат в Духа на Христос, ще могат да упражняват по-голяма власт над сексуалното изкушение.

Някои хора ме питат, добре ли е да правим секс в събота? Съботата е денят за почиване в лоното на Христос, за да бъдем обгърнати от Неговия Дух и да знаем, че Отец ни обича. В събота желаем да черпим утеха директно от нашия източник, а не чрез определен канал. Начинът, по който правим това е чрез молитва, учене, пеене и поклонение заедно с други вярващи. Интересно е да се забележи, че когато Израил се събрал на планината Синай и се готвел да посрещне Бога там, му било заповядано да избягва сексуален съюз.

Той им каза: "Пригответе се за третия ден и дотогава се въздържайте от сексуални контакти." Изход 19:15

Това показва, че сексуалният съюз може да има отрицателно въздействие върху духовните възприятия. Освобождаването на хормоните и въздействието върху нервната система поставят допълнителна тежест за организма. Това е подобно като преяждането, което натоварва организма. Искаме да бъдем будни и фокусирани в събота, за да получим Божия Дух и да чуем ясно Неговия глас.

Вероятно има моменти, в които брачната двойка е разделена за известно време и се среща отново, когато настъпи събота. Необходимостта и желанието за връзка често са силни и това е разбираемо. Нашият Отец не ни осъжда за тези неща, но онези, които обичат Бога, ще се стремят през тези часове да насочат енергията и силата си към поклонението на нашия Отец и Неговия Син.

Както споменахме по-рано в тази глава, прекрасната реалност е, че Бог е създал система във времето, за да ни осигури във вярата. Когато разглеждаме другите времена, в които са били принасяни жертви, виждаме как утехата, идваща при нас във времето на новолунията и празниците, се увеличава.

Новолунието и празниците са времена за по-големи събирания – това важи особено за празниците. По това време утехата на Христовия Дух се увеличава в жената, която е Неговата Църква. Ето защо жената има луната под краката си, за да бъде облечена със светлината на Слънцето.

"И голямо знамение се яви на небето, - жена, облечена със слънцето, с луната под нозете ѝ и на главата ѝ корона от дванадесет звезди." (Откровение 12:1)

Времето за седмичната събота се определя от слънцето. Новолунията се определят от Луната, а времето за празниците - от луната, във връзка със слънцето. Всяка следваща стъпка, в тези времена, представлява увеличение на утехата и благословията, но въпреки това съботата е източникът на този успокояващ канал на благословието.

Новолунието ни предлага четири пъти по-голямо увеличение от благословието на съботата, със същия вид утеха, като тази на съботата. По време на новолунието Христовата гръд, символично, се превръща като тази на жената. Той носи повече утеха и благословение за Своите деца. По време на празника на Пасхата, Христовата гръд става като тази на току-що родила жена. Тя се напълва с млякото на Божието Слово и е по-голяма от нормалното. Този празник е времето на първите плодове;

време на раждането и излизане от земната утроба.³² По времето на Шатрите Духът ни се предлага с почти 100 пъти по-голямо количество от това на съботата. В символиката на реката, от Езекиил 47-ма глава, човек вече не ходи в реката, но направо е носен от нея. Той е стигнал до мъжествеността и сега символът на широката и дълбока река замества символиката на гърдите. Именно, по време на Шатрите се явява реколтата. Мъжът и жената са стигнали до мъжество и женственост в Христос и вече не изискват млякото на Словото; те са узрели, за да ядат „твърдата храна [която] принадлежи на пълнолетните“. Те са отбити от гърдата и сега пият от чашата с жива вода, директно от ръцете на Христос.

Как това е свързано с историята за Павел? Има моменти, когато мъжете се чувстват обрুলени от бурите на сексуалното изкушение. Бурите могат да бушуват с дни и да чувстват, че за тях няма надежда да избягат от змея на развратената си природа. Но когато вашият кораб влезе в лоното (залива) на Христос, има надежда за живот. Когато видим потока на Божията любов в събота и по време на празниците, можем да се откажем от всички човешки усилия за спасение, да пуснем котвата на самоосъждането ни и да позволим на Духа да ни пренесе в реката на Божията любов. В този процес, корабът, на който сме били, замислен като римска блудница, е разбит и ние сме освободени. От този момент нататък, когато змията се стреми да ни ухапе и отрови със сексуално изкушение, това няма да има ефект.

"И когато Павел натрупа един куп храсти и го тури на огъня, една ехидна излезе от топлината и се залепи за ръката му. А туземците, като видяха змията, как висеше на ръката му, думаха помежду си: Без съмнение тоя човек ще е убиец, който, ако и да се е избавил от морето, пак правосъдието не го остави да живее. Но той тръсна змията в огъня и не почувствува никакво зло. А те очакваха, че ще отече, или внезапно ще падне мъртъв; но като чакаха много време и

³² Човечеството е било направено от земята

гледаха, че не му става никакво зло, промениха мнението си и думаха, че е бог." (Деяния 28:3-6)

Нашият небесен баща е обещал да отдели Божия народ чрез съботите.

"Дадох им и съботите Си да бъдат знак между Мене и тях, за да познаят, че Аз Господ ги освещавам." (Езекил 20:12)

Съботите включват и празниците, защото те също съдържат съботи. Ако желаете да надделеете над змея на сексуалното желание, тогава влезте в лоното на Христос, където ще получавате утехата на Неговия Свети Дух и ще бъдете отбити от желанието си да бъдете утешавани от жена. Ще стигнете до мъжеството и ще започнете вие да утешавате жена си, осигурявайки ѝ това, от което се нуждае, за да има мир в дома ви и благословение за вашите деца.

13. Плодете се и се размножавайте

От тук нататък ще се обърнем към някои области, свързани с онези, които пият от съботния извор на утеха и се наслаждават на дарбата на Духа, в Новия завет. Ще оставим след себе си млякото на Словото в тази глава и ще се спрем на някои по-дълбоки аспекти, относно това как нашето разбиране за любовта агапе, на Отец, влияе върху мислите ни за сексуалността.

Когато Бог говорил с първия ни родител, Той казал:

"И Бог ги благослови. И рече им Бог: Плодете се и се размножавайте, напълнете земята и обладайте я, и владейте над морските риби, над въздушните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята." (Битие 1:28)

Божие то благословение идва при нас с даряването на Неговия Дух. Успокояващият и нежен Божи Дух бил вдъхнат в Адам и Ева. Те били насърчавани да въвеждат и други същества в тази любяща среда. Управляването на земята означава да внесеш своя дух на мир в нея. На първите ни родители било казано да се плодят, което означава да раждат плод. Това е плод, както на плътта, така и на характера.

Ние, хората, сме едновременно духовни и физически същества. За да бъдем плодоносни е необходимо духа ни да бъде благословен от Бога. В прегръдката на Неговата любов, сърцата ни се зареждат с богатия поток от Неговото духовно мляко. Произходът на нашата раса бил, както в духовна, така и във физическа земя от мляко и мед.

За да се произведе човешки плод, както Бог е възнамерявал това, връзката между съпруга и съпругата трябвало да бъде дълбоко духовна. Има дълбоко значение в това, че жената е дошла от ребро, до гърдите на мъжа. Необходимо било тя да бъде с него, близо до сърцето му и силно ценена от него. Един благочестив мъж ще бъде дълбоко благодарен за помощника, който му е даден, за да сподели пътуването на живота с него. Първото, което се иска от мъжа, за да бъде

плодоносен, в ръководната си позиция, е да вдъхва на жена си, получените от Бога благословения. Тъй като думите на Исус са дух и живот, мъжът трябва да полива душата на жена си, като ѝ говори с думи на утеха, благословение и насърчение. В духа на агапе, мъжът прави това от чиста любов към жена си, а не, защото очаква нещо в замяна.

Жената е увеличението на мъжа. Ако той засажда в нея семето на благодатната, любяща и самопожертвувателна любов, тя ще я разшири и ще я възвеличи в характера си, като го уважава и уповава на Бога, относно ръководството Му. Когато има дълбоко чувство на любов и признателност между съпруга и съпругата, тогава те ще желаят и други да изпитат тази любов. Те желаят децата да бъдат направени по техен образ, не само физически, но и духовно и това е образа, който получават от Бога.

Божие благословение върху връзката на мъжа и жената било те да се плодят. Бог не казал на Адам и Ева, използвайте телата си, за да получите толкова удоволствие, колкото сте в състояние да изстискате от тях. Не казал, опитайте се да намерите най-разнообразни и интересни начини да правите секс, за да задоволите себе си. Ударението е върху плодовитостта. Това е плодовитост на характера, която се проявява в децата.

Както вече обсъждахме по-рано, лъжливите възгледи за Бог подтикват мъжете и жените към прекомерна сексуална активност, за да заменят с нещо утехата, която им липсва от нашия любящ небесен Баща.

Бог не дал насоки на Адам и Ева, относно контрацепцията. Той не възнамерявал те да бъдат толкова съсредоточени върху секса, че контрацепцията да се превърне в проблем.

Когато хората спазват Божиите заповеди и наредби, те ще бъдат благословени, както по отношение на децата си, така и по отношение на храната и подслона, необходими за осигуряване на едно такова семейство.

"Ако слушаш добре гласа на Господа твоя Бог и внимаваш да вършиш всичките Негови заповеди, които днес ти заповядвам, тогава Господ твоят Бог ще те въздигне над всичките народи на света. И всички тия благословения ще дойдат на тебе и ще почиват на тебе, ако слушаш гласа на Господа твоя Бог. Благословен ще бъдеш в града, и благословен ще бъдеш на полето. **Благословен ще бъде плодът на утробата ти**, плодът на земята ти и плодът от добитъка ти, рожбите от говедата ти и малките от овците ти; благословен кошът ти и нощвата ти." (Второзаконие 28:1-5)

Нашият любящ Баща също ни съветва срещу сексуалната активност, по време на менструалния период.

"И до жена, докато трае месечното ѝ неразположение, не се доближавай, за да откриеш голотата ѝ." (Левит 18:19)

Извратените нации около Израил използвали този период за сексуална активност, тъй като тогава не могат да се заченат деца. Когато организъмът на жената се прочиства, по време на периода ѝ, отклоняването на телесната енергия към сексуална активност, може да бъде вредно за здравето ѝ. Библията също така гласи, че през това време жената трябва да си почива. Но по-дълбокият въпрос е, че практиката на тези народи насърчавала една култура на стерилността и безплодието.

Мъжете в наше време се стремят да намерят възможно най-много начини, за да не позволят да бъдат плодородни. Поради засилената сексуална извратеност на мъжете, жените се стремят да се защитят, ставайки възможно най-безплодни. Жената осъзнава, че мъжът няма да се ангажира с отглеждането на дете и затова тя решава да се пази, защото, ако забременее, трябва сама да носи отговорността.

Сега, мястото където трябва да започне човешкият живот е най-безплодното и смъртоносно на земята. Както споменахме по-рано, **всяка година се извършват 40-50 милиона аборта. Това е средно 125 000 аборта на ден.** В момента има приблизително 130 милиона

раждания всяка година.³³ Това означава, че човешката раса убива между 25 и 28% от своя човешки добив. Никой фермер не прави това с посевите или добитъка си. Това е абсолютно безумие. Това е пълен бунт срещу Божието желание човечеството да бъде плодотворно.

Колективната атмосфера, която обгръща тази земя, е едно усещане за прекъсване на плодотворността на човешкото тяло. Създава се една духовна атмосфера на безполезност и смърт. Това е скритата цена на ужасното ни решение да правим секс извън брака. Това е проявление у човека на ключовия механизъм в идеята, която създадохме, когато премахнахме Бога от западното общество - естественият подбор.

За да се изпълни намерението на Бог, нашият фокус върху сексуалността е средата, създадена за посаждането на семе. Както споменахме по-рано, искаме това семе да бъде обвито в атмосфера на любов към него и мисли за благополучието му. Ако семената са засадени в атмосфера, която гласи: „Всъщност аз се наслаждавам на себе си“ или „Просто искам повече от това чувство“, тогава това ще бъде и духовната почва, в която поставяме всяко потенциално дете. Ние незаличимо отпечатваме тежките последици от егоизма, в техните характери.

В западните страни, живеем в свят на контрацепцията. Една от основните разлики между развитите и развиващите се страни е възможността да се забави раждането на децата. Когато младите хора, които не са завършили образованието си, имат деца, рискът им от финансови затруднения значително нараства.³⁴ Поради сексуалната мания на човечеството не се застъпвам за премахването или ограничаването на контрацепцията. Онези, които функционират извън утехата на нашия Баща и нашия Спасител и не участват в съботното благословение, идващо от Христовото лоно, в крайна сметка ще създадат много трудности за себе си, практикувайки незащитен секс.

³³ <http://www.ecology.com/birth-death-rates/>

³⁴ <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2013/12/12/lac-poverty-education-teenage-pregnancy>

Другата причина, поради която не изключвам контрацепцията е, че нашият свят е прекалено извън хармония с природата. Използването само на естествени методи може да означава допълнителни трудности, поради фокусирането на жената върху времето на неплодност. Някои жени нямат нищо против този процес, но ако целта е да имат сексуален съюз, без желание за деца, тогава контрацепцията не е нещо лошо. Достатъчно е двойката да има сексуална активност със същата регулярност, каквато би била, ако не използва контрацепция, или с други думи, контрацепцията не трябва да се използва за повишаване на сексуалната активност повече от биологическия план за това.

Когато виждаме цялото сексуално извращение в този свят и факта, че **човешката раса избива над една четвърт от своето потомство**, това ни казва, че хората правят твърде много секс. Човечеството злоупотребява със секса, за да задоволи глада на душата си и това е безполезно упражнение.

В свят, в който мъжете и жените си почиват в Божията любов, по време на съботата и празниците; в свят, в който мъжете се отнасят към съпругите си с любов и признание, а съпругите почитат и уважават съпрузите си, ще има по-малка нужда от секс. Съсредоточаването в секса би било върху плодовитостта и следващото поколение, а не върху самозадоволяването. Този фактор, над всички останали е причината за егоизма на човечеството.

С течение на времето човешкото тяло не е в състояние да продължи да поддържа нуждите от енергия и хранителни вещества, за поддържане на сексуалния апетит няколко пъти седмично. Трябва да има въздържание по време на менструацията на жената.

В естествения свят има кратък период, по време на женския цикъл, при който е почти невъзможно да се забременее. Това означава, че в месеца има един или два кратки периода, в които сексът може да се осъществи без настъпване на бременност. Не предлагам това да се осъществява без контрацепция. Говоря за принципа на ползотворността и това, което Бог е замислил. Идеята ми е, че ако възнамерявате да правите секс и не

желаете деца, честотата, според нашия човешки дизайн, е веднъж или два пъти в месеца.

По-важният въпрос за обмисляне е какво е очаквал Бог от нас с: „Плодете се и се размножавайте“, в рамките на краткия период, в който една жена може да зачене дете. Сравнете какъв е процента на времето, през което двойката мисли за плодородието и времето, през което смятат да избегнат деца? Нашите мисли влияят на характерите ни.

„По тази причина мъжът ще остави баща си и майка си и ще се привърже към жена си; и те ще станат една плът.“ (Битие 2:24). При младите двойки периода на свързване в една плът е важен. За да се подготвите за идването на дете, връзката между мъжа и жената трябва да се осъществява както духовно, така и физически. По време на полов акт тялото отделя окситоцин и вазопресин. Това са свързващи хормони, улесняващи процеса на съединяване в една плът. На новобрачната двойка, нова в сексуалната активност, отнема известно време да се установи в този процес и да помисли за следващото поколение. Библията ни дава някои насоки, по отношение на другия плод.

"Когато влезете в земята и посадите от всякакъв вид плодно дърво, то да имате плода му като необрязан; **три години да ви бъде като необрязан**; да се не яде. А в четвъртата година всичкият му плод да бъде свет, за да хвалите с него Господа." (Левит 19:23-24)

Това е принцип, според който плодовете, произведени през първите няколко години, не са най-добрите. Вярвам, че същият принцип може да се отнася и за брака. Особено при младите двойки, при които първите няколко години са време да се свържат заедно и да се радват на връзката, която Бог им е дал. Това допринася за ползотворността на бъдещото поколение. Необходимо е време, за да израснат и да изградят силни връзки. Моят съвет обаче е да помислите как функционира тялото, според проекта на Бога. Много млади двойки използват брака като право за прекаляване със сексуалната дейност. Това не създава атмосфера на ползотворност. Ако получавате утеха от нашия небесен Баща, чрез Неговия Син, тогава желанието ви за сексуална активност ще

се регулира по-равномерно. В следващата глава ще говорим за това как диетата влияе върху сексуалното желание и как да поддържаме по-балансирана диета, за да имаме мисловна плодотворност.

Пред мнозина стои изкушението, просто да знаят, колко пъти могат да правят секс? Този въпрос не е в контекста на ползотворността. Въпросът трябва да бъде, какво влияние оказва сексът върху принципите на ползотворността, с които нашият Баща желае да ни благослови. Библията ни казва:

"Не давай силата си на жените, нито пътищата си на тези, които погубват царете." (Притчи 31:3)

Чрез дарбата на Духа един мъж може да се научи да бъде привързан към жена си, без да има нужда от секс. При много мъже, всеки израз на обич от тяхна страна означава влизане в спалнята. Това показва сериозна липса на емоционална зрялост. Жената трябва да изразява любовта си към мъжа, без сексът да е единственият краен резултат. Ако винаги тръгва по този път, тя работи срещу принципите на ползотворността, унижавайки мъжа и обезценявайки себе си.

След като една двойка е отгледала деца и настъпва менопаузата, при жената, тогава какво е мястото на секса във връзката, когато вече няма фокусиране върху плодотворността, по отношение раждането на деца? Как една двойка поддържа фокуса си върху преживяването на *агапе* в сексуалността? Докато човек пие от съботния извор и се утешава от своя Спасител, неговият дух е пълен с любов към Бога. След това той може да утеша жена си и да ѝ покаже по-интимна привързаност, без толкова силно желание за секс. След като децата пораснат, желанията на жената могат да се съсредоточат повече върху разговори, нежно докосване, думи на признателност и добре обмислени подаръци.

Това не означава, че сексуалното преживяване трябва да престане. Както споменахме по-рано, пептидните хормони окситоцин и вазопресин се отделят по време на секс и поддържат двойката, физически свързана. Дългите периоди на въздържание могат да създадат потенциал за отслабване на връзката, но при различните

двойки, това варира. Ако една двойка е в добро здравословно състояние, сексуалната връзка може да е от полза, но акцентът тук е върху плодотворността, а не върху егоизма, който ни кара да настояваме: „Искам всичките ми нужди да бъдат удовлетворени“. Ако някой се дразни заради несъгласието на партньора си, това предполага по-голяма нужда от интимност с Христос. Ако партньорът отрязва всяка възможност за сексуално преживяване, това предполага емоционален белег, който е нездравословен. Не е плодотворно отношенията да се поддържат в такава позиция.

Както казах в началото на тази глава, тук не говорим за периода на млякото, а по-скоро за онези, които са намерили изобилие от радост и утеха в Христос. Живеем в свят, в който има много хора с разбити сърца, които жадуват за чувство на сигурност, обич и интимност. Повечето от тези, които не са закотвени в Христос, ще чувстват по-силно тежестта от сексуалното желание. Павел, говорейки за такива хора с дух на състрадание, предложил следния съвет:

"А относно това, що ми писахте: **Добре е човек да се не докосва до жена.** Но, за да се избягват блудодеянията, нека всеки мъж има своя си жена, и всяка жена да има свой мъж. Мъжът нека има с жената дължимото към нея сношение; подобно и жената с мъжа. Жената не владее своето тяло, а мъжът; така и мъжът не владее своето тяло, а жената. **Не лишавайте един друг от съпружеско сношение, освен ако бъде по съгласие за малко време, за да се предавате на молитва, и пак бъдете заедно, да не би сатана да ви изкушава чрез вашата невъзможност да се въздържате. Но, това казвам, като позволение, а не като заповед.** Обаче, бих желал всичките човеци да бъдат какъвто съм аз. Но всеки има своя особен дар от Бога, един така, а друг иначе." (1 Коринтяни 7:1-7)

Павел не говори тези неща като заповед. Той казва, че е по-добре да бъдеш женен, отколкото да блудстваш. По-добре е да имаш Христос, като свой Утешител, отколкото да изгаряш в желанието си за секс. Но Павел предприема един състрадателен подход към онези, които се

изкушават силно. Глупаво е да се тълкуват думите, че понеже една жена няма власт над тялото си, това означава, че мъжът можел да изисква секс, когато пожелае. Това е егоизъм, а не ползотворност. Ако съпругата има власт върху тялото на мъжа и казва, че иска просто да бъде прегърната и целуната, не трябва ли мъжът да приеме това, щом жената има такъв авторитет? Разбира се, хората могат да използват тези стихове, за да действат като малки деца. Идеята на Павел, е да си служим един на друг и да изберем най-доброто. В края Павел казва, че желае всички да бъдат като него, който е физически безбрачен. Това ви показва посоката, за която Павел е мислил. Това е за тези, които могат да го понесат. Но този дар не се дава на всички.

На небето ще бъдем като ангелите, които нито се женят, нито се омъжват. Това означава, че сексуалното преживяване ще престане.

"Защото във възкресението нито се женят, нито се омъжват, но са като [Божии] ангели на небето." (Матей 22:30)

Чувал съм много хора (главно мъже), които се стремят да убедят другите, че на небето ще има брак и секс. Когато познавате Божията любов и сте се научили да се облягате на гърдите на Христос, тогава протича процес на отвикване от тези неща. В момента сексуалното желание много повече разделя хората, отколкото да ги събира. Мъжете и жените са принудени да създават всякакви бариери, за да избегнат изпращането на грешни сигнали, от страх да не събудят змея на сексуалното желание. Мислейки прекомерно за това, в действителност, те възпрепятстват близост в общността.

Нека бъдем плодотворни и да умножим Божията благодат в характерите си. Да молим Бог да ни даде мъдрост, как най-добре да използваме даровете, които ни е дал, знаейки, че в следващия живот ще бъдем отбити от дара на сексуалните отношения, даден за плодородие.

14. Апетитът

Мъдрецът е доста пряк, когато става въпрос за апетита.

"Когато седнеш да ядеш с началник, Прегледай добре какво има пред тебе; иначе **ще туриш нож в гърлото си, ако те обладава охота**. Не пожелавай вкусните му ястия, защото те са примамливи гозби." (Притчи 23:1-3)

Хората търсят утеха не само в секса или порното, но и в храната и в други пристрастяващи вещества, които създават в човека приповдигнато настроение или усещане за еуфория. Експлозията на екстремните спортове, които дават адреналин на рисковите лица, е друга форма на засилен апетит и усещане за нещо, което ни кара да се чувстваме добре, дори и за един миг. Както се казва „Качваш ли се нагоре, трябва и да слезеш“. Колкото по-изкуствена е височината, толкова по-голям е срывът.

Мнозина са запознати с термина „комфортно хранене“. Има нормално ниво на удоволствие от храненето, особено в социални ситуации. Но хората, страдащи от стрес и чувство на малоценност, често се стремят да се самонаградят с храна, особено такава, която съдържа захар. Когато търсим утешител, извън Източника на всяка утеха, това ще доведе до пристрастяване. Храненето и сексът са благословения в техния правилен контекст, но могат да се превърнат и в пристрастяване, когато сте изключени от Източника на утехата, който се намира в нашия Баща чрез Христос.

Много от нас са запознати с желанието, свързано с изяждането на прекалено много от даден хранителен продукт. Павел ни предлага някои важни съвети, в това отношение.

"Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя, - като **забравям задното и се простирам към предното, пускам се към прицелната точка за наградата на горното от Бога призвание в Христа Исуса. И тъй, ние, които сме зрели, нека мислим така; и ако мислите вие нещо друго, Бог**

ще ви открие и него. Само нека [имаме за правило да] живеем според това, в което сме достигнали [същото да мъдруваме]. Братя, бъдете всички подражатели на мене и внимавайте на тия, които се обхождат така, както имате пример в нас. **Защото мнозина, за които много пъти съм ви казал, а сега и с плач ви казвам, се обхождат като врагове на Христовия кръст; чиято сетнина е погибел, чийто бог е коремът, и чието хвалене е в това, което е срамотно, които дават ума си на земните неща.** Защото нашето гражданство е на небесата, отгдето и очакваме Спасител, Господа Исуса Христа, Който ще преобрази нашето унищожено тяло, за да стане съобразно с Неговото славно тяло, по упражнението на силата Си да покори и всичко на Себе Си." (Филипяни 3:13-21)

Тъжната реалност е, че много хора правят стомаха свой бог и през последните 40 години тази тенденция се влошава. От 1975 г. броят на хората с наднормено тегло се е утроил. През 2016 г., общо 1,9 милиарда души са с наднормено тегло, като 650 милиона от тях са дебели.³⁵

Дисциплината, която имаме, по отношение на храната, е вратата към дисциплината в повечето други области на живота. Това е и значението в поговорката на мъдреца. Това е като да си сложиш нож в гърлото. Именно, чрез апетита Адам и Ева изпаднали в грях и именно, чрез апетита Сатана изкушавал Христос в пустинята за първи път.

За да помогне на човешката раса в борбата с робството на апетита, Исус постил в продължение на 40 дни, в началото на Своето служение. Той бил усъвършенстван чрез страдание (Евр. 2:10) заради нашето спасение. Тъй като виждаме, че Исус е победил апетита в нашата човешка плът, можем да имаме пълна увереност, че Той може да ни даде сила да правим същото, когато поискаме Неговата благодат. Ако се борите с някакво пристрастяване към определен вид храна или напитки, Господ Исус може да ви помогне. Търсете утеха от Него, а не от храната. Вярвайте, че сте скъпоценни за Него и за Неговия Баща и изисквайте

³⁵ <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/obesity-and-overweight>

изпълнението на обещанията в Библията, директно, както ги намирате. В 7-ма глава изброих някои от любимите си стихове, които трябваше да изисквам, като обещания за себе си.

Освен в храната, хората търсят утеха и в алкохола, цигарите и наркотиците. Въпреки че повечето хора знаят, че тютюнопушенето и употребата на алкохол причиняват здравословни проблеми, светът е пълен с пушачи и пиячи. По света, всеки ден, се изпушват 15 милиарда цигари.³⁶ Цената, която нашето общество плаща за този навик, в унищожаването на органи, не може да бъде изчислена напълно. Никотинът е един от най-пристрастяващите медикаменти, консумирани днес. Причината да е легален, в повечето страни, е защото убива много бавно. На всеки 6 секунди човек умира от рак, свързан с тютюнопушенето. Това означава повече от 50 милиона души годишно. Колко агония причинява това на нашия небесен Баща; 50 милиона от любимите Му деца умират ненужно, по този начин, а това също нарушава и мисловните процеси, правейки ни податливи на други зависимости. Тютюнопушенето причинява свиване на мозъка, което очевидно прави по-трудно вземането на правилни решения.³⁷

Няма трайна утеха в пушенето. Това е бавна форма на самоубийство. Нашият небесен Баща не осъжда никого за тютюнопушене. Той обича всичките Си деца. Ако се борите с тютюнопушене, знайте, че можете да бъдете свободни. Налични са все повече програми, които ви помагат да го прекратите. Най-големият проблем за разрешаване е това да повярвате, че сте ценни. Моля ви, прочетете книгата *Идентичностни войни*, написана специално, за да ви помогне да се справите, духовно, с този проблем.³⁸

Библията говори и за алкохола и предупреждава хората срещу опасностите, към които той води.

³⁶ <https://www.who.int/tobacco/en/atlas8.pdf>

³⁷ <https://www.menshealth.com/health/a19535664/smoking-hurts-your-brain/>

³⁸ Достъпна на fatheroflove-bulgaria.com

"Виното е присмивател, и спиртното питие крамолник; и който се увеличи по тях е неблагоприятен." (Притчи 20:1)

Алкохолът нарушава способността за разсъждение, правилни преценки и пречи на връзката ни с Бога.

"Не е за царете, Лемуиле, **не е за царете да пият вино, нито за князете да кажат: Где е спиртното питие?** Да не би, като се напият, да забравят закона И да онеправдаят угнетяваните." (Притчи 31:4-5)

Има много известна марка алкохол, „Южна утеха/комфорт“.³⁹ Но в дългосрочен план, в алкохола няма нищо утешително. В един скорошен доклад Световната здравна организация заяви, че:

Алкохолът е психоактивно вещество със свойства, предизвикващи зависимост, което се използва широко в много култури, от векове. Вредната употреба на алкохола причинява широк спектър на заболяемост, и причинява социална и икономическа тежест в обществата.⁴⁰

Докладът продължава с това, че през 2012 г. е имало 3,3 милиона смъртни случаи, пряко свързани с алкохол, или 5,9% от общата смъртност в световен мащаб, за същата година. Бедните души, които търсели утеха в бутилката, намерили смъртта си. Има някои, които са в състояние да пият от време на време, като форма на социална практика и не търпят видима вреда. Но редовната консумация на алкохол е силен индикатор за малоценност, идваща от това, че не се възползваме от утехата на Бога, която се намира в Неговия Син.

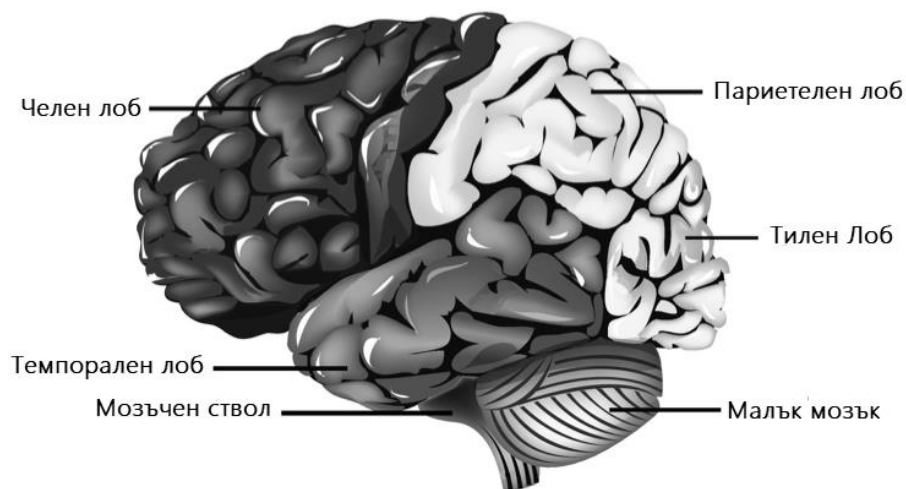
Нашият Баща не осъжда никого от пиещите; Той копнее да освободи от страдания Своите деца. Копнее да даде благодат на всички, които искат да ги освободи от тази отрова, унищожила живота на толкова много хора.

³⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/Southern_Comfort

⁴⁰ https://www.who.int/substance_abuse/facts/alcohol/en/

Има много други стимуланти, приемани от хората, които оказват влияние върху нервната система. Черен и зелен чай, кафе, кока кола, енергийни и кофеинови напитки са само някои от тях. Всички те оказват влияние върху ума и до известна степен замъгляват мисленето. Това се отразява на решенията, които вземаме. Всички тези неща ни връщат обратно към проблема с мъжа, който гледа жена, за да я пожелае. Способността за отказ от естествения порив, да следва сексуални фантазии, предизвикани от такъв образ, става по-слаба, когато се консумират всички тези стимуланти. За жените, съпротивата срещу решението, да носят привличащо вниманието облекло, също става по-трудна.

Човешкият мозък е невероятен орган, чиято сложност все още се опитваме да разберем. Горната предна част на мозъка, която се нарича челен или преден дял, управлява елементите за вземане на решения и разсъждения на по-високо ниво. Долната и задна част на мозъка се фокусира върху долните, животински елементи на тялото, които са свързани с емоциите, страха, глада, секса и оцеляването.

Приемът на стимулиращи храни и напитки, нарушаващи функционирането на челния лоб, позволява на долната част на мозъка да стане по-доминираща. Разумните сили на ума са предназначени да определят и контролират функциите на долните части на ума. Когато

тази част от ума е замъглена, естествените импулси, свързани с глада, страха, страстта и секса са по-малко съдържани и дисциплинирани и позволяват надделяване на зависимостите.

Апостол Павел говори за дисциплинирането на тялото, по следния начин:

"Но уморявам тялото си и го поробвам, да не би, като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неодобрен." (1 Коринтяни 9:27)

Човешкият мозък действа по божествен модел-челният лоб е източникът/главата, а долната животинска част на мозъка трябва да бъде подчинения канал. Ето защо трябва да внимаваме с консумирането на храни и напитки, които подхранват работата на предната част на мозъка, за да можем да държим апетита и страстите си под контрол. Всички изброени по-горе стимуланти намаляват способността на човек да контролира по-ниските си страсти.

В скорошно проучване беше установено, че консумиращите месо, най-вероятно, имат по-често сексуални отношения от вегетарианците. Яденето на месо засилва долните страсти на човека, затова е напълно логично, че то засилва желанието за секс. Първоначалната диета, която Бог дал на човешката раса, не включвала месо. Ако човек живее на места, където плодовете, зеленчуците, ядките, зърнените култури и семената са лесно достъпни, тогава способността му да дисциплинира низките си страсти, като вегетарианец или веган е много по-голяма.

Цялата тази дискусия е в контекста на Божието желание да бъдем плодотворни, да се умножаваме и да осигуряваме на бъдещите поколения принципите на любов, доброта, безкористност и радост. Увеличаването на животинското желание за секс намалява желанието за бременност и увеличава желанието за безплодие, аборт, порнография и всички останали елементи от настоящата криза, в която се намира света.

Вярно е, че някои места по света не могат да оцелеят без малко месо в диетата, но за повечето други страни това не е проблем. Онези, които се стремят да поддържат съзнание за ползотворност, ще видят мъдрост в решението да ядат обикновена веганска храна, без употреба на тютюн, алкохол, черен/зелен чай, кафе и месо. Може да се каже много повече за месото и страданията на животните в комбинатите за масово производство, неговото въздействие върху околната среда и за това колко земя трябва да бъде изчистена, за да се отглежда добитък, но това излиза извън обхвата на тази книга.

Много християни смятат, че преодоляването на похотта е невъзможно. Те са се проваляли отново и отново и вярата им е претърпяла поражение, тъй като смятат, че Бог не е в състояние или не желае да им помогне да победят. Уважаеми читателю, ако това сте вие, аз наистина предлагам да опитате препоръките, предложени в тази глава. За много хора предприемането на тази стъпка е от решаващо значение в напредъка към победата.

15. Славата на Бога

Няколко пъти в тази книга споменахме за последователността, която апостол Павел представя в Римляни 1-ва глава. Ключовият елемент, който причинил деморализацията, насилието и смъртта на човечеството е свързан със славата на Бога.

"Понеже от създанието на света това, което е невидимо у Него, сиреч вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията; така щото, човеците остават без извинение. **Защото, като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха;** но извратиха се чрез своите мъдрувания, и несмисленото им сърце се помрачи. Като се представяха за мъдри, **те глупееха, и славата на нетления Бог размениха срещу подобие на образ на смъртен човек,** на птици, на четвероноги и на гадина." (Римляни 1:20-23)

Първият човек, писал книги в Библията, бил Моисей. Веднъж той помолил Бог да му покаже каква е славата Му.

"И Господ рече на Моисея: И това, което си рекъл, ще сторя, защото си придобил Моето благоволение и те познавам по име. Тогава рече Моисей: Покажи ми, моля, славата Си." (Изход 33:17-18)

Господ отговорил по следния начин:

"И Господ слезе в облака, застана там до него, и прогласи Господното Име. Господ замина пред него и прогласи: Господ, Господ, **Бог жалостив и милосърд, дълготърпелив, Който изобилва с милост и с вярност, Който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях,** но никак не обезвинява виновния, **въздава беззаконието на бащите върху чадата и върху внуците им, до третото и до четвъртото поколение.**" (Изход 34:5-7)

Славата, която Бог разкрил, е Неговият характер. Даденото на Моисей откровение било, че Бог е жалостив и милостив, търпелив, добър и прощаващ. Това звучи абсолютно прекрасно! Но какво означава да въздава беззаконията на бащите върху децата до третото и четвъртото поколение? Коментара, който понякога чувам от хората, е „Защо Бог кара децата да плащат за греховете на родителите си? Това не изглежда честно.“

Когато сравняваме това твърдение с описанието, дадено в 10-те заповеди, откриваме една жизненоважна улика.

"Не си прави кумир, или какво да било подобие на нещо, което е на небето горе, или което е на земята долу, или което е във водата под земята; да не им се кланяш нито да им служиш, защото Аз Господ, твоят Бог, съм Бог ревнив, **Който въздавам беззаконието на бащите върху чадата до третото и четвъртото поколение на ония, които Ме мразят**, а показвам милости към хиляда поколения на ония, които Ме любят и пазят Моите заповеди." (Изход 20:4-6)

Въпросните деца са тези, които мразят Бога, като своите родители, които продължават да вършат греховете на родителите си и са изкушавани (англ. „посещавани“) от греховете на своите родители. Тогава как Бог въздава беззаконията на бащите върху децата? Какво означава *въздаването* (англ. *посещението*) в този случай? Версията на крал Яков превежда тази дума по следния начин:

броя (119 пъти), **посещавам** (59 пъти), наказвам (31 пъти), определям (14 пъти), поверявам (6 пъти), пропускам (6 пъти), поставям (6 пъти), натоварвам (5 пъти), управител (5 пъти), липса (4 пъти), **предвиждам** (4 пъти), служители (4 пъти), сметнати (3 пъти), изпразвам (3 пъти), управител (3 пъти), **надзиравам** (3 пъти), съд (2 пъти), смесени (28 пъти).

Най-често срещания превод на тази еврейска дума е *да преброя*, последван от *посещавам*. Еврейският синтаксис на думата *посещавам* (бълг. въздавам) в Изход 20:5 е във формата Куал. Споменавам това

само, за да стесня обхвата, в значението на думата. Дефиницията на речника на Браун Драйвър и Бригс за тази еврейска дума, във формата Куал е следната:

- 1) да се обърне внимание, да се наблюдава;
- 2) да присъства на;
- 3) да търся, диря;
- 4) да търси напразно, нужда, пропускане, липса;
- 5) за посещение;
- 6) да посещавам, наказвам;
- 7) да премине в рецензия, сбор, номер;
- 8) да назначава, възлага, определя като такса, депозит.

Първите пет варианта на тази дума ни казват нещо много интересно. Бог обръща внимание на греховете, които бащите извършват. Той брои сълзите, болката и скръбта на бедните си грешни деца. Присъства и всред тези, които извършват тези грехове и изследва случая им. Посещава ги с Духа Си и пратениците Си, за да ги намери, предупреждава ги да се обърнат от злите си пътища.

Гледайки и посещавайки тези, които съгрешават против Него, Той позволява на хората да се нараняват и унищожават един друг. Не се намесва при онези, които Го мразят. Позволява им да имат последствията от своя избор. И други части на Библията потвърждават това разбиране.

"Господ е станал познат чрез правосъдието, което е извършил; нечестивият се впримчва в делото на своите си ръце. Села." (Псалми 9:16)

"Затова излях негодуванието Си върху тях, довърших ги с огнения Си гняв, и **възвърнах върху главите им техните постъпки**, казва Господ Иеова." (Езекил 22:31)

Докато Бог бди и наблюдава какво правят хората, тъй като хората отказват да Го слушат и избират да правят каквото искат, Бог позволява собственото им нечестие да ги накаже. Това е естеството на Божието възмущение и гняв. То не е като нашето човешко възмущение и гняв, защото Той е милостив и жалостив и много търпелив към нас. Така че Божието наказание е *да не възпира хората* да се крадат, убиват, изнасилват и унищожават един друг. Както Павел ни казва:

"Недейте се лъга; Бог не е за подиграване: понеже каквото посее човек, това ще и да пожъне." (Галатяни 6:7)

Когато бедствията спохождат хората, поради тяхната греховност, те вярват в идеята, че Бог ги наказва активно, като позволява това да им се случи. Те викат към Бога: „Защо ми стори това!“ Стремят се да прехвърлят отговорността за последствията от своите действия, върху Бога. Това превръща Божия характер в лъжа и така те превръщат Бога в някой като тях самите, т. е. по подобие на смъртни хора.

Повечето религии представят Бога като същество, което търпи до определен момент и най-накрая нанася смърт и унищожаване онези, които са отказали да направят това, което Той казва.

В този момент границите между истината и заблудата, първоначално, изглеждат близо една до друга. Единствената разлика е, че Бог *не причинява* смърт на онези, които Го отхвърлят; Той *посещава, обръща внимание, следи и наглежда* извършваните от хората грехове и позволява на тези грехове да накажат онези, които ги извършват. Разликата между причиняването и допускането е огромна. За разлика от допускането, нанасянето превръща Бога в привърженик на силата и напълно изменя славата (характера) Му, по подобие на нечестивите.

Когато хората вярват, че Бог е готов да им нанесе наказание, вследствие на греховете им, това стимулира желанието да се бунтуват срещу Него и

да му се противопоставят. Това кара хората да се съмняват, че Бог ги обича. Прекъсва желанието им за връзка с Него. По този начин някои от тях са доведени и до убеждението, че Бог не съществува. Тази представа кара хората да желаят да въстанат срещу Неговия закон и да се стремят да нарушат закона в бунт и гняв, защото смятат, че Бог е тираничен, манипулативен и прекомерно контролиращ.

Но ако погледнем към човешкото отхвърляне на Божия закон, това, което виждаме, не е пряко наказание от Бога, а по-скоро човешкото самоизключване от благословието. Бог позволява последствията от тяхното решение да се стоварят върху тях.

Бог създал мъжа и жената, за да бъдат плодотворни и да се размножават. Мъжете решават да имат сексуални отношения с други мъже, а това насочва жизнената сила към бесплодни сексуални отношения.

Бог казва, помни Моята събота, за да мога да те благославям двойно.

Човекът решава да се покланя в неделя или в петък, или просто решава да не се покланя в който и да е ден. В резултат на това, той получава малко или никакво благословение.

Бог изпраща Своя Син, за да ни покаже какъв е всъщност.

Човекът взема Сина Му, разпъва Го на един мъчителен кръст и Го убива.

Бог казва на хората да не прелюбодействат.

Живеещите в бунт мъже ежедневно прелюбодействат с очите си, а мнозина и с делата си.

Бог казва на човека да покори земята, т. е. да вложи в нея дух на мир.

Човекът унищожава земята и взема всичко, което може, за себе си, за да се наслаждава.

Това са нещата, които се случват, когато имаме погрешно разбиране за Божия характер. Това разбиране подтиква човека към пълен бунт. Може

да е едва доловимо, но с такова мислене не можете да обичате Бога, при наличие на страх, че Той заплашва да ви убие, ако не Му се подчините.

Исус дошъл на тази земя, за да ни покаже какъв е Отец. Апостол Йоан записал молитвата на Исус, в нощта, преди Той да умре.

"Аз **те прославих на земята**, като свърших делото, което Ти Ми даде да върша." (Йоан 17:4)

Хората били изкривили своето разбиране за характера на Бог през вековете. Било необходимо Божият Син да изчисти заблудите, които хората имат за Неговия Баща. Той казал на Филип, един от учениците Си:

"Исус му казва: Толкова време съм с вас и не познаваш ли Ме Филипе? **Който е видял Мене, видял е Отца**; как казваш ти: Покажи ми Отца?" (Йоан 14:9)

Животът на Исус бил едно неуморно служене на човечеството. Живот на милост, любов, търпение, доброта; не само за Неговите приятели, но и за Неговите врагове. Ето как изглежда нашият небесен Баща. Когато осъзнавате това, вашият страх от Бога скоро ще започне да изчезва. Характерът ви ще започне да се променя, докато се приближавате към Него, чрез живота, който Исус разкрил на земята, за да бъдете като Него.

За съжаление повечето световни религии представят Бога като един, Който изгаря враговете Си след известно време на изчакване. По същество християнската църква казва на света: „Бог ви казва: „или приемете моя Син, или ще ви изгоря с най-ужасната смърт.“ За представите на огромното мнозинство това изгаряне продължава вечно. Нищо чудно, че хората се бунтуват срещу тази жестока и отблъскваща идеология.

Християнската църква е изменила Божията слава, според характера на покварен човек, който причинява смърт на онези, които не са съгласни с него. Същото е при юдаизма и исляма. Всички грешници горят в ада.

Някои църкви омекотяват позицията си и казват, че Бог изгаря хората в кратко време. Колко от нас биха изгорили децата си, след като сме им позволили определен период на свобода? Колко часа бихте ги горили? Един час? Бихте ли казали на децата си, когато не ви се подчинят, че в крайна сметка ще трябва да ги горите на огън до смърт? Това би ли накарало вашите деца да ви обичат? Има ли някакъв смисъл във всичко това? Исус демонстрирал ли е нещо от това, когато бил тук на земята? Убил ли е някой човек? Заплашвал ли е, че ще убие някого?

Невъзможно е да се намери истински утеха в прегръдките на Бог, Който е готов да причини мъки, изтезания и смърт на Своето творение, освен ако тези действия не са това, което егоистичното сърце желае. Това е най-голямата причина нашата раса да търси утеха в неща, които не могат да я удовлетворят:

"Защото две злини сториха Моите люде: оставиха Мене, извора на живите води и си изсякоха щерни, разпукнати щерни, Които не могат да държат вода." (Еремия 2:13)

Нищо чудно, че хората са обсебени от храна, наркотици, стимуланти, секс, порно, игри и милион други отклонения, опитвайки се да намерят поне малко утеха в живота си - те имат невярна представа за това какъв е Бог; представят си Го като отмъстителен и тираничен, Един, Който е готов да убие и унищожи Своите деца.

Каня ви да изучавате допълнително тази тема чрез две книги, които сме подготвили. Първата е „*Действията на нашия нежен Бог*“, а втората, „*Агапе – едно откровение за любящия характер на Отец*“. Можете да ги изтеглите от fatheroflove-bulgaria.com във файл с формат PDF или да изтеглите аудио книгата за слушане.

Вярвате ли, че Исус наистина е разкрил характера на истинския Бог? Надявам се, че вярвате, за да можете да намерите утеха, истинска утеха, от източника на всяка утеха - Бог, Който е милостив, жалостив, дълготърпелив и изобилстващ с доброта и истина.

16. Практики на ухажване

"Три неща има, които са непостижими за мене, - Дори четири, които не разбирам: Следите на орел по въздуха, следите на змия върху канара, следите на кораб всред морето, и следите на мъж при девица." (Притчи 30:18-19)

"Кой може да намери добродетелна жена? Защото тя е много по-ценна от скъпоценни камъни." (Притчи 31:10)

За тези, които се подготвят за брак, ако желаят ползотворност в живота си и искат да споделят тази ползотворност със следващото поколение, те ще се молят сериозно, Господ да ги насочи към правилния партньор в живота. Мъдрецът посочва, че намирането на добродетелна жена е трудно. Основната причина за това е, че бащите и майките на повечето жени не са добродетелни. Акцентът е преди всичко върху бащата, тъй като Библията ни казва, че:

"Чада на чада са венец на старците, И бащите са слава на чадата им." (Притчи 17:6)

За да стане младата жена добродетелна, трябва да израства в присъствието на добродетелен баща. Тя трябва да знае, че е ценна за него и трябва да чува от него думи на насърчение, подкрепа и благословение. Способността на младата жена да се възхищава на думите на баща си и да ги приема, зависи от нейната майка. Майката определя колко уважение се отдава на главата на дома, в зависимост от това, как се отнася към думите му. Тези принципи са разгледани в много по-голяма дълбочина в книгата „*Въпроси на живота*“, която може да намерите във fatheroflove-bulgaria.com.

Една млада жена може да научи за нежната доброта на мъжа, когато тя е представена в примера на нейния баща. Тенденция е дъщерите да търсят мъж като баща си, защото са живели в неговата атмосфера и така, подсъзнателно, са програмирани да търсят мъж като него. Това е вписано във всяка фибра на съществуването им. Това е прекрасно, в случай, че младата жена има добър баща. Но ако има лош баща, тя се нуждае

повече от подкрепата на по-широката общност. Това може да включва дядо, пастор или учител. Разбира се, най-големият пример за намиране на мил и любящ човек е Исус Христос. Четейки за Неговия живот и размишлявайки за Него и за голямата Му любов към нас, атмосферата около нея може да започне да се променя и моделът за човека, когото търси, ще се промени. Тя ще иска да намери по-скоро човек, който търси и следва Христос.

Бащата е призван да бъде пазител и покровител на дъщеря си. Всеки млад мъж, който би поискал ръката ѝ, трябва да поиска разрешение от баща ѝ, когато прави крачка от обикновеното приятелство към ухажването. Този млад мъж не трябва да я ухажва, докато не получи разрешение от нейния баща или настойник.

Когато един млад мъж си търси жена, за да бъде негова съпруга, той също ще бъде естествено настроен да търси жена като майка си. Женската атмосфера на положително влияние, което тя създава в семейния дом, ще бъде познатата атмосфера, към която той, най-естествено, ще бъде привлечен, когато търси млада жена за брачен живот.

Ако мъжът няма спасителни отношения със Спасителя си и не намира утеха в Него, тогава алтернативната основна мотивация, в търсенето на жена, е намирането на първична утеха и интимност в нея. Един необърнат към Христос мъж може инстинктивно да се покланя на жената и да я желае до голяма степен, за да запълни изпитваната от него липса на утеха.

Реалността на това означава, че той не се стреми да бъде преди всичко благословение и утеха за жената, а първите му мисли са за неговия егоистичен комфорт. Напомняме си стиха, който гласи:

"...и вие имате пълнота в Него, [Христос] Който е глава на всяко началство и власт." (Колосяни 2:10)

В Христос се намира духовната и емоционална пълнота на човека. Христос вдъхва на хората утехата, която Той получава от пребиваването

Си в лоното на Отец. Именно пълнотата, която един мъж е намерил в Христос е това, което го кара да желае да я сподели с жена. В този контекст нека разгледаме следния стих:

"И Господ Бог каза: Не е добре за човека да бъде сам; ще му създам подходящ помощник." (Битие 2:18)

Този стих често се разбира с идеята, че по някакъв начин Адам е имал дефицит. В Адам не е имало личен дефицит. Проблемът е в голямата радост, която той се нуждаел да изразява и увеличава. Споделяйки със съпругата си радостта на Отец и Сина, за него жената е помощник или помощ за изразяването на тази радост. Като има такава, която му е равна, той би могъл да й каже колко прекрасен е нашия Баща и да й говори за любовта, която е намерил в Него. След това може да развива своя характер, като излива върху нея радостта и благословията, които е получил.

Божията любов агапе трябва да бъде изразявана и споделяна, за да расте. Ева подпомагала Адам в този процес. Много мъже чувстват тежестта на самотата, защото не са изпълнени с Духа на Христос. Поради това те правят компромис със своите принципи, за да получат утеха чрез жената. Но удовлетворяваща утеха може да бъде намерена само в Бога. Мъжът, който има утеха от Бога, ще желае да сподели това с жена и да я благослови, както Христос го е благословил. В утехата, която има от Христос, той няма да изпитва нужда от компромис със своите стандарти; няма да позволи обезкуражаването да го управлява, дори когато Сатана го изкушава с жени.

Мъжът и жената били направени по образа на Бог и Неговия Син. Не било добре Отец да е сам, затова Той родил Своя Син, по Своя образ, в царството на вечността. За повече информация свалете книгата „Мъдростта на Бога“ от *fatheroflove-bulgaria.com*. Синът Божий е яркостта, увеличението на славата (характера) на Отец. Синът също черпи от Отец Своята любов, милост и благодат чрез молбите си към Него. Божият Син не отправя такива молби към Отец, които Той не желае

да удовлетвори. Отец обича да дава и когато към Него се отправят подходящи молби, Той им отговаря с удоволствие.

Когато Ева измолвала от мъжа си разни неща, той с удоволствие ѝ ги давал. Това укрепвало характера на Адам и му съдействало да стане повече като Бога. Отзивчивостта на Адам, от друга страна, позволявала на Ева да преживее Божията любов по един по-осезаем начин, който ѝ доставял голяма наслада. Жената е яркостта и славата на мъжа.

"Защото мъжът не трябва да си покрива главата, понеже е образ и слава на Бога; а **жената е слава на мъжа.**" (1 Коринтяни 11:7)

Когато мъжът получава благословение и утеха в Христос, той предава тази утеха и благословение на жена си, по един увеличен начин и така жената се превръща в сияние на славата на мъжа. Това е красива система, създадена от нашия Баща за нашето възпитание и развитие.

Най-добрият начин човек да получи утеха от Бога е като бъде благословен от своя земен баща, като подрастващ. Бащата свидетелства за самоличността на сина си и го благославя. Един баща ще представя нашия небесен Отец, когато казва на Сина Си:

"и ето глас от небесата, който казваше: Този е възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение." (Матей 3:17)

Син, който се учи да се доверява и да се подчинява на благочестив баща, по-лесно ще се доверява и подчинява на своя небесен Баща. За тези, които не са имали благочестив баща или не са имали баща, това може да бъде осигурено от благочестивия мъжки пример на пастор или учител. Виждаме как Павел действа в качеството си на такъв, спрямо Тимотей.

"Синко Тимотей! Предавам ти това поръчение съгласно предишните пророчества за тебе, дадени, за да воюваш съобразно тях като добър воин," (1 Тимотей 1:18)

Синоვნостта на Тимотей към Павел се основавала на получаването, от страна на Тимотей, на наставлението и Духа, които били у Павел. Тясната връзка между тях била сила и насърчение за Тимотей и тя му помагала да се бори в Господните битки.

Връщайки се към принципите за ухажването и искането на разрешение за ръката на млада дама, ще споделя част от моя опит.

Господ Исус Христос влезе в живота ми по мощен начин, когато бях на 18 години. Радостта да Му се доверявам и да вярвам, че греховете ми са простени, ми донесе огромна утеха. Намерих такава радост в четенето на Библията и духовните книги, които ме учиха за Христос. Намерих пълнота в Христос, която удовлетворяваше душата ми. Известно време оставих настрана всяка мисъл за женитба. Просто исках да споделям радостта, която намерих в Христос. Господ Исус ме поведе през редица обстоятелства, за да стигна до скъпоценната ми съпруга.

На 24-годишна възраст участвах в програма за здравно обучение, тъй като исках да добавя здравна мисия към евангелизационната си дейност. По време на тази тренировъчна програма, една по-възрастна дама във вярата ме попита „Няма ли около вас някоя млада дама, от която се интересувате?“ Отвърнах, че съм напълно удовлетворен от отношенията си с Христос. Тя ме притисна още малко. „Няма ли млада дама, с която да се радвате да обсъждате теми от Библията?“ Замислих се за момент и в съзнанието ми дойде мисълта за Лорел. Посочих, че има една дама, която проявява истински интерес към Писанията и желание да се рови по-дълбоко в Словото Божие. Възрастната дама ме призова да се свържа с нея и да я поканя да задълбочим приятелството си. Методът ѝ беше пряк, но това е доста често срещано при европейските жени и точно това беше необходимо, за да ме мотивира да търся другар.

Обадох се на Лорел, която по това време работеше в старчески и инвалиден център, в южната част на Бризбейн. Тя беше много щастлива, че се обадох, защото проявяваше интерес към мен, от известно време. Започнахме да прекарваме време заедно, но се почувствах убеден, че

не трябва да я докосвам. Не трябваше да я държа за ръка, да я прегръщам или целувам. Имах убеждението, че първо трябва да се развие духовна връзка, в Христос. Благодаря на Господ, че ми даде тези впечатления от моето изследване на Словото Божие. Ако една връзка не може да издържи само на база споделяне на духовни неща, тогава тя няма истински духовен извор, от който да бъде поддържана.

Лорел е израснала в дом, където влияещото на чувствата обличане и грима, са били напълно избягвани. Обличаше се по прост и скромен начин. Не беше някоя наперена или флиртуваща. Не се кикотеше и не се държеше глуповато. Не обръщаше внимание на тривиални или несериозни неща. Намерих тези черти за много привлекателни. По този начин основното нещо, което ме привлече към нея, беше нейната любов към Бога и Неговото Слово. Това беше и все още е основата на нашето приятелство - любов към Бога и Неговото Слово.

Поради принципите, които бяхме научили в Божието слово, не се стремяхме да прекарваме време заедно, само за да се забавляваме; искахме да бъдем благословение за общността около нас. Участвахме в църковни образователни програми, пеехме заедно в хора и вършехме други подобни неща.

Нашето приятелство започваше да се развива доста добре, докато Сатана не упражни влиянието си и не се опита да развали отношенията ни. За съжаление, миналото ми включваше гледане на много филми за мъже и жени, които не обичат Бога. В плътта си бях развил желанието за жена, която е съблазнителна по природа и облечена по един влияещ на чувствата начин.

В молитвения си живот се бях молил тези неща да бъдат премахнати. Бях престанал да гледам филми и телевизия, но семената, засадени в мен от тийнейджърските ми години, все още имаха влияние. Бях притиснат с мисли за външната физическа красота, изразена в света. Това ме накара да се усъмня в посоката на нашето приятелство. За съжаление се поддадох на натиска, който Сатана прилагаше и се обадох

на Лорел, за да ѝ кажа, че искам да прекратя връзката. Очевидно това я нарани и аз съжалявам за егоизма, който проявих.

В отговор на това Лорел потърсила утеха в Божието Слово и намерила следния пасаж.

"Виждай радостта си в Господа и Той ще изпълни желанието на сърцето ти. Предай пътя си на Господа и на Него се уповавай. Той ще те насочва" (Псалми 37:4-5)

Тя не се ядосала, но изисквала това обещание със сълзи. В мрака на този момент заблестяла красотата на нейния характер. В отговор на нейната молба, Духът на Исус дойде при мен, докато аз бях в молитва и ми говореше много директно: „Ако се отвърнеш от тази дама, ще загинеш.“ В сърцето си знаех, че това е истина. Знаех, че съм повлиян от плътските си желания и разбрах истинността на това предупреждение.

Признах греха си и се свързах отново с Лорел, исчайки прошка за глупостта ми. Тя милостиво ми прости. Без гневни думи, без отмъщение за това, което бях направил. Това е истинската красота на характера и аз го разбрах.

Лорел и аз бяхме взели участие в евангелизация, в нашата местна църква. Бях ръководител на екип, който изучаваше Библията. С Лорел бяхме поканили хора в дома ѝ и изучавахме Библията заедно с тях. Започнахме също да пеем заедно и записахме няколко песни, чийто текст беше от Писанието.⁴¹

След като прекарахме заедно около 3 месеца, решихме да посетим родителите на Лорел. Те живееха в друг град, на около 12 часа път, с кола, от нас. Когато отидохме там, използвах възможността да посетя една личност, с цел съвместно изучаване на Библията. Тя също живееше в Сидни. Беше стюардеса и прояви известен интерес към това, което споделяме от Библията. Лорел и аз отидохме на среща, в дома на родителите ѝ. Бях ходил там веднъж или два пъти и познавах

⁴¹ http://fatheroflove.info/download_section/view/scripture-songs

родителите на тази млада дама. Когато пристигнахме, тя не беше там. Обадох ѝ се и се оказа, че е на друго място. Попита ме дали мога да отида при нея, но сам. Не бях сигурен в това, но тя изглеждаше притеснена. Лорел остана при родителите на момичето, а аз отидох да ѝ помогна. Когато пристигнах, я намерих в емоционална криза. С нея се беше случило нещо страшно, докато била в индонезийската провинция Бали. Опитах се да я утеша с Писанието и молитва.

В същото време Лорел получила нежни намеци от родителите на момичето, че искат дъщеря им да бъде в отношения с мен. Това очевидно е било доста притеснително. Върнах се малко след това и докато пътувахме обратно към Бризбън, тя ми разказа какво се е случило. Почувствах се зле. Тя ми каза, че тези неща са били трудни за слушане, като смъртна присъда, тъй като през това време аз, не само че не съм бил там, но съм бил и с другото момиче. Тогава тя заговори с убеждение. „Но ако това ѝ е помогнало да се доближи до Бога, тогава всичко е наред.“ Бях изумен. Повечето жени, с които се бях срещал, биха проявили ревност, а след това щяха да изговорят обвинителни думи. Когато Лорел постъпи по този начин, веднага разбрах, че това е момичето, за което трябва да се ожена. Тя прояви такова трайно доверие към Господа, относно мен, че бях силно впечатлен от това.

Казах ѝ, че възнамерявам да говоря с баща ѝ и да поискам разрешението му, за следващата стъпка в отношенията ни. Служението на смъртта (2 Кор. 3:7), което бе получила, веднага ѝ донесе много по-изобилна благодат.

По-рано споменах, че бях убеден, че не трябва да докосвам Лорел, докато не развием духовна връзка. Част от основанието ми за това разсъждение беше, че Лорел бе под настояничеството на баща си. Тъй като тя принадлежеше на него, всеки мой опит да я докосвам, развивайки по този начин връзка, без одобрението на баща ѝ, означаваше кражба.

Имах нужда от одобрението на баща ѝ, за да направя следващата стъпка в ухажването, преди да мога да я държа за ръка. Радвам се, че следвах

този съвет. Физическото докосване между една двойка повишава нивото на допамин в тялото и усещането е прекрасно. Един баща трябва да знае, че за дъщеря му се полагат искрени грижи, преди да се случи физическо и химическо свързване при двойката.

Има някои, които се застъпват за идеята, че момчето и момичето изобщо не трябва да се докосват, преди да се омъжат. Всяка двойка трябва да следва своите конкретни убеждения. В моето разбиране за Божествения модел, духовното започва да се проявява във физическото. Ако една двойка има силно чувство за утеха в техния небесен Баща, хранят се и пият здравословно и дисциплинирано, тогава те имат духовна основа и няма нужда да отлагат физическите символи на привързаност, до сватбата.

Това, очевидно, изключва сексуалния контакт и физическото докосване, под формата на примамлива прелюдия, водеща към сексуални отношения. Изключва също и пълното фронтално прегръщане, при което се докосва таза или се съединяват бедрата. Тези действия поставят хората в уязвими позиции и позволяват на Сатана да ги изкушава. В брачните отношения, подобно прегръщане предизвиква приятни чувства чрез освобождаването на допамин и окситоцин, но извън брака тези чувства лесно могат да доведат до блудство, ако човек не е силно свързан с нашия успокояващ Бог или все още е нов в разбирането си за истината.

За да поддържат нещата в този контекст, мъжете трябва, преди всичко, да имат разрешението на настойника(попечителя) на жената. Но, ако човек е живял по-рано неморално и има големи слабости в тази област, тогава най-добрия съвет за него е въобще да не се докосва до жената, преди сватбата. Ако някой все още има такъв начин на мислене, стои въпроса дали човека е намерил своето утешение в Отец и Неговия Син. Тъй като живеем в грешен свят и много от хората са живели греховен живот, ако човек все още се бори с възбудата, причинена от докосване, би било мъдро, изобщо да не се практикува, преди запечатване на отношенията в брак. Казвам това, не като заповед, а само, с ваше позволение.

Връщайки се към нашата история за ухажването, се чувствах малко нервен, заради разговора, който трябваше да проведе с бащата на Лорел. Той беше тих и кротък човек и аз се молах за мъдрост. Казах му, че много ценя дъщеря му и заслугата за това е негова и на съпругата му. Имайки предвид всичко, в нашата ситуация, аз му казах, че бих искал да се ожена за дъщеря му, с негово разрешение. Обещах му, че от негово име ще се грижа възможно най-добре за нея. Поглеждайки назад във времето, аз се удивлявам на Божията благодат, която ми е помогнала да спомена това. Дори, докато пиша сега, това предизвиква дълбоки емоции на благодарност към Бог, че ми каза какво да говоря и какво да правя.

Бащата на Лорел не каза нищо за това и мълчанието му ми се стори като цяла вечност. Започнах да се страхувам малко от реакцията му. После обаче се усмихна просълзявайки се, като каза, че със сигурност имам разрешението му и че ми пожелава всичко най-добро. Бях сключил договор с него за защита и безопасност на дъщеря му. Споразумението беше между нас. Често съм мислил за това споразумение, което сключих с него и моята отговорност към дъщеря му. Реших, че в небесния град ще представя на тъста си дъщеря му и ще му кажа, че по Божията благодат съм спазил обещанието си да се грижа за нея.

Тогавя не разбирах пълните последици от този акт, но сега осъзнавам, че така плодотворността преминава от едно поколение към следващо; заветът между баща и бъдещ зет е завет за грижа към скъпоценната му дъщеря. Плача от радост, докато обмислям ехото на завета, сключен от Бога със Сина Му, да се грижи за Неговата дъщеря, църквата и за решението на Христос да представи тази дъщеря пред Своя Баща, казвайки Му, че се е погрижил за нея и Му я представя с радост.

Затова на вас мъже, които търсите жена, казвам, трябва да сключите завет с бащата или настойника на жената, че ще се грижите за нея. На дамите, казвам, в идеалния случай, трябва да имате баща или мъж настойник в живота си, за когото знаете, че ви обича и се грижи за вас и ви желае най-доброто. Ако нямате роднина, баща или мъж, тогава вашият пастор или възрастен човек в църквата може да действа в това

си качество. Нека между бащата и зетя се сключи завет за спасението на булката. Ако направите това, ще бъдете много благословени.

Друго нещо, което трябва да запомните при ухажването е да не прекарвате много време сами, особено през нощта. Прекарвайте време в общността или с други хора. Ако оставате до късно през нощта сами, за фронталния лоб става по-трудно да функционира правилно, вземането на решения може да бъде нарушено и да се направи грешен избор. По-новите двойки остават сами в стая и говорят до 2 часа сутринта. Това е неразумно. Добрите отношения не трябва да са прибързани. Не е нужно да се поставяте в уязвими ситуации, за да растете в приятелството си.

Никоя дискусия за ухажването не е пълноценна, ако не се разкаже историята за Авраамовото търсене на другарка за Исаак. Исаак не разчитал на собствените си разсъждения и импулси при намирането на жена. Той имал увереност в дългогодишния опит на баща си. Мъжът трябва да се консултира със своите баща и майка, относно бъдещата съпруга. Те ще видят неща, които той не може да види. Често, повечето млади мъже, в своята неопитност, виждат само младото лице и телесната форма; това със сигурност е вярно за всеки необърнат към Христос човек. Дами, когато един мъж търси ръката ви, разберете дали той обича Христос, преди всичко. Баща ви или вашият настойник, може да ви помогне в този процес.

Съюзът между мъжа и жената трябва да бъде сигурно място, където другият може да намери благословение. Когато с Лорел обмисляхме да се оженим, аз размишлявах над тези неща и й споделих необходимостта да прекараме една седмица в молитва и размисъл, за преценка на готовността ни, в предприемането на тази стъпка. Дали съюзът на нашия живот ще донесе благословение на нашия Баща и на нашия Спасител? Дали този съюз би благословил всички около нас и би въздигнал хората в света?

Бяхме притиснати, защото Лорел получи предложение за работа в Сидни, града, в който живееха родителите ѝ. Трябваше да решим дали

ще се оженим и дали ще се преместим заедно. Бях установен в местната ни църква и не бях сигурен дали да оставя работата, която имах там с душите, за които се грижех. Затова прекарахме известно време отделно. След три дни молитва и размисъл върху Словото Божие, получих обаждане от познат в Сидни, който ми предложи работа в област, за която бях обучен.

Веднага разбрах, че това е Божията ръка, която ми даде нужния знак, че трябва да отида в Сидни. Позвъних на Лорел и казах: „Облечи най-добрата си рокля, ще излезем да вечеряме тази вечер.“ От нейна страна нямаше абсолютно никакъв протест. Така че, онази нощ, аз ѝ представих предложението си за брак с духовен завет. Попитах я:

“Желаеш ли да съчетаеш твоите дарби и таланти с моите, за прогласяването на тройната ангелска вест?”

Нашата брачна връзка щеше да се основава на проповядване на Евангелието. Това е крайъгълният камък на нашия брак през последните 26 години. Съюз, основан в ангажимента да служим на другите с благословенията и утехата, които получихме от нашия небесен Баща. Благославяйки другите, ние самите сме били чудесно благословени; заедно пътувахме по няколко предизвикателни пътища, но Лорел ми беше Божи помощник през целия път. Работата ми в Евангелието се разширяваше и увенчаваше с успех чрез свидетелството на нейния нежен характер. Както се казва в притчите:

"Стават децата и я облажават, мъжът, и той я хвали:"
(Притчи 31:28)

Моля се, да извлечете някои положителни принципи от тази връзка, сдобила се с Божието благословение. Ние сме изправени пред нашите предизвикателства, както всички двойки в този живот, но по Божията благодат успяхме да направим това заедно. Толкова съм благодарен, че нашият небесен Баща избра жена ми. Докато се наслаждавах на радостта си и пълнотата си в Христос, Той ми доведе жена, за да се присъедини към мен, да възхваляваме заедно нашия Отец и Неговия Единороден Син.

17. Принципи за щастлив брак

Бракът е за цял живот. Ангажиментите, предназначени за цял живот, не могат да бъдат изградени върху прищевки, фетиши или желаниа за утеха, получена извън нашия любим Баща.

В предишните глави очертахме някои основни принципи, които ще бъде добре тук да обобщим.

1. Нашият небесен Баща е първият ни източник на утеха и интимност. Той е достъпен за нас чрез Неговия Син;
2. Бракът е моделиран от отношенията на Отец и Сина, защото ние сме били създадени по Техен образ. Връзката им функционира в областта на безкористната, даряваща, любов агапе (Битие 1:26);
3. Бракът действа на принципа на духовната и физическата плодотворност. Търсенето на утеха в секса или стремежът да направиш себе си привлекателен, за да бъдеш пожелаван, води до култура на егоизъм, пристрастяване, безплодие и в крайна сметка до смърт;
4. Всеки човек носи атмосфера около себе си. Атмосферата, създадена в отношенията между съпруг и съпруга, се наследява от следващото поколение. Атмосферата на егоизма, разбира се, ще породи егоизъм. Атмосферата на любов, благодат и мир ще породи тези качества и в следващото поколение;
5. Тъй като човекът е паднал чрез греха, не е възможно мъжът или жената да бъдат безкористни, без Христовия Дух. Ние трябва да приемаме Христовия Дух всеки ден, за да бъдем любящи, жалостиви, милостиви и мили;
6. Събота е специален ден за почивка, в който ни се дава двойно благословение от Духа на Христос, за да бъдем като Него. Това съботно благословение се усилва във времето на новолунията и празниците. Докато се обръщаме към Бога в тези моменти,

признавайки нуждата си от Неговия Дух, ние ще получаваме, в съответствие с желанието ни да се молим в тези времена;

7. С бащата или настойника на жената се сключва брачен завет, за това, че тя ще бъде угрижвана от бъдещия си съпруг;
8. Брачният завет между съпруг и съпруга трябва да бъде благословение за тях и за хората около тях. Бракът предоставя възможност на другите да влязат и да участват в любовта, радостта и спокойствието на този дом;
9. Тъй като сме създадени по образа на Бог и Неговия Син, жената, естествено, ще наследява всичко, което притежава, от мъжа. Когато това наследство бъде осъзнато, както от съпруга, така и от съпругата, той ще осъзнава задължението си да се грижи за нея, а тя ще заема безвъзмездно своето положение на благодарност и подчинение към съпруга си по подобен начин, както Христос прави спрямо Своя Баща (1 Кор. 11:3). За повече информация относно този принцип вижте книжката „Първородна любов“ и книгата „Въпроси на живота“, достъпни на fatheroflove-bulgaria.com;
10. Когато любовта действа в сърцата на съпруга и съпругата, няма да има авторитарност, изисквания, принуда, манипулация, викове или каквато и да е форма на насилие. Това са все прояви на егоизъм.

През последните 25 години, докато съветвах двойки в съпругески затруднения, преобладаващия акцент на тяхната слабост бе, че другата страна не постъпва правилно. Посочването на недостатъците на партньора ви, с тон на разочарование, не отстранява проблема, а по-скоро го изостря.

Ако има един принцип, който бих могъл да споделя със съпрузите, то той се изразява в това да измервате силата на думите си:

"Смърт и живот има в силата на езика и които го владеят, ще ядат от плодовете му." (Притчи 18:21)

Ако виждате проблем в жена си, отнесете го пред Господ и се помолете за нея, без да казвате нищо. Изричайте думи на насърчение и благословение в съвместния ви живот. Тя трябва да знае, че вие напълно я цените и се грижите за нея. Колкото по-проблемно минало е имала една жена, толкова повече нежност и търпение ще трябва да се проявяват. Това често изисква усилия, за да носите кръста си и да следвате Исус. Това изисква себеотричане и само Исус може да ви го предостави.

Всеки път, когато изговаряме груби думи на жените си, ние ги проклинаме. Атмосферата на напрежение и неудовлетвореност кара съпругата да се чувства безполезна и осъдена. Това ще доведе до отмъстително и саморазрушително поведение.

В поколението, в което бях отгледан, жените обикновено бяха фокусирани върху подредената къща, повече от мъжете. На съпругите предлагам, не очаквайте съпругът ви автоматично да е толкова подреден, колкото къщата. Много мъже не са били обучени в домашни задължения. Със сигурност и аз не бях такъв. Отне ми време и практика - да не забравям да поставям на място кърпата и всичко останало в банята, за да поддържам реда. Ако изразите недоволство и гняв към съпруга си по отношение на това, вие усилвате поведението му на негодувание и той ще се проваля отново и отново. Промяната изисква любов, търпение, вяра и доброта.

Друго нещо, което трябва да вземете предвид е да предпазите дома си от влияния, които биха могли да се отразят на комуникацията помежду ви. Музиката, филмите, книгите и игрите, които идват от света, носят със себе си съответната атмосфера. Ако имате тези неща в къщата си, това създава нарушение, позволяващо на Сатана и неговите ангели да объркат и дразнят, както съпруга, така и съпругата. Сатана винаги се стреми да разруши щастливия брак, за да се позори Бог и Неговия Син. Всеки филм, идващ от Холивуд, ще внесе погрешно влияние в дома ви.

Всяка телевизионна програма, която изразява безнравственост, убийства, насилие и лъжлив език ще създаде нарушение във вашия дом. Тези неща могат да бъдат толкова фини в своето влияние, но все пак ще ви създадат много проблеми.

Притеснявате ли се за това дали ще имате достатъчно пари за живота си? Спомнете ли си думите на Христос?

„Затова ви казвам: не се безпокойте за живота си, какво да ядете и да пиете, нито за тялото си, какво да облечете. Животът не е ли по-ценен от храната и тялото — от облеклото? Погледнете птиците, че нито сеят, нито жънат, нито в житници събират, а вашият небесен Отец ги храни. Вие не сте ли по-ценни от тях? И кой от вас с усилията си може да прибави към ръста си един лакът? Защо се безпокойте и за облекло? Вижте как растат полските кремове: не се трудят, нито предат; и все пак, казвам ви, че дори Соломон във всичката си слава не се е обличал тъй, както всеки един от тях. И ако Бог тъй облича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещ, няма ли много повече да облече вас, маловерци? И тъй, не се грижете и не казвайте: „Какво да ядем или какво да прием, или какво да облечем?“ Защото езичниците търсят всичко това, а вашият небесен Отец знае, че се нуждаете от тези неща. Но преди всичко търсете царството на Бога и Неговата правда, а Той ще ви прибави всички тези неща. И тъй, не се безпокойте за утрешния ден, защото той ще си има своите безпокойства. Достатъчна си е злобата на всеки ден.““
(Матей 6:25-34)

Необходими са известни усилия, за да не се притеснявате за такива неща. Много пъти ми се е налагало да коленича и да се моля, докато стресът, който изпитвам отшуми. Нашият небесен Баща винаги ще се грижи за нас, ако Го молим за това. Понякога ще бъдем водени по трудни пътеки, поради слепотата си спрямо нещата, които правим, което позволява на Сатана да ни тормози и да ни навреди. Ако знаете, че нашият Баща е винаги милостив, тогава ще знаете, че Неговото ухо е

винаги внимателно към молитвите ви. Може да отнеме много време, за да се променят нещата, но вярата нараства по време на чакането. Последна мисъл по тази тема, която добре познавате.

"Вие, жени, покорявайте се на мъжете си като на Господа, защото мъжът е глава на жената, както Христос е Глава на Църквата и Той е Спасител на тялото. Но както Църквата се покорява на Христос, така и жените да се покоряват на мъжете си във всичко. Вие, мъже, обичайте жените си, както и Христос обикна Църквата и предаде Себе Си за нея, за да я освети, като я очисти с водно умиване чрез словото, за да бъде Неговата Църква славна като невеста, която няма петно или бръчка, но да бъде свята и непорочна. Така и мъжете трябва да обичат жените си, както обичат телата си. Този, който обича своята жена, себе си обича." (Ефесяни 5:22-28)

18. Развод и повторен брак

Високите проценти на развод, увеличаващи се в днешните ни общества, са още едно доказателство за слепотата, относно славата на Божия любящ характер. В Съединените щати има един развод на всеки 36 секунди или 876 000 развода годишно. В същата държава, 42% от първите бракове завършват с развод. За тези, които търсят „по-зелени пасища“ във втори брак, нещата се влошават. 60% от вторите бракове завършват с развод, а при третите бракове процентът е 73%.⁴² По-долу са изброени страните с най-висок процент на развод в света.

1. Беларус 68%	11. Молдова 52%
2. Руска федерация 65%	12. Съединени Щати 49%
3. Швеция 64%	13. Унгария 46%
4. Латвия 63%	14. Канада 45%
5. Украйна 63%	15. Норвегия 43%
6. Чехия 61%	16. Франция 43%
7. Белгия 56%	17. Германия 41%
8. Финландия 56%	18. Нидерландия 41%
9. Литва 55%	19. Швейцария 40%
10. Обединено кралство 53%	20. Исландия 39% ³⁷

Разводът е достатъчно травматичен за двойките, но за децата, родени в разведено семейство, въздействието е пагубно. Повече за

⁴²<https://www.mckinleyirvin.com/family-law-blog/2012/october/32-shocking-divorce-statistics/>

въздействието на развода върху децата съм писал в книгата „Идентичностни войни“, достъпна на fatheroflove-bulgaria.com.

Ако бракът е поверен на Божието желание за плодотворност, тогава идеята за развод гарантира разпадане на следващото поколение, особено ако разводът се случи, докато децата все още са въщи. Знаейки това, двойката ще търси сериозно Господ, за да избегне развода.

Библията говори по този въпрос. Интересно е да се сравнят думите на Моисей и думите на Христос.

"Когато някой вземе жена и се ожени за нея, ако тя не му допадне, понеже намира у нея нещо противно, да ѝ напише разводно писмо, да ѝ го връчи и да я изпрати от дома си."
(Второзаконие 24:1)

Думите на Моисей изглеждат много сурови, докато Христос не ни разтълкува значението им.

"Те Му казаха: „Защо тогава Моисей заповяда да ѝ даде разводно писмо и да я освободи?“ Отвърна им: „Заради вашето коравосърдечие Моисей ви е разрешил да напускате жените си. Но отначало не беше тъй." (Матей 19:7-8)

Исус разкрива, че разводът е за онези, чиито сърца са закоравели. Моисей не е написал този закон като жизнен принцип; написал го е под вдъхновение на Бог, за да отразява твърдостта на човешките сърца. Законът на Моисей съдържа много заповеди, които като огледало отразяват твърдостта на човешките сърца, защото законът е огледало, което показва на човека неговата греховност. Ето още един пример за закоравяването на мъжете.

"Ако някой срещне негодена девойка и я насили да легне с нея, но ги намерят, тогава онзи, който е лежал с нея, да даде на бащата на девойката петдесет сикли сребро, а тя да му стане жена, понеже я е унизил; през целия си живот той не може да се разведе с нея." (Второзаконие 22:28-29)

Това е било написано поради закоравяването на сърцата на мъжете, но в самото начало не е било така. Трябва ли една жена да се омъжи за мъж, който я е изнасилител? Това би било немислимо жестоко и грубо за жената. Тази заповед говори огледално на мъжете чрез техния език, за да направи греховното мислене да изобилства (Римляни 5:20). Също така казва на мъжете, че ако изнасилят жена, ще трябва да станат отговорни за нея. Това действа възпиращо за тях, но също така отразява тяхното закоравяване и това на общността, че чрез сексуална сила могат да придобият жена. Няма е такава нещо като социално осигуряване или държавно обезпечаване в онези дни, така че, когато една жена бивала сексуално експлоатирана, никой друг мъж не я искал. Кой би се грижил за нея? Когато мъжът изнасилител една жена, при положение, че е знаел всички тези неща и егоистично е отхвърлил съветите, това разкрива закоравяването на сърцето му. Това не е мислене за ползотворност, а за смърт. Атмосферата в дома на такава връзка води само до смърт и скръб за родените в нея деца.

В Библията е показано ясно какво мисли Бог за развода.

"Защото, казва Господ, Израилевия Бог: Аз мразя напускане, - и онзи, който покрива дрехите си с насилие, казва Господ на силите. Затова внимавайте в похотите си, да не би да постъпвате невярно." (Малахия 2:16)

Това са силни думи и причината за това е добра. Разводът не е принцип на ползотворността, а на тъгата, безплодието, болестта и смъртта. Когато мъж, или жена реши да се разведе, това е така, защото Духът на Исус вече не управлява сърцата им. Когато Исус владее в сърцето на човека, той няма да търси развод. Това, разбира се, не предотвратява развода, защото е необходимо и двамата да решат да приветстват ръководството на Исус в живота си. Ако някой отказва да уважи брака и иска да напусне, тогава често другата страна се чувства безпомощна и не може да предотврати това.

Разводът е естественият резултат от това, че мъжете и жените търсят своята основна утеха от друго човешко същество. Когато една жена се чувства недооценена и нежелана, тя се изкушава да потърси

вниманието на други мъже, които ще ѝ кажат нещата, които иска да чуе. Мъжете ще я примамват с подаръци и ще ѝ казват, че е красива, защото търсят утеха чрез секс. Истинската утеха идва само от Бога, по установените от Него канали. В блудството и изневяратата няма истинска утеха. Както споменахме в последната глава:

"Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави." (Матей 6:33)

Какво трябва да направи една жена в ситуация, в която съпругът ѝ я насилва? Първо, тя трябва да се моли за мъдрост по отношение на собственото си поведение. Жените могат също да насилват с езиците си. Когато една жена крещи на мъжа си по един изискващ и контролиращ начин, тя сее семената на насилието. Ако омаловажава мъжа си и се подиграва с него на публично място, тя сее семената на насилието. Най-бързият начин една жена да извърши насилие върху себе си е да малтретира съпруга си, вербално и емоционално. Мъжете мразят да бъдат неуважавани.

За човек, който не е имал добро детство или е дошъл от разведен дом, ще се окаже изключително трудно да се справи с едно такова неуважение. Тъжната реалност е, че ако майката е малтретирала бащата словесно, той подсъзнателно ще бъде привлечен към вербално насилващи жени. Ако, като жена, се хващате за Христос и се стремите да не опозорите съпруга си и сте покорна по дух, както би бил Христос, и въпреки това той все още ви удря, тогава трябва да се отдръпнете.

При никакви обстоятелства няма извинение за биенето на жена. Това е нарушение на брачния обет за любов и грижа към съпругата. Повтарям, че ако жена е удряна от съпруга си или дори, ако съпругът е удрян от съпругата си, те трябва да потърсят убежище, за да изпратят сигнал, че това насилствено поведение не може да продължи. Ако партньор толерира такова поведение, той дава възможност на другия да продължи да злоупотребява. Атмосферата в дом, в който съпругът бие партньорката си, е напълно отровна за децата и очевидно токсична за страдащия партньор.

Ако например мъжът показва малко или никакво угризение за това, че е ударил жена си и се стреми да я обвинява за ситуацията, при положение, че тя се е отнасяла към него, както би направил това Христос и му е говорила с нежни думи, тя трябва да потърси убежище. Това е изключително трудна ситуация. Тук трябва да помагат старейшините и водачите на общността. Въпреки че това би означавало потенциален конфликт с други мъже, проблемът не трябва да бъде пренебрегван.

Една жена трябва физически да се отдели от съпруга, който е насилник. Това понякога изглежда невъзможно, но когато има подкрепяща общност, тя трябва да търси тези ресурси, за да запази брака в дългосрочен план. Оставането във връзка с насилие, бавно унищожава духовния живот на жената. Стресът, страхът и физическото потискане разрушават душата и при една слаба връзка с нашия небесен Баща, способността за възстановяване става невъзможна. Не чакайте да бъдете ударена втори път. Молете се на нашия Баща да ви помогне да намерите подслон, за да можете да подредите мислите си.

Към настоящия момент, всеки ден има 137 жени, които са убивани от своя настоящ или бивш партньор.⁴³ Тази статистика е ужасна и отвъд всяка възможност за описание. Колко страдания излъчва това към света? Колко агония причинява това на нашия Спасител? В САЩ три жени на ден са убивани от интимните им партньори.⁴⁴ В Африка тази цифра достига до 50 на ден. Същата цифра се среща в Азия. Във Франция това е една жена на всеки три дни.⁴⁵ В Австралия е една или две жени седмично.⁴⁶ Тези цифри са доказателство за това, че този свят се самоунищожава. Нашето общество не може да продължи да поддържа тези статистически данни.

⁴³ <https://www.bbc.com/news/world-46292919>

⁴⁴ <https://www.nbcnews.com/news/us-news/domestic-violence-nearly-three-u-s-women-killed-every-day-n745166>

⁴⁵ <https://www.thelocal.fr/20171124/hundreds-of-thousands-of-french-women-suffer-domestic-violence-every-year>

⁴⁶ <https://womensagenda.com.au/latest/two-women-are-now-killed-by-domestic-violence-every-week-the-time-for-discussion-is-over-it-s-time-to-act/>

Дами, именно поради тези причини, ако ви е грижа за съпруга ви, необходимо е да потърсите убежище. Ако не го направите, може да се сринете поради нервно изтощение и това може да ви доведе до пълно унищожение. Яростта, която води един мъж към това да бие жена си, е напълно сатанинска.

Насилието над друга душа е доказателство за чувството на малоценност у извършителя. Тези от нас, които са били в благословени християнски домове, трябва да се молим за света и за Христос, Който всеки ден преживява тези ужасни събития. Светът се нуждае от откровение за истинския характер на Бога. Каня ви да прочетете книгата „Agape“, която е достъпна на fatheroflove-bulgaria.com, за да разгледате по-дълбоките библейски доказателства за един истински милостив Бог.

Какво да кажем за една връзка, която не е толкова насилствена, но в която няма радост? Исус представя този съвет:

"Още било казано: "Който си напусне жената, нека ѝ даде разводно писмо". А пък Аз ви казвам, че всеки, който напусне жена си, освен по причина на прелюбодейство, прави я да прелюбодействува; и който се ожени за нея, когато бъде напусната, той прелюбодействува." (Матей 5:31-32)

Исус ни казва, че единствената причина, поради която един мъж би могъл да помисли за развод с жена си е прелюбодейството. Малко е вероятно за повечето жени, които са обичани и ценени от съпрузите си, да извършат изневяра, но това винаги е възможно.

Символът на прелюбодеянието се използва за описване на начина, по който Божиите хора действат спрямо Него, когато се покланят на други богове. Христос е духовният Съпруг на всички, които са част от църквата:

"Мъже, любете жените си както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея," (Ефесяни 5:25)

"Тая тайна е голяма; но аз говоря това за Христа и за църквата." (Ефесяни 5:32)

Когато църквата Израил се обърнала към други богове, нейният истински Съпруг ѝ отправял призиви:

"Наистина, както жена изневерява на мъжа си, така и вие изневерихте на Мене, доме Израилев, казва Господ." (Еремия 3:20)

"Но си била като жена прелюбодейца, която приема чужди мъже, вместо своя си." (Езекил 16:32)

Бог предупреждавал Израил, че ще страда заради това, че са Го напуснали, на един разбираем език. И все пак, след всичко това, Бог не се отказвал от тях. Вслушайте се как Бог говорил на Своята отклонила се жена - Църквата.

"Ти трябва да понесеш наказанието за разврата си и мерзостите си, казва Господ. Защото така казва Господ Иеова: Аз ще постъпя с тебе, както постъпи ти, която си презряла клетвата и нарушила завета. **Обаче, ще помня завета Си сключен с тебе в дните на младостта ти, и ще ти утвърдя вечен завет.** Тогава ще си спомниш за пътищата си и ще се засрамиш, когато приемеш сестрите си, по-големите си и по-малките си; и ще ти ги дам за дъщери, но не по завета Ми с тебе. **А Моя завет с тебе ще утвърдя; и ще познаеш, че Аз съм Господ, за да си спомниш, и да се засрамиш, и да не отвориш вече устата си от срам, когато ти простя за всичко що си сторила, казва Господ Иеова.**" (Езекил 16:58-63)

Ето как Бог се отнася към онези, които извършват духовно прелюбодеяние срещу Него. Виждаме и жената, хваната в прелюбодейство, по времето на Христос. Исус не я осъдил за греха ѝ. Той свободно ѝ простил, както бил способен, като Един, Който я направил и създал.

Когато Исус станал и не видял никого освен жената, Той ѝ казал: Жено, къде са твоите обвинители? Никой ли не те осъди? Тя каза: "Никой,

Господи." И Исус ѝ казал: „Нито аз те осъждам; иди и не съгрешавай повече“. Йоан 8:10-11

Ако съпругът или съпругата ви се срещат с друг човек, трябва ли да ги осъдите? Исус не осъдил жената, изпаднала в прелюбодейство. Нашият Баща никога не осъжда хората. Но тези, които грешат, ще осъдят и себе си, и другите.

"Защото, нито Отец не съди никого, но е дал на Сина да съди всички," (Йоан 5:22)

"Понеже Бог не е пратил Сина на света да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него. Който вярва в Него не е осъден; който не вярва е вече осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Божий Син." (Йоан 3:17-18)

Когато партньорът ви се среща с някой друг, когато сте направили всичко възможно да сте верен, това причинява огромна болка. Тази болка може да предизвика гняв и огорчение. Изразяването на горчивината не помага за постигането на помирение, а само засилва болката. Нашият небесен Баща достига до онези от нас, които минават през тази тъмна долина на тъгата. Той иска да бъде ваша утеха и подкрепа. Без получаването на Неговата утеха чрез Христос, е невъзможно да се осъществи възстановяване на отношенията. В такива моменти си помислете за следните стихове:

"Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя." (Матей 11:28)

"и всяка ваша грижа възложете на Него, защото Той се грижи за вас." (1 Петрово 5:7)

"И призови Ме в ден на напаст; И Аз ще те избавя; и ти ще Ме прославиш." (Псалми 50:15)

Само чрез благодатта на Светия Дух човек може да премине през изпитанието. Важно е да помните, че вие сте скъпоценни за нашия Баща и за нашия Спасител. Когато вие страдате, Те страдат заедно с вас. Когато

проливате сълзи, Те плачат с вас. Това, че ви виждат как се измъчвате им причинява страдание. Ако сте направили нашия любим Баща източник на вашата утеха, тогава е по-трудно другите хора да ви накарат да се чувствате безполезни. Ако сте търсите своята утеха и стойност в партньора си, тогава ще бъдете напълно разбити.

Исус знае какво е да бъдеш отхвърлен. Той знае какво е да се чувстваш заплюван. Той е добре квалифициран в утешаването на онези, които се чувстват претоварени. Ако оставите отхвърлянето от партньора ви да ви завладее, тогава ще станете различен и по-лош човек.

Повечето хора се опитват да се закоравят, за да спрат болката. Ако го сторите, ще загубите най-ценното, което имате – нежността на сърцето си. Не позволявайте сърцето ви да бъде закоравено от Сатана, а го дайте на Утешителя - Господ Исус, Който може да ви зареди с трайна сила, утеха и благословение.

Ами ако съпругът ви гледа порно? При проблеми в отношенията, шансовете това да се случи, в нашето технологично общество, са много високи. Човек, който гледа порно, показва ясни признаци, че небесният му Баща не е първото му утешение. Той е в отслабено духовно състояние. Сатана го затрупва с изкушения. Когато му викате или му казвате, че това е зло, вие увеличавате вината му, в случай, че му е останала съвест. Не говорете на мъжа си, с гняв в сърцето. Помнете, че мъжете не мислят като жените. Емоционалната им привързаност е различна. Тя е свързана с умствен апетит и желание за утеха чрез секс. Ако проявявате гняв към него, в повечето случаи, резултатът ще бъде, все по-дълбоко затъване.

Обърнете се към съпруга си с въпроса дали това е волята на Бога. Дори въпросът да изглежда глупав, трябва да се предприеме процес на умоляване. Попитайте го с нежен дух дали има мир, когато прави това. Доколкото можете, отнасяйте се към него, както Исус и носете кръста чрез молитва.

Исус ни казва, че всеки, който гледа жена с похотливост, прелюбодейства. Гледането на порно е нарушение на брачния обет. Той нарушава десетте заповеди.

Още в първите години, след две хилядната, когато Интернет ставаше популярен, аз се опитах да инсталирам филтър на компютъра си, за да предотвратя аморални изображения. Тествах филтъра в браузъра си и се появиха някои изображения. Любопитството ми веднага ме завладя и аз започнах да разглеждам някои от снимките. След кратък период от време почувствах голяма война в съзнанието си и нервите ми „запламтяха“. Божият Дух ме умоляваше да не слизам по този път към пъкъла. Толкова голяма беше войната в сърцето и ума ми, че след известно време просто не можех да продължа. Знаех, че това е обидно за моя небесен Баща и наранява моя Спасител. Първите 5 минути Сатана ми предоставяше извинението, че всичко е наред, защото само тествах филтъра си. Когато стигнах до 15 минути, вече не можех да използвам това извинение. Когато стигнах до 25 минути, вече не можех да продължа, конфликтът беше твърде голям и благодарих на Господ, че ме спаси от този разрушителен път.

"Защото плътта силно желае противното на Духа, а Духът противното на плътта; понеже те се противят едно на друго, за да не можете да правите това, което искате. Но ако се водите от Духа, не сте под закон." (Галатяни 5:17-18)

След тази кратка среща не посмях да гледам нещо подобно. Молах се на Бог за благодат да оставя тези неща след себе си и Той ми помогна по чуден начин. Исус е моят Утешител и това отнема апетита към порното. Както посочих по-рано, това е постоянна война, изискваща човек да се подчинява на Бога, всеки ден и да иска засилване благодатта на Духа във вътрешния човек. Прекрасната истина на Писанието е, че Христовият Дух може да живее във вас.

"На които Божията воля беше да яви, какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна, сиреч, Христос във вас, надеждата на славата." (Колосяни 1:27)

Чрез Духа ние имаме ума на Христос.

"Защото, "Кой е познал ума на Господа, за да може да го научи? А ние имаме ум Христов." (1 Коринтяни 2:16)

Умът на Христос не изпитва похот за жени, нито желание да гледа порно или образи на голи или оскъдно облечени жени. Този ум може да живее в нас, като мъже. Просто трябва да искаме Христовия Дух и да вярваме, че ще го получим. Молете се непрестанно, казва Библията. Ако се чувствате претоварени, разгледайте диетата, музиката и нещата, които гледате. Невъзможно е да се съпротивите на тези образи, ако продължавате да гледате и слушате. Тези неща позволяват на демоните да ви изкушават към сексуална извратеност и безнравственост.

За всяко порно видео, което човек гледа, ще бъде задължен да даде отчет в деня на съда. Не че Бог ще извърши осъждането. Когато видим проявена безкористната любов на Бог и Христос и след това я сравним с нашите егоистични зли пожелавания, в лицето на тези образи и в ангажирането с тези неморални сексуални актове, това ще увисне около врата ни като воденичен камък и ще смаже живота ни. Бягайте при Христос и приемете Неговото прощение сега, за да избегнете собственото си осъждане. Защото Исус ни казва ясно:

"Защото с каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят, и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери." (Матей 7:2)

Всички, които се оскверняват с плътта на другите, в края на краищата ще разберат, че са осквернили скъпоценни синове и дъщери на Отец, които също са техни духовни братя и сестри. Ако един такъв човек не повярва в милостивия Бог, Който сега прощава, в края няма да усеща надежда. Чувството на самоосъждане ще бъде непреодолимо.

Кой тогава е свободен да се жени повторно? Това е горещият въпрос за много умове. Ами ако съпругът или съпругата ви са с някой друг? Много хора, които знаят какво казва Библията, ще се надяват, тайно, партньорът им да избяга с някой, за да могат да се оженят за друг човек. Това не е любов агапе. Това е егоизъм. Някои дори манипулират

партньорите си и едва доловимо затрудняват живота им, така че партньора им да отиде при някой друг. След това ще изглежда сякаш манипулаторът е свободен да се жени повторно, тъй като не си е тръгнал. Той очевидно би изглеждал верен в очите на околните.

Ако вашият партньор ви остави заради някой друг, изчакайте. Използвайте всеки възможен начин, за да му помогнете да осъзнае грешката си. Тези, които незабавно търсят друг партньор, след като съпругът ги напусне, не действат с Христовия Дух. Ако търсите утеха в Христос, не е нужно да сте в прегръдките или лоното на друг.

Ако партньорът ви се разведе и се ожени за друг, тогава продължете да чакате известно време. Сърце, което е наранено от едно такова отхвърляне, не е готово да се жени повторно. То се нуждае от нежната изцелителна любов на Христос, за да може отново да е готово за брак. Спомняме си, че тези, които решават да сключат отново брак, имат значително по-голям риск от пропадане. Човек се нуждае от няколко години, за да преодолее подобно събитие. Направете Христос ваш Утешител и Лечител, а не друг мъж или жена.

При тези обстоятелства е по-добре да сте търпеливи и постоянни в молитвата. Ако съпругът ви осъзнае грешката в пътя си, можете да го възстановите. Нашият Спасител е направил това с църквата. Той е чакал, докато църквата Му, често, се е държала като блудница. Ако сте се спънали и сте попаднали в прегръдките на друг човек, но не сте се развели с първия си съпруг или съпруга и признавате грешката си и я изповядвате, можете да възстановите брака си. Особено, ако този брак включва и деца.

Мнозина решават, че, когато човек умишлено извърши прелюбодеяние, това е края за тях. Но докато неверният ви партньор не се разведе с вас и не се ожени отново, има възможност за помирение и изцеление. Ключът тук е в това да не бързате да започвате нова връзка.

Ако мъж или жена извършат прелюбодеяние и се разведат с първия си съпруг/а, те нямат основания за повторно сключване на брак с друг човек. Ако първият им съпруг/а им е простил, тогава те може да се

върнат. Но ако върнатата страна се омъжи за друг човек, нарушителят остава неженен в утехата на Христос.

Разбира се, повечето хора не спазват този съвет. Но, ако следвахме този съвет, тогава непровинената страна би осъзнала, че встъпването ѝ във втори брак, изпраща бившия ѝ партньор към живот на самота.

Както казва Библията: Бог мрази развода. Кой иска да прави неща, които Бог мрази? А защо ги мрази? Защото те са в противоречие с най-доброто за Неговите творения. Защото, без Него, те си причиняват несметни нещастия и страдания. Не закоравявайте сърцата си с подписването на удостоверения за развод. Това не е Христоподобният начин за извършване на нещата.

Ако сте преминали през развод, преди да сте християнин, нашият Баща не ви осъжда. Не сте съгрешили, в светлината на библейската истина. Това не означава, че няма да има страдания. В стабилността на дома, който се сблъсква с развод, често има несигурност, поради продължаващите предизвикателства, свързани с взаимоотношенията.

Има много по-конкретни въпроси, които възникват от тази тема. Опитам се да изложа някои основни насоки и се моля Бог на всяка утеха да ви даде мъдрост, докато размишлявате над тези неща.

19. Единственият родител

Когато бил запитан по темата за развода, Исус направил едно интересно изявление.

"И казвам ви: Който напусне жена си, освен за прелюбодеяние, и се ожени за друга, той прелюбодейства; и който се ожени за нея, когато бъде напусната, прелюбодейства. Казват Му учениците: Ако е такава задължението на мъжа към жената, по-добре да се не жени. А той им рече: не могат всички да приемат тая дума, но ония, на които е дадено. **Защото има скопци, които така са родени от утробата на майка си; има пък скопци, които са били скопени от човечи; а има и скопци, които сами себе си са скопили заради небесното царство.** Който може да приеме това, нека приеме." (Матей 19:9-12)

Коментирайки този пасаж, Джон Уесли писал:

Има скопци, които са направили себе си евнуси заради небесното царство - Щастливци! Те са се въздържали от брак (макар и да не го осъждат или презират), за да може да имат по-близка връзка с Бога! Този, който може да приеме това, нека приеме - Тази благодатна заповед (защото тя безспорно е такава, понеже да се каже, че такъв човек може да живее неженен, би означавало да не се казва нищо. Кой някога се е съмнявал в това?) Тя не е предназначена за всички мъже: но само за онези малцината, които са в състояние да я приемат. О, нека я приемат с радост!

Виждаме, че самият Исус бил точно това. Той е живял като неженен, за да може да се посвети изцяло в служба на другите. Нашият Спасител не позволил този пример да постави нещо негативно върху институцията на брака, тъй като първото му чудо било извършено на сватба.

Връзката, която Исус поддържал с Отец, разкрила пълнотата на утехата, която получавал от Своя Баща. Веднъж Той говорил за това, какво е да си сам:

"Ето, настава час, даже дошъл е, да се разпръснете всеки при своите си, и Мене да оставите сам; обаче не съм сам, защото Отец е с Мене." (Йоан 16:32)

Исус бил в състояние да издържи отхвърлянето на другите, защото Неговата увереност била в любовта на Неговия Баща. Апостол Павел, който също проповядвал евангелието като неженен мъж,⁴⁷ казал следното.

"Обаче, бих желал всичките човеци да бъдат какъвто съм аз. Но всеки има своя особен дар от Бога, един така, а друг иначе." (1 Коринтяни 7:7)

Виждаме, че двамата най-големи проповедници на Евангелието, Христос и Павел, били неженени хора. Каква прекрасна служба отдалите на човечеството! Безбрачието е специален призив от Бога за служба на човечеството. И все пак този дар се основава на обикновена любяща вяра в Отец и упование в Неговата утеха. Той не е даден по някакъв магически начин, а по-скоро човек отговаря на красивата истина за нашия небесен Баща и служи на Бога и човека, в позицията на безбрачие.

Има мнозина днес, които живеят самотни. Страдат от самота и липсата на интимност. Част от причината за това е, че нашето западно общество стана далеч по-изолиращо, като цяло. Интернет кара повече хора да комуникират дигитално, вместо в реални групи. Чрез технологията все повече хора са в състояние да правят нещата сами, без помощта на другите. Други са преминали през ужасно преживяване в брака и се страхуват да влязат в нова връзка, но все още желаят общение с другите.

Според последни доклади, безбрачието се повишава.⁴⁸ През 2017 г. 42% от американците са живели без съпруг/съпруга или партньор, а това

⁴⁷ Мнозина смятат, че Павел трябва да е бил женен, за да бъде член на синедриона или еврейското ръководство. Неговото обръщане към християнството може да е довело до това да бъде неженен заради развод от страна на съпругата му, но това не е доказано със сигурност.

⁴⁸ <https://edition.cnn.com/2018/01/05/health/single-people-partner/index.html>

надвишава 39%, от десетилетие по-рано. Самотните родители съставляват около 8% от населението. Тези цифри са по-високи в страни като Австралия, Канада, САЩ и Мексико; в тези страни цифрата е около 10%. Тези цифри са приблизително два пъти по-малки на места, като Швейцария, Германия и България (около 5%).

Самотните хора често се чувстват, като заклеямени и преживяват срам, заради това че са сами. Това често води след себе си усещането, че по някакъв начин, си се провалил в живота. Много жени, които се разделят с партньорите си, имат трудности по отношение на стабилните доходи, докато отглеждат децата си. В резултата на това, немалко от тях се принуждават да разчитат на социалното подпомагане.

В нощта на преброяването през 2016 г. в Австралия е имало около 959 000 самотни семейства, 82% от които са самотни майки. По-голямата част от самотните родители с деца под четири години не са на платена работа. Вместо това има три пъти по-голяма вероятност да живеят под прага на бедността. Средният им доход от 974 долара на седмица е около половината от този на всички домакинства. Като цяло, около една трета от самотните родители и техните деца живеят в бедност, според Австралийския съвет за социални услуги.⁴⁹

Въпреки че в Писанието безбрачието е представено като нещо положително, обществата, в които повечето от нас живеят, затрудняват много един такъв живот. Икономическият натиск на западните демокрации води самотните хора до финансови затруднения. Това може да доведе до депресия и чувство на малоценност.

Много самотни майки в такива ситуации могат да потърсят партньор в отчаянието си, за да оцелеят. Това ниво на отчаяние или депресия в техните обстоятелства може да създаде един неволен ефект на проказа на отношенията в общността. Църквата е призована да посещава сираци

⁴⁹<https://www.theguardian.com/australia-news/2019/apr/19/its-soul-destroying-the-stress-and-stigma-of-being-a-single-parent-on-welfare>

и вдовици или самотни (Яков 1:27), но много брачни двойки се чувстват малко нервни, когато трябва да доведат човек в семейството си и да му позволят да остане в дома им, защото нуждата на такъв човек може да се отрази негативно върху връзката на женената двойка.

При тези, които имат борби в брака си, страхът от въвеждането на потенциално отчаян човек в дома им поставя бариери срещу помагането на такива хора. Самотните хора често се чувстват изключени в църковните среди, а също и изпитват елементи на срам за това, че са несемейни, когато са след двадесет или тридесет годишната си възраст.

Църковните общности носят отговорност за несемейните сред тях. Налице е по-голяма нужда от това да отворят домовете си, за да поканят такива хора да общуват с тях. Необходимо е също така майките да получават истинско мъжко духовно ръководство и благословение за децата си. Исус дава най-добрият пример за това.

"Тогава доведоха при Него дечица, за да се докосне до тях; а учениците ги смърриха, Но Исус като видя това, възнегодува и рече им: Оставете дечицата да дойдат при Мене; не ги възпирайте, защото на такива е Божието царство. Истина ви казвам: Който не приеме Божието царство като детенце, той никак няма да влезе в него. Прегърна ги и ги благослови като положи ръцете Си на тях."
(Марко 10:13-16)

Най-добрата утеха, която може да получи едно дете, е да бъде благословено от Исус. Майките могат да донесат това успокоение на децата си в молитвите си и в говоренето си за любовта на Бог и Неговия Син. Те също могат да ги благословят, като ги учат на евангелието. Но това не е достатъчно за едно дете. То се нуждае от увеличеното благословение на Исус, чрез работата на пастори и старейшини.

Горната история с Исус беше крайъгълният камък на моето служение. Нашият небесен Баща говори чрез Своите пророци за любовта и загрижеността Си към сираците и вдовиците.

"Отец на сирачетата и съдия на вдовиците е Бог в Своето обиталище." (Псалми 68:5)

"Господ пази чужденците; Поддържа сирачето и вдовицата; А пътят на нечестивите превръща." (Псалми 146:9)

"Научете се да струвате добро, настоявайте за правосъдие, поправяйте угнетителя, отсъждайте право на сирачето, застъпвайте се за вдовицата." (Исая 1:17)

Първата утеха, от която човек се нуждае над всичко останало е да знае, че е Божие дете, което е обичано от своя небесен Баща. Едно е да го прочетеш, но друго е да го говориш и да бъдеш благословен с думите на нашия небесен Баща, чрез човешки канал.

Именно за тази цел написах книги като *"Идентичностни войни"*, *"Въпроси на живота"*, *"Първородна любов"* и *"Божественият модел на живота"*. Затова се стремим да се събираме по време на съботите, новолунията и празничните дни, в които Духът на нашия Баща тече в изобилие, за да призоваваме хората да излязат и да получат благословение, подобно на това, което Исус дал на децата, които били доведени при Него.

За да могат самотните или живеещите сами родители да се чувстват успокоени и благословени, в общността трябва да има структура, която да ги благославя. Нещата не опират само до това съпружеските двойки да включват самотници в живота си.

Трябва да има изобилие от благословения в семейството, за да могат неженените да участват в тези благословия, като по този начин навлизат в покой и се утешават.

За да се осъществи това е необходимо възстановяване на едно общество, покосено от шестдесетгодишно нападение над семейната единица. Още през 2008 г. разговарях с приятели за вижданията ми относно този процес на възстановяване. Говорих за желанието да се изгради общност, в която съпрузите и съпругите да влязат в хармония на отношенията, която носи голямо благословение в дома. По този начин

благословието може да достигне до сираците и вдовиците, и самотните да намерят утеха.

Цялата общностна система е изградена върху следния пасаж от Писанието, във връзка с Авраам:

"Тогава Господ каза на Аврама: Излез от отечеството си, измежду рода си и из бащиния си дом, та иди в земята, която ще ти покажа. Ще те направя голям народ; ще те благословя, и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благословение. Ще благословя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и **в тебе ще се благославят всички семейства по земята.**" (Битие 12:1-3)

Домът на Авраам бил голям. В семейството му имало много слуги. Домът му бил благословено място, в което другите можели да намират утеха и общност. За да влезе в тази система, Авраам трябвало да остави системата на Вавилон зад себе си. За да установи тази система, било необходимо да влезе в друга държава.

Днес и ние сме призовани да направим това. Трябва да напуснем системата на Вавилон с начина, по който в нея се осъществяват отношенията и да влезем в канала на благословение и утеха, който нашият Баща е проектирал за нас. Изложих основна част от моята визия за това в книгата „*Въпроси на живота*“, достъпна във fatheroflovebulgaria.com.

В тези последни дни Господ изпраща една вест за възстановяване, която ще обърне сърцата на децата към бащите, а сърцата на бащите, към децата (Малахия 4:4-5). Ефектът от това дело ще бъде следния.

"Когато сиромасите и немотните потърсят вода, а няма, и езикът им съхне от жажда, Аз Господ ще ги послушам, Аз Израилевият Бог няма да ги оставя. Ще отворя реки на голите височини, И извори в сред долините; ще обърна пустинята на водни езера, и сухата земя на водни извори. В пустинята ще насадя кедър, ситим, митра и маслено дърво; В ненаселената земя ще поставя наедно елха, явор и кипарис,

за да видят и да знаят, да разсъдят и да разберат всички, че
ръката Господна е направила това, и Светият Израилев го е
създал." (Исая 41:17-20)

Тази система за благословение е прикрепена към съботите. Именно чрез
съботите Утешителят, Духът на Исус идва при нас и лекува нашата
самота, скръб и депресия. Това трябва да се прояви чрез семейства, тъй
като, както четем по-горе, „всички семейства на земята“ трябва да бъдат
благословени с Авраамовото благословение.

В допълнение към това, квалификацията за лидерство в Божията църква
зависи от способността на мъжа да обича и да се грижи за жена си и
децата си.

**"Прочее, епископът трябва да бъде непорочен, мъж на
една жена, самообладан, разбран, да се радва да има гости
в дома си, честолюбив, способен да поучава, не навикнал
на пияни разправи, не побойник, а кротък, не крамолник,
не сребролюбец; който управлява добре своя си дом и
държи децата си в послушание с пълна сериозност; (защото
ако човек не знае да управлява своя си дом, как ще се
грижи за Божията църква?)" (1 Тимотей 3:2-5) (Нов
буквален превод)**

Ако разгледате внимателно този стих, се вижда, че грижата за църквата
е изградена върху мъж, който е верен на жена си и се грижи с любов за
нея и децата си. В този дом могат да влязат гости и около това семейство
може да се формира църква. Това са любящите семейства, които
установяват потока на извора за църковната общност. Не титлата
получена в институция е тази, която прави един мъж пастор. Пастор е
този, който обича Отец и Неговия Син. Този, който чрез внимателното
изучаване на Божието Слово и в благословието, което съществува в
неговия дом, другите могат да дойдат и да намерят сянка от жегата на
този свят.

Затова казвам на съпрузите и съпругите, любовта ви един към друг не е
просто, за да се радвате на себе си и децата си. Силата на тази любов

трябва да се споделя със сираците и лишените от семейство. Нека се стремим да каним самотни души в домовете си, за да общуват с нас. Тази отговорност не може да се възложи на едно или две семейства.

На неженените бих казал първо, че нашият небесен Баща ви обича много. Той мисли постоянно за вас и копнее да ви утеши. Ако сте изпълнени с радост, която протича от Бога чрез Христос, тогава можете да бъдете благословение. Ако сте весел, мил и обичаш, много вероятно е да намерите сродна душа. Нека атмосферата около вас бъде атмосфера на радост, благодарност и усърдие, закалена със самоконтрол и смирение.

Хората, които са разведени с партньора си, могат да бъдат силно обезкуражени от чувство на отхвърляне. Обезсърчението може да доведе до депресия, а това създава около вас една отблъскваща атмосфера. Това е все едно да поставите знак на челото си, който гласи „отхвърли ме“, без да кажеш и една дума. Невинаги е възможно човек да излезе от мрака на самотата и семействата трябва да се стремят да открият такива хора и да им помогнат в общуването. В същото време, всички ние винаги, трябва да правим Господ наше упование. Ако ни липсва компания, можем да се молим и да вярваме, че Господ ще ни я осигури. Съсредоточаването върху това, че сте сами ще увеличи вероятността да останете такива. Както казва Библията:

"Човек който има приятели трябва да се обхожда приятелски; И има приятел по-тесен и от брат." (Притчи 18:24, ЦП)

Човек, който се оплаква, че няма приятели, увеличава вероятността да няма такива. За да имаме приятели, се нуждаем от веселия и прекрасен дух, който ще увеличи възможността за приятелство.

По отношение на самотните майки с деца, нека те довеждат децата си при старейшините, за да бъдат благословени. Майките, по времето на Исус, Го помолили да благослови децата им. Старейшини, потърсете възможности да благословите децата на самотните майки. Те се нуждаят от положително мъжко влияние в живота си, да им се казва, че Бог ги

обича. Трябва да почувстват топла ръка на грижа върху рамото си с окуражаващите думи: „Нашият небесен Баща те обича.“ Това са семена, които дават плод в живота.

На самотните бащи казвам: можете да благославяте децата си всеки ден, но те също се нуждаят и от майка. Църквата е символизирана от жена и е замислена като такава, която се грижи за деца. Майките в църквата могат да дадат на децата допълнителна любов и обич, за да знаят, че са ценни за нашия Баща и нашия Спасител.

Преди всичко, нека си спомним истината, която гласи „Моят Бог ще снабди всяка ваша нужда“ и „искайте и ще получите.“

20. Същият пол

Темата за еднополовия брак повдига въпроси в умовете на милиони, по целия свят. В много страни сега е законно мъжете да се омъжват за мъже, а жените да се женят за жени. Демографските данни варират в различните страни, но изглежда приблизително 3% до 4% от населението е в полови отношения със същия пол.⁵⁰ Аргументите, изтъквани в полза на хомосексуалността, са свързани, преди всичко, със свободата на изразяване, равенството пред закона и идеята, че сме родени с определени нагласи.

Еднополовите отношения бяха престъпление в много страни, само преди десетилетия. Много промени настъпиха в обществата ни, за да бъдат включени онези, които искат да живеят и да се изразяват по този начин.

В Австралия има широк спор по този въпрос, поради факта, че ръгби играчът, с много последователи в профила, Израел Фолау, публично заяви, че пъкълът очаква хомосексуалистите, освен ако не се покаят. В неговия онлайн пост, хомосексуалистите бяха поставени в същия списък, заедно с крадците, пияниците, прелюбодейците, блудниците и идолопоклонниците. Така, този милион доларов ръгби играч загуби работата си. Раздели нацията и предизвика много гняв по въпроса, и в двете страни. Ето текста от Библията, който Израел Фолау цитира:

Не разбирате ли, че онези, които грешат, няма да наследят Царството Божие? Не се заблуждавайте. Онези, които се отдават на сексуален грях, или се покланят на идоли, или прелюбодействат, или са проститутки мъже, или практикуват хомосексуализъм, или са крадци, или алчни хора, или пияници, или са насилници, или изневеряват на хората - никой от тях няма да наследи царството Божие. Някой от вас някога бяха такива. Но се очистихте; бяхте осветени; оправдахте с Бога, като призовахте името на

⁵⁰ https://en.wikipedia.org/wiki/Demographics_of_sexual_orientation

Господ Исус Христос и чрез Духа на нашия Бог. (1
Коринтяни 6:9-11)

Библията представя много пряк отговор на въпроса за хомосексуалността. Причината, поради която много хора не обичат да представят тези силни твърдения на Писанието е защото изглеждат доста сурови.

Съвременното християнство учи, че Бог ще изгаря живи хората заради греховния им живот. То учи, че това е едно вечно страдание в пламъците на пъкълa. Така християнството създава в света впечатлението, че Бог казва: „Ако не постъпите както ви казвам, тогава ще ви изгоря живи и ще ви накарам да страдате цялата вечност.“ Мисълта за това е толкова ужасна, че много хора просто не искат да имат никаква връзка с такъв Бог. Кой може да ги обвинява?

Можем ли наистина да кажем, че хората, които се подчиняват на такъв Бог, изпитват истинска свобода на ума? Единствената причина те да не крещат от агония в пламъците на пъкълa е защото се подчиняват на изискванията на Бога. Тъжната реалност е: така функционират всички деспотични диктатури. Следвайте лидера или ще страдате много.

Имам приятели с ориентация към същия пол. Срещал съм прекрасни човешки същества, които са част от гей общността. Моето наблюдение е, че много от тях са креативни и надарени в изкуствата. Мнозина са изключително интелигентни и имат добри познания върху историята и науката. Мисълта за един Бог, Който е толкова наказващ, тираничен и садистичен е отблъскваща за чувствителността им. Бидейки чувствителни по своя характер, те отхвърлят Бога на Библията и по този начин отхвърлят увещанията, които тя съдържа.

Това ни връща към записаното от апостол Павел в Римляни 1-ва глава. Какво е това, което води хората към блудство и хомосексуалност?

"Понеже от създанието на света това, което е невидимо у Него, сиреч вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията; така щото, човеците остават без

извинение. **Защото, като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха;** но извратиха се чрез своите мъдрувания, и несмисленото им сърце се помрачи. Като се представяха за мъдри, те глупееха, и **славата на нетленния Бог размениха срещу подобие на образ на смъртен човек,** на птици, на четвероноги и на гадини." (Римляни 1:20-23)

Промяната в разбирането за Бог, като за смъртен човек, кара хората да се бунтуват и отхвърлят това, което според тях са Богът на Библията и Неговите указания. Ако евангелието действително учи, че Бог е жалостив, милосърден и любящ и никога не използва насилие и никога не осъжда, който и да е, хората биха възприели съвсем различно отношение. Прекарах много години в стремеж да хармонизирам живота на Исус с Бога, разкрит в Стария Завет. Заключениета ми от това изследване се намират в написаната от мен книга *„Агапе“*. Можете да я изтеглите от fatheroflove-bulgaria.com или да гледате под формата на видео поредица в същия уебсайт.

Истината по въпроса е, че Бог никога не е осъждал човек, избрал сексуални отношения със същия пол. Исус е казал ясно, че Отец не осъжда и че Той самият, също не го прави.

"Защото, нито Отец не съди никого, но е дал на Сина да съди всички," (Йоан 5:22)

"Вие съдите по плът; аз не съдя никого." (Йоан 8:15)

Всеки човек, роден на тази земя е Божие дете. Бог обича много всичките Си деца. Той не осъжда никого.

Когато хората бъдат учени, че Бог е толкова жесток, че изгаря хората, докато те крещат в агония, те ще търсят утеха на друго място. Ако Бог не е място за утеха, тогава хората търсят утеха в едно от най-приятните преживявания, дадени на човешката раса.

За да забравят травмата от наученото, че Бог изгаря и унищожава грешниците, те търсят утеха и интимност в своята сексуалност. Това е

напълно разбираемо. Ако в Бога, за Когото християнството учи, няма утеха, тогава утехата трябва да се намери другаде. Вярно е, че много християни представят Бог като Един, Който е създал хомосексуалността и че тя е напълно нормална. Тази реакция е разбираема, но това е позиция, която не може да се докаже от Библията. А когато се прави опит за това, тя е тълкувана така, че да задоволи нуждата на човечеството от такъв вид утеха.

В контекста на Писанието, всеки човек е Божие дете; това е основна и съществена идентичност на всяко човешко същество. Може да се стигне до дълготрайна травма, когато децата не са сигурни, че родителите им ги обичат или смятат, че родителите им не искат това, което е най-добро за тях. Същият този принцип е валиден и по отношение на нашия небесен Баща. Много хора не са сигурни в своята идентичност, поради объркване и неразбиране на отношенията си със своя Създател. Те търсят утеха и свобода от един чудовищен възглед за Бога и затова отхвърлят Бог Отец (Бащата на Исус Христос). Малоценността и несигурността, произтичащи от този процес, за който говорихме обширно, се проявяват в човешките ни взаимоотношения.

Хомосексуалността се движи извън линиите на биологичното потомство. Сексуалното преживяване на мъжа и жената е с цел укрепване връзките на единството, раждането на деца и за поддържане силата на тези връзки, при отглеждане на децата. Хомосексуалността се движи извън тази естествена способност на плодене и размножаване.

Когато една двойка функционира като син и дъщеря на Бога, в своята идентичност, сексуалният им опит не е тяхната идентичност. Той е само израз на тяхната ползотворност. Сексуалното им преживяване не цели просто да удовлетвори любящия им съюз, а е по-скоро един израз на този съюз, свързан със създаването на друго същество. Ето как сексуалността функционира в рамките на заповедта да се плодим и да се размножаваме.

Когато Адам избрал Ева за свой основен източник на утеха, вместо Бога, той насочил човешката раса към идеята да направи секса цел на този

съюз. При тези, които желаят деца, този принцип на секса, като крайна цел, донякъде е смекчен, чрез нарастване на семейството.

Тъй като желанието на мъжете за секс нараства все повече, те проявяват принципите на проституцията и порнографията, по отношение на жените. Мъжете започват да превръщат жените в идоли и в същото време да ги презират. Настъпва промяна в природата на мъжа и по-скоро задоволяването на долните му страсти, става бог на неговата утеха, отколкото Твореца. Мъжете се определят от секса, защото това е крайната цел на най-съкровения им мисли.

Когато мъжете прехвърлят фокуса си, от плодотворността и размножаването към секса, тогава е без значение, дали този секс е с мъж или жена. Хомосексуалността е печата на този преход от плодотворност към сексуалност. Не е възможно естествено създаване на потомство, от сливане телата на двама мъже или две жени.

Когато човекът вижда в Бог тиранин, за него е напълно разбираемо да се стреми да намери утеха в секса, вместо в Бога. Но този преход поставя секса в една рамка, за която той никога не е бил предназначен.

В Сидни, Австралия има фестивал, наречен „Марди Грас“. Това е един от най-големите ЛГБТ⁵¹ паради и фестивали в света. Събитието е едно излагане на плътта и човешкото тяло, което включва странно поведение, в „чест“ на по-рядко приетите форми на човешка сексуалност. Това е преклонение пред сексуалното преживяване и свободата на изразяване. Всичко това е напълно логично. Когато хората се чувстват толкова отблъснати от Бога, представен им от християните, те търсят утеха другаде.

Лицемерно е мъжете и жените, които правят секса си фокус в една връзка, да говорят срещу хомосексуалността. Манията за секс, при хетеросексуалните, има естествен преход към манията за секс, при хомосексуалисти. Това, което се харесва на мъжете, които имат други

⁵¹ ЛГБТ (или ГЛБТ) е акроним, от първите букви на думите и означаващ всички лесбийки, гей, бисексуални и трансджендър хора.

мъже е, че и двамата наистина искат едно и също нещо, имат едни и същи стимули и няма нужда да се справят с по-бавния процес на възбуда на жената и всички нейни емоционални елементи, които са насочени към взаимоотношенията. Следователно, ако сексът е в центъра на вниманието, то хомосексуалният секс може да осигури по-добро преживяване, за много мъже. Сходен принцип може да се приложи за жените; това е сексуално преживяване в парадигма, която една жена би оценила. И в двата случая еднородното сексуално преживяване предлага удоволствие, без риск от бременност. Следователно, ако целта е удоволствие, то е постигнато и е напълно логично. Това разбира се не означава, че няма хомосексуалисти, които не се ангажират с моногамна връзка. Тук говорим само за логиката на секса – удоволствието и утехата.

Проблемът, който обикновено възниква при тези връзки е, че те не носят усещането за желания мир и удовлетворение в дългосрочен план. Това, навярно, превръща сексуалното преживяване в една малко самоцелна и крайна игра, за получаването на онова прекрасно освобождаване на допамин, окситоцин и вазопресин в тялото, които предоставят моментно усещане за спокойствие, в един хаотичен свят.

Библията ни казва, че хомосексуалността е противоестествена.

"Затова Бог ги предаде на срамни страсти, като и жените им **измениха естественото употребление на тялото в противоестествено**. Така и мъжете, като оставиха естественото употребление на женския пол, разжегоха се в страстта си един към друг, струвайки безобразие мъже с мъже, и приемаха в себе си заслуженото въздаяние на своето нечестие." (Римляни 1:26-27)

Красивите химически вещества, които Бог вложил в мъжките и женските тела, задействащи се по време на полов акт, били за една връзка през целия живот; имало е за цел да помогне осигуряването на стабилна връзка, като среда за отглеждане на деца. В хомосексуалните отношения, тези химически вещества, не служат за тази цел. Това няма нищо общо с плодотворността и умножаването, проектирано от Бог, в природата.

Вижте какво изброява клиниката на Майо, като потенциални проблеми, с които се сблъскват гейовете.

Мъжете, които правят секс с мъже, са изложени на повишен риск от заразяване с ХИВ, вируса, причиняващ СПИН, както и други инфекции, предавани по полов път;

Гей мъжете или мъжете, които правят секс с мъже, може да са изложени на по-висок риск от депресия и тревожност;

Гей мъжете са по-податливи от останалите към това да изпитат проблеми с имиджа на тялото и хранителни разстройства, като анорексия и неврологична булимия;

Едно от потенциалните обяснения е, че в стремежа си за поддържане на стройни, женствени или мускулести тела, някои гей и бисексуални мъже се тревожат прекомерно за теглото си;

В САЩ гей мъжете са по-склонни към употреба на тютюн, отколкото хетеросексуалните мъже, и гей мъжете са по-склонни да се занимават с алкохолизъм, отколкото е общото население.⁵²

Посочените по-горе точки от клиниката на Майо показват, че хомосексуалността не помага за справяне с основните проблеми на идентичността, с които се сблъсква всеки човек. Друго, скорошно проучване, разкрива, че половината от всички транссексуални тийнейджъри, от мъжки пол, са се опитвали да се самоубият.⁵³

Тази статистика е невероятно тъжна. Видно е, че ЛГБТ общността, в емоционален план, е изключително крехка. Виждам, че част от тази нестабилност е създадена от християнството, в неговия фалшив възглед за Бога. Знаем, че Израел Фолау е имал намерение да спасява хора, но

⁵²<https://www.mayoclinic.org/healthy-lifestyle/adult-health/in-depth/health-issues-for-gay-men/art-20047107>

⁵³ <https://www.nbcnews.com/feature/nbc-out/half-transgender-male-teens-have-attempted-suicide-study-finds-n909261>

когато казваш на емоционално крехки хора, че ще изгорят в пъкъла, това ще накара повече от тях да искат да сложат край на живота си. Това не съдейства за добро.

Възможно е, в краткосрочен план, в еднополовата връзка, да може да се намери утеха за човека в този нещастен свят. Бог не осъжда никого за това. Духовната истина е, че всеки ще се изправи пред собствената присъда за себе си. А съда, който всеки прилага над другите е съда, който ще приложи и над себе си накрая, когато види чистотата на Христовия живот.

Хората от ЛГБТ общността класифицират всеки човек, който не подкрепя това, което тя правят, като хомофоб. Яростта, която съществува в рамките на ЛГБТ общността срещу всеки, който не поддържа нейния начин на живот е отмъстителна форма на взаимно осъждане. Тя също реагира силово, потискайки волята на другите. По този начин тази общност, в същността си, е контролираща и осъжда всеки, който изразява някакви притеснения.

От друга страна, християнството, както и другите религии, са били изключително осъдителни към гейовете. Гей хората са страдали страшно от ръцете и амвоните на нашите религиозни общности; неща, извършени невярно, в името на Исус, но те не са от Неговия Дух, защото Исус ни казва да не съдим никого.

"Не съдете, за да не бъдете съдени. Защото с каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят, и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери." (Матей 7:1-2)

Гледайки живота на Исус, изпълнен с толкова милости и дълготърпение и сравнявайки го с взаимното осъждане на хората, с противоположни позиции по въпроса, ще установим, че са като деня и нощта.

Когато Христос дошъл на тази земя, Той обичал всички хора. Не отхвърлил нито един човек въз основа на неговата раса, верую или сексуалност. Когато и двете страни, тази, която е „за“ и тази, която е „против“ еднополовия начин на живот, сравнят своите характери с този

на Христос, те ще се засрамят и може би дори ще се разкаят за своите оценъчни нагласи. Всеки човек е имал възможността да прочете Библията за себе си. Човечеството знае, че Исус не е осъждал хората и че ги е обичал, дори и онези, които са Го мразили. Ето пред какво ще се изправи всеки в съда.

"И ако чуе някой думите Ми и не ги пази, Аз не го съдя; защото не дойдох да съдя света, но да спася света. Който Ме отхвърля, и не приема думите Ми, има кой да го съди; словото, което говорих, то ще го съди в последния ден." (Йоан 12:47-48)

Ето това са думите изговорени от Исус.

"Чули сте, че е било казано: "Обичай ближния си, а мрази неприятеля си". Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и молете се за тях, които ви гонят; за да бъдете чада на вашия Отец, Който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведните и на неправедните." (Матей 5:43-45)

Колко християни могат да кажат, че обичат онези, които им се противопоставят, по въпроса за еднополовите отношения? Всеки християнин, отсъждащ наказание от Бог за хората с еднополови отношения, ще получи точно същия съд спрямо себе си.

След като подробно описва делата на тези, които водят грешен начин на живот, Павел казва следните думи:

"Затова и ти си без извинение, о човече, който и да си, когато съдиш другия; **защото в каквото съдиш другия, себе си осъждаш**; понеже ти, който съдиш, вършиш същото, А знаем, че Божията съдба против тях, които вършат такива работи, е според истината. И ти, човече, който съдиш ония, които вършат такива работи, мислиш ли, че ще избегнеш съдбата на Бога, като вършиш и ти същото?" (Римляни 2:1-3)

Всеки преследван човек, четящ Библията, може да види казаното от Исус, обичайте тези, които ви преследват. Ако преследваният човек може да обича онези, които му се противопоставят и не се чувства притеснен от нападащите го, за него в съда ще бъде поносимо, но не и за християнин, осъждащ на пъкъл хората с еднополова ориентация. Забележете думите на Христос.

"Истина ви казвам, по-леко ще бъде наказанието на содомската и гоморската земя в съдния ден, отколкото на онзи град." (Матей 10:15)

Исус ясно заявява, че Той не е дошъл в света, за да осъди света, а за да го спаси. Всеки, който осъжда други хора, в крайна сметка ще се изправи пред такъв съд, какъвто настоява да се упражнява над другите. По този начин осъждането на другите ще се върне върху осъждащия, когато в самия край той види безкористния характер на Христос.

"в деня, когато Бог **чрез Исуса Христа** ще съди тайните дела на човеците **според моето благовестие.**" (Римляни 2:16)

И как ще го съди Бог? Исус вече ни е показал.

"И пак се наведе долу и пишеше на земята. А те като чува това, и **от съвест изобличавани, излязваха си един по един, като начнаха от старите до най-сетните;** и остана Исус сам си и жената стоеща наред." (Йоан 8:8-9, ЦП)

И къде отиват онези, които така са изобличени?

"Тогава царят рече на служителите: **Вържете му нозете и ръцете, и хвърлете го във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби.**" (Матей 22:13)

И с какво е вързан такъв човек?

"Нечестивият ще бъде хванат от собствените си беззакония, **И с въжетата на своя грях ще бъде държан.**" (Притчи 5:22)

Бог не осъжда никого, както казахме. Всеки човек ще бъде осъден от собствената си съвест и обвързан с въжетата на собствения си грях и когато не моли Бог за Неговата правда, той се поставя във външна тъмнина. Ето защо Яков казва:

"Не се одумвайте един друг, братя; който одумва брата или съди брата си, одумва закона и съди закона; а ако съдиш закона, не си изпълнител на закона, но съдия." (Яков 4:11)

Ако имащите отношения със същия пол или имащите християнски начин на живот могат да произведат характер, който не осъжда преследващите ги, а по-скоро ги обичат и дават живота си за тях, тогава със сигурност те могат да имат вечен живот - съвестта им няма да ги осъди в съда. Възможно ли е да направите това, докато водите хомосексуален начин на живот? Възможно ли е това да стане, докато като християнин вярвате, че Бог изгаря живи хора цяла вечност и ги обрича на вечно проклетие? Не е за мен да съдя и осъждам другите. Просто искам да чета Писанията за себе си и да им вярвам. Божията благодат ще ми помогне да обичам всички хора, за да мога да ги призова към живот на милост и поклонение, пред Бога на Исус Христос, Който никога никого не е осъждал.

Ето какво трябва да направи всеки човек - да чете Библията за себе си, подпомаган от Христовия Дух, защото тя показва, че ще бъдем съдени от собствената си съвест. Забележете отново думите на Павел:

Дори езичниците, които нямат Божия писан закон, показват, че познават Неговия закон, когато инстинктивно се подчиняват на него, дори без да са го чули. Те демонстрират, че Божият закон е написан в сърцата им, защото тяхната собствена съвест и мисли или ги обвиняват, или им казват, че правят правилното. Римляни 2: 14-15 (Нов буквален превод)

От своето проучване на Писанията съм убеден, че превръщането на моята сексуалност в моя основна идентичност ще направи изключително трудно намирането на истинска утеха за душата ми,

позволяваща ми да обичам враговете си. Вярвам, че Писанията ми казват, с любов, кое е най-доброто за моя живот и къде мога да намеря истинско щастие. Казват ми също, че дизайнът на тялото ми е такъв, че да носи плодотворност и размножителност.

21. Когато земята повръща

Когато човешката раса, обърнала гръб на Бога на всяка утеха, за да потърси такава в храната, секса и развлеченията, отрицателните последствия дошли, не само върху човешките взаимоотношения. Нашият избор за начин на живот влияе върху самата земя. В шеста глава споменахме за атмосферата около всеки човек. Можем да усетим напрежение в една стая, когато има гняв. Можем да усетим щастието на място, където има радост.

Тази атмосфера в човешките същества е духовната почва, в която се зачева новото дете. Същата атмосфера, в хората, влияе върху целия природен свят.

"И Бог ги благослови. И рече им Бог: Плодете се и се размножавайте, **напълнете земята и обладайте я**, и владейте над морските риби, над въздушните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята." (Битие 1:28)

Покоряването (бълг. обладаването) на земята от човешката раса било чрез издишване на атмосферата, намираща се в тях. В живота на Исус, Който е вторият Адам, виждаме как Духът Му успокоява земята с няколко думи.

"И Той, като се събуди, смъмра вятъра и рече на езерото: Мълчи! утихни! И вятърът престана, и настана голяма тишина." (Марко 4:39)

Вътрешният мир на Христос повлиял морските вълни. Когато спокойният Христов Дух обитава в човека, Той носи благословение и изцеление, където и да отиде.

"...така щото даже изнасяха болните по улиците и ги слагаха на постелки и на легла, та, като заминаваше Петър, поне сянката му да засегне някого от тях." (Деяния 5:15)

След деня на Петдесетница Петър се изпълнил с Христовия Дух. Това създадо атмосфера на мир и изцеление. Той генерирал вибрационни честоти, които успокояват душата и лекуват тялото.

Когато Адам съгрешил срещу Бога, атмосферата около него се променила. Тя засегнала всички животни, дървета, растения и цветя. Нежните листа на някои растения се извили здраво и се превърнали в шипове, като по този начин произлезли и бодлите. Те били проявата на бодлите в характера на Адам.

"А на човека рече: Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: Да не ядеш от него, то проклета да бъде земята поради тебе; със скръб ще се прехранваш от нея през всичките дни на живота си. **Тръни и бодли ще ти ражда;** и ти ще ядеш полската трева." (Битие 3:17-18)

Бог не проклел земята; Адам проклел земята, с атмосферата около себе си. Докато Адам минавал през райската градина, с дух на бунт срещу Бога в себе си, честотите, излъчвани от душата му, карали листата да умират и да падат от дърветата. Това накарало растенията да страдат. Страхът, който Адам изпитвал, когато Бог дошъл при него, преминал върху животните. Докато Адам се страхувал от Бога, животните се страхували от него.

"Ще се страхуват и ще треперят от вас всички земни животни и всички въздушни птици; те с всичко, що пълзи по земята и с всички морски риби, са предадени в ръцете ви." (Битие 9:2)

Бог не накарал животните да се страхуват от Адам. Атмосферата на страх в Адам повлияла на животните, карайки ги да се страхуват. Страхът в Адам, че Бог ще го унищожи, накарал животните да се страхуват, че Адам ще унищожи тях. Това превърнало лъвовете и тигрите и много други животни в хищни, по природа.

Когато Духът на Христос отново завладее земята, всички тези хищни създания отново ще бъдат мирни същества.

"Правдата ще бъде пояс на кръста му, И верността пояс на хълбоците му. **Вълкът ще живее с агнето, рисът ще си почива с ярето, телето, лъвчето и угоените ще бъдат заедно; и малко дете ще ги води.** Кравата и мечката ще пасат заедно; Малките им ще си почиват заедно; И лъвът ще яде слама както вола. Сучещо дете ще играе над дупката на аспидна; И отбито дете ще туря ръката си в гнездото на ехидна. **Те не ще повреждат, нито погубват в цялата Ми света планина; защото земята ще се изпълни със знание за Господа** както водите покриват дъното на морето." (Исаия 11:5-9)

Убийственият дух на Каин се отразил отрицателно върху плодородието на земята. Смъртта на Авел, отдадала в почвата на земята, яростни честоти, които я лишили от жизненост.

"И рече Бог: Какво си сторил? **Гласът на братовата ти кръв вика към Мене от земята. И сега проклет си от земята, която отвори устата си да приеме кръвта на брата ти от твоята ръка.** Когато работиш земята тя няма вече да ти дава силата си; бежанец и скитник ще бъдеш на земята." (Битие 4:10-12)

Еврейската дума *вика*, всъщност, означава писъци. Агонията в тялото на Авел, умрял от насилствените ръце на брат си, освободила честоти във въздуха. Чрез ужасяващото разливане на кръвта, земята започнала да се поразява и унищожава. От убийството на Авел, тя била отслабена.

Бог казал на Каин, че това, което е направил, ще предизвика проклетие върху него, идващо от самата земя. Не Бог е Този, Който проклетел Каин. Последствията от действията на Каин повредили земята. Каин се опитал да обвини Бога за сполетялото го проклетие.

"А Каин рече на Господа: Наказанието ми е толкова тежко, щото не мога да го понеса. Ето, гониш ме днес от лицето на тая земя; ще съм скрит от Твоето лице, и ще бъда бежанец и скитник на земята; и тъй всеки който ме намери, ще ме убие." (Битие 4:13-14)

Каин обвинил Бога, че го е прогонил и че е причинил проблеми на земята. Каин превърнал това в Божий акт. Но то било акт на човека. Всички природни бедствия на земята идват от вибрационните честоти на човечеството, които влияят на земята.

Когато мислим за кръвопролитие на земята днес, виждаме, че тя акумулира в себе си греховността на човека. Греховните действия на хората излъчили честоти, които толкова навредили на земята по времето на Ной, че предизвикали потоп.

"И земята се разврати пред Бога; земята се изпълни с насилие. И Бог видя земята; и, **ето, тя бе развратена защото всяка твар се обхождаше развратно на земята.**" (Битие 6:11-12)

Библията ясно казва, че земята е била покварена, защото хората се обхождали развратно по нея. В шеста глава отбелязахме, че има 40-50 милиона аборта годишно. Намерението да се убие неродено дете, в утробата на майка, предава една покваряваща честота на земята. Не е чудно, че земята става все по-малко способна да произвежда храна. Не е чудно, че храната се отглежда с пестициди, химикали и торове.

Всяко убийство на тази земя засяга самата земя. В своята прекрасна благодат, Господ Исус се стреми да поеме колкото се може повече от това проклятие. Когато носел кръста си до Голгота, Той имал трънен венец. Това било символ на проклятието, което Той носи всеки ден, в справянето с греховния ефект на човечеството, върху самата земя. Както Исус стенел и бил смазан под тежестта на кръста, преди две хиляди години, така и днес цялото творение стене под тежестта на собствената си греховност. За да ни даде повече време да се покаем, Христос задържа ветровете на раздора, които трябваше вече да са връхлетели света.

"Понеже знаем, че цялото създание съвокупно въздиша и се мъчи до сега." (Римляни 8:22)

"След това видях четири ангела, стоящи на четирите ъгъла на земята и държащи четирите земни ветрове, за да не духа никакъв вятър по земята, нито по морето, нито върху някое дърво. И видях друг ангел да се издига от изток, у когото беше печата на живия Бог; и той извика с висок глас към четирите ангела, на които бе дадено да повредят земята и морето и каза: Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печат върху челата на слугите на нашия Бог." (Откровение 7:1-3)

Ветровете са готови да задухат по земята; ветрове, създадени от греховността на човека. Божиите ангели ги задържат, докато служителите на Бога не бъдат запечатани с Неговия характер. Тогава Христос ще бъде свален от този Кръст, на Който виси сега, за да поддържа творението и ветровете ще бъдат отпуснати. Всичко, което е направило човечеството, ще се върне, за да унищожи онези, които са унищожавали земята, чрез греховете си.

Не само кръвопролитие то влияе на земята. Сексуалният излишък също ѝ се отразява. Егоистичното желание в сексуалното преживяване има отрицателен ефект върху земята. Това е нещо, което трябва да имат предвид двойките. Сексуалното ви преживяване или носи плодовитост на земята или изпраща към нея егоистични трептения.

Библията ни изброява дейностите, които ще накарат Земята да реагира срещу хората по нея.

"Оскверни се и земята; за това въздавам върху нея беззаконието ѝ, и **самата земя избълва жителите си.**"
(Левит 18:25, KJV)

Глава 18-та от Левит предоставя подробности за това, което ще накара самата земя да повръща жителите си. Избълването на жителите ѝ означава, че земята ще реагира чрез природни бедствия, които унищожават живеещите на нея хора. Нека разгледаме отблизо кои са нещата, които предизвикват отрицателна реакция върху земята.

"Говори на израилтяните като им кажеш: Аз съм Иеова вашият Бог. Да не правите както правят в Египетската земя, гдето сте живели, и да не правите както правят в Ханаанската земя, в която Аз ви завеждам; и да не ходите по техните повеления." (Левит 18:2-3)

Списък със сексуални грехове донесъл суша върху Ханаан и суша и язви върху Египет. Самата земя започнала да унищожават тези, които били върху нея. И така, какво съдържа списъка?

Кръвосмешение:

"Никой да не приближи при някоя своя кръвна роднина, за да открие голотата ѝ. Аз съм Иеова." (Левит 18:6)

Множество партньори от едно семейство:

"Голотата на жена и на дъщеря ѝ да не откриеш, нито да вземеш дъщерята на сина ѝ, или дъщеря на дъщеря ѝ, за да откриеш голотата ѝ; те са нейни близки роднини; това е нечестие." (Левит 18:17)

"И да не вземеш жена заедно със сестра ѝ докато е жива другата, за да откриеш голотата ѝ, та да ѝ стане съперница." (Левит 18:18)

Секс по време на менструален цикъл:

"При жена, когато е разлъчена, поради нечистотата си, да не приближиш да откриеш голотата ѝ." (Левит 18:19)

Въпреки че много терапевти препоръчват секс по време на женския период, Библията ни казва, че това ще произведе вибрационни честоти в земята, които ѝ влияят отрицателно.

Прелюбодейство:

"И с жената на ближния си да се не съвъкupiш, та да се оскверниш с нея." (Левит 18:20)

Жертване на деца за благополучие:

"Никак да не позволиш някое от децата ти да бъде принесено в жертва на Молоха; нито да оскверниш името на своя Бог. Аз съм Иеова." (Левит 18:21, KJV)

Абортът се прави, за да се избегнат грижи, отговорност и допълнителни разходи. Това са деца, принасяни на боговете на удобството и личния просперитет. В древността децата редовно били предлагани на боговете за богатство и благословение.

Хомосексуализъм:

"Не практикувайте хомосексуалност, правейки секс с друг мъж, както с жена. **Това е гнусен грях.**" (Левит 18:22, KJV)

Библията ни казва, че хомосексуалността има високо ниво на освобождаване на отрицателни честоти в земята. Това е секс, без плодотворност и ползотворност. Бог не осъжда хората, но ни предупреждава, че дизайнът на телата ни е такъв, че хомосексуалните действия излъчват силни отрицателни трептения към земята. Не осъждам хората, които участват в тези действия; моля се за тях, както и за всеки друг човек, който се нуждае от истинския Утешител. Колкото е възможно повече, трябва да избягваме повреждането на земята.

Днешните зелени движения съчетават желанието да спасим планетата със свободата за хомосексуални връзки. Според Библията, тези два принципа са в опозиция. Единият отменя другия. Един от най-добрите начини за спасяване на планетата е да се обърнем за утеха към истинския Бог на Библията и да престанем да използваме секса по начина показан в списъка от Левит 18-та глава.

Секс с животни:

"И с никое животно да се не съвъкupiш та да се оскверниш с него, нито жена да застане пред животно, за да се съвъкupi с него; това е мърсота." (Левит 18:23)

Бог е проектирал земята да отразява характеристиките на хората. Колкото по-нежни, мили и безкористни ставаме, толкова по-красива ще става земята. Колкото по-егоистични сме, търсейки утеха в сексуалните дейности, толкова повече земята ще се разрушава и ще повръща жителите си.

Когато тези бедствия връхлитат земята не трябва, като Каин, да обвиняваме Бога, като причинител. Относно райони, претърпели бедствие, не бива да отсъждаме, че Бог ги е унищожил чрез прякото Си действие. Самата земя е тази, която реагира на човешките действия.

Нека се върнем към живия Бог на Библията. Той е милостивият и жалостив Бог, който не ни осъжда. Казва ни да не правим тези неща, заради собствената ни сигурност и защита. Стреми се колкото е възможно по-дълго да ни предпазва от собствените ни саморазрушителни пътища. В любовта Си, Господ ни предупреждава:

"Съвсем ще се изпразни земята, и съвършено ще се оголи; защото Господ е изговорил това слово. Земята жалее и повяхва; светът изнемощява и повяхва; високопоставените между хората на земята са изнемощели. Земята също е осквернена под жителите си, защото престъпиха законите, не зачитаха повелението, нарушиха вечния завет. Затова, клетва погълна земята, и ония, които живеят на нея се намериха виновни; затова жителите на земята изгоряха, и малцина човеци останаха." (Исаия 24:3-6)

Този свят ще приключи заради греховността на хората. Проклятието ще дойде от самата земя, както Бог предупреди Каин.

"И небето се отдръпна и се нави като свитък, а всички планини и острови се отместиха от местата си." (Откровение 6:14)

В близко бъдеще ще има природни бедствия, помитащи милиони хора. Тези бедствия са причинени от греховете на хората, засягащи земята. Греховете на хората се натрупват в земята, като зареждането на батерии, готови да експлодират, когато земята не може да се зарежда повече.

Единственият начин да се подготвите за тези събития е като се изпълвате с Духа на мира, който се намира в Исус Христос. Земята не може да навреди на онези, които са изпълнени с Духа на мира. Тя просто ще отразява това, което е в хората. Изпълнени с Духа можем да бъдем заобиколени от бушуващи, навсякъде около нас, бури, но това няма да ни навреди, както не навредило и на Исус, когато бил в лодката.

Както споменах в глава 12, една от тайните за приемането на този спокоен Дух се намира в съботата и празниците. Когато земните батерии в Египет били достигнали точката на взрив, Моисей попитал фараона дали могат да пазят един празник. Празникът, който планирали, бил Пасхата. Редовното спазване на този празник, щяло да осигури повече от Духа на мира. Те щели да се изпълнят с Утешителя и това би оказало положително влияние върху земята. Това щяло да забави възникналите в Египет язви.

Фараонът отказал да им позволи спазване на празника. Мойсей го предупредил за последиците:

"След това Мойсей и Аарон дойдоха при фараона и казаха: „Така говори Господ, Бог на Израил: **„Пусни Моя народ, за да Ми извърши празник в пустинята“.**“ В отговор фараонът възрази: „Кой е този Господ, че да послушам гласа Му и да пусна Израил? Аз не познавам такъв Господ и няма да пусна Израил.“ Те казаха: „Бог на евреите ни среща. Искаме да отидем на три дена път в пустинята и да извършим жертвоприношение на Господа, нашия Бог, **за да не ни накаже Той с болест или с меч.**“" (Изход 5:1-3)

Езикът на Библията говори за Бог, Който наказва евреите с мор и меч. Както вече отбелязахме, Божиите присъди се проявяват в това, че Той позволява на хората да получат последиците от собствените си действия. Не възпрепятства тези бедствия. Ако празника бил спазен, душите на израилтяните биха били успокоени. А връщането им в Египет, би донесло мир на земята и благоволение към хората.

В тези последни дни Бог призовава хората да си спомнят Неговите повеления и съдби, както са записани, в този закон на Мойсей. По този начин бихме могли да бъдем защитени от бедствията, които идват по земята чрез нечестието на хората.

"Помнете закона на слугата ми Моисей, Който му заповядах в Хорив за целия Израил, сиреч, повеленията и съдбите."
(Малахия 4:4)

Тази заповед е дадена, във връзка с делото на Илия, в обръщане на хората към истинския Бог и възстановяване на семейната единица, за да донесе благословение на земята.

"Ето, Аз ще ви изпратя пророк Илия, **преди да дойде великият и страшен ден Господен**; и той ще обърне сърцето на бащите към чадата, И сърцето на чадата към бащите им, Да не би да дойда и поразя земята с проклетия."
(Малахия 4:5-6)

Ако желаете мир, елате при Господаря на съботата и Той ще ви даде почивка. Ако желаете да бъдете в безопасност, при настъпващото бедствие, помнете постановленията и съдбите и ще намерите тайното място на Всевишния, където има уют и почивка.

"Който живее под покрива на Всевишния, той ще пребъдва под сянката на Всемогъщия. Ще казвам за Господа: Той е прибежище мое и крепост моя, Бог мой, на Когото уповавам. Защото Той ще те избавя от примката на ловеца и от гибелен мор. С перата Си ще те покрива; и под крилата Му ще прибягнеш; Неговата вярност е щит и закрила. Няма да се боиш от нощен страх, от стрелата, която лети денем, от мор, който ходи в тъмнина, от погибел, която опустошава сред пладне. Хиляда души ще падат от страната ти, и десет хиляди до десницата ти, но до тебе няма да се приближи."
(Псалми 91:1-7)

"Ще опазиш в съвършен мир непоколебимия ум, защото на Тебе уповава. Уповавайте на Господа винаги, защото Господ Иеова е вечна канара." (Исая 26:3-4)

Имате ли борба с вашите сексуални или други страсти? Елате в съботата и празниците. Когато изпитвате наслада в съботата, ще престанете да следвате собствените си удоволствия и ще намерите наслаждение в обятията на вашия Бог и Спасителя ви.

"Ако отдръпнеш ногата си в събота, за да не вършиш своята воля в светия Ми ден, и наречеш събота наслада, света на Господа, почитаема, и Го почиташ като не следваш в нея своите си пътища, и не търсиш своето си удоволствие, и не говориш своите си думи, тогава ще се наслаждаваш в Господа; и Аз ще те направя да яздиш по високите места на земята, и ще те храня в наследството на баща ти Якова; Защото устата Господни изговориха това." (Исая 58:13-14)

22. Звярът язден от блудница

Книгата Откровение ни довежда до кулминацията на човешката история. Доста уместно е използването на символа с блудницата, представляваща идолопоклонническата църква, яздеща голям и мощен звяр, представящ земните царе, които са ѝ предали властта си.

Това изображение ни отвежда обратно в градината, когато жената напуснала съпруга си, за да се зарази от думата (семето) на змията. Думите, които Исус ни говори, също са представени като семена.

"Прочее, ето значението на притчата. Семето е Божието слово." (Лука 8:11)

Така Сатана, чрез посредничеството на змията в градината, имплантирал семето си в жената. Тя била първоначалната блудница, която предала ума си на Сатана, чрез неговата хитрост. Тя съблазнила и покорила съпруга си, което превърнало естеството му в естество на звяр.

"И дойде един от седемте ангела, които държаха седемте чаши та поговори с мене, казвайки: дойди, ще ти покажа съдбата на голямата блудница, която седи на много води; с която блудствуваха земните царе, и земните жители се опиха от виното на нейното блудствуване. И тъй, той ме заведе духом в една пустиня, гдето видях жена, седяща на червен звяр, пълен с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога." (Откровение 17:1-3)

Жената, която язди звяра е символ, отразяващ подчинението на мъжа към жената. Това е и преходът в основния източник на любов и утеха за мъжа - от Бог към жената. Този модел на взаимоотношения се усилил в отношенията между Нимрод и Семирамида. Връзката майка/съпруга и съпруг/син е друг израз на жената, яздеща звяра. Докато жената била в състояние да привлича мъжа със своите лакомства, хранейки и задоволявайки неговата зверска природа, тя можела да го контролира и да пречи на сърцето му да служи на истинския Бог. Можела да властва, като небесна царица. Образа на жената, която язди звяра, е

кулминацията на промяната, настъпила при Адам и Ева, когато те паднали в греха. По плът Адам станал звяр, а Ева блудница. Това се изявило в отчаяното им желание да извлечат утеха един от друг, извън тази, идваща от Бога.

Жената в библейските пророчества представя Божия народ. Блудницата е църква, която е проституирала със силата на държавата, за да спечели власт и богатство. Християнската църква, след като била изправена пред голямо преследване, компрометирала положението си и се предала на хитрините на Константин. Била привлечена към връзка със земните царе.

Скоро след това, Юстиниан, земният цар по това време, дал на католическата църквата властта на своя престол. Така, символично, жената можела да язди зверската сила на земните царе.

"И звярът, който видях приличаше на леопард, и краката му бяха като крака на мечка, устата му като уста на лъв; и змеят даде нему силата си, престола си и голяма власт."
(Откровение 13:2)

Същата сила е представена в Откровение 13-та глава като леопардов звяр със седем глави и 10 рога. Една от главите на звяра получава нещо, като смъртоносна рана. Но звярът се възстановява и целият свят се чуди след този звяр.

Това символично пророчество в Откровение представя папската църква. Църквата на Исус Христос никога не е използвала силата на стоманения меч, за да управлява сърцата на хората. Римската църква блудства със земните царе, за да вземе властта им и да управлява. Тя твърди, че действа на мястото на Христос и представлява небесния Бог, но е отклонила сърцата на хората с погрешни представи за Него.

Учението ѝ е като вино, което опиянява ума и обърква душата. Земните царе охотно се поробват пред тази жена, защото търсят утеха, извън своя истински Създател. Така със символа на блудницата, яздеща звяр е илюстрирана най-мощната мотивация на мъжете, в съюза за сексуална среща.

Това е върховният плод от семената, засадени в сърцето на Адам и Ева. Той представлява всичко, чрез което мъжът се опитва да търси утеха в жената, а не в Твореца.

Богът, който тази блудница почита, трябва да бъде обгърнат в сложна мистерия. Простотата в отношенията на Отец и Сина се заменят с тайната на Триединството.

"И на челото ѝ имаше написано това име: Тайна; великий Вавилон, майка на блудниците и на гнусотиите на земята."
(Откровение 17:5)

Блудницата е ревностна в защитаването на своя трон. Всеки, който се стреми да следва истинския небесен Бог бива преследван от нея, за да го унищожи.

"И видях, че жената се беше опила от кръвта на светиите и от кръвта на Исусовите мъченици; и като я видях, зачудих се твърде много." (Откровение 17:6)

Под ръководството на змея, жената знаела, че за да задържи поданиците си под своето господство, трябва да им попречи да влязат в съботния извор и да получат онзи Дух, Който успокоява душата и премахва нуждата от утехата на блудницата.

В книгата Даниил, същата религиозно-политическа сила, представена като малкия рог, се разкрива като една, която се стреми да промени времето за поклонение на Божиите хора:

"Той ще говори думи против Всевишния, ще изтощава светиите на Всевишния, и **ще замисли да промени времена и закони**; и те ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и половина време." (Данаил 7:25)

През четвърти век римската църква въвела Триединството като Бог, променила деня на поклонение от събота в неделя и времето на Пасхата

във Великден. Променила също времето на Петдесетница в Уитсъндей⁵⁴ и Шатрите в Коледа. Тя направила тези неща, за по-лесно приемане от езичеството. Именно чрез виното на това учение, блудницата Рим, направила всички народи пияни от блудството ѝ.

Както открихме в глава 12, Духът на истинския Утешител идва в съботите, новолунията и празниците. Блудницата, за да откъсне хората по земята от истинския Утешител, им предлага неделата, Великден, Уитсъндей и Коледа. Тези празници на блудницата нямат нито една нишка на библейска опора. Те носят със себе си различен дух. Човешкият Син е Господар на съботния ден (Мат. 12:8). Неделята е белега на римската власт над Писанията. Тя носи белега на бунт срещу Създателя.

Духът на Бога идва при Неговите деца в събота, за да ги запечата в Неговия характер, а духът на бунта идва при децата на Рим в неделя, за да получат белега на звяра. Неделята се превръща в белег на звяра, когато блудницата се стреми да принуди всички народи да се поклонят на звяра и неговия образ, чрез знака на неговата власт - неделата.⁵⁵

"И мамеше живеещите на земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши пред звяра, като казваше на живеещите на земята да направят образ на звяра, който беше ранен от сабята и оздравя. И позволи му се да даде дишане на зверовия образ, така щото зверовия образ да продума; също и да направи да бъдат избити ония, които не се покланят на зверовия образ. И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на десницата или на челата им;" (Откровение 13:14-16)

В това време, между покланящите се на Отец и Неговия единороден Син и покланящите се на църквата блудница, подкрепяна от земните царе, съботата се превръща в голямо изпитание.

⁵⁴ Бел. прев. Познат е повече в западните страни

⁵⁵ За по широка дискусия по този предмет, вижте книгата *Великата борба*, достъпна в <http://maranathamedia.bg/download/view/13>

Всички ще бъдат призовани да се поклонят в неделя, а тези, които искат да се поклонят в събота, ще се изправят пред заплаха от смърт, заради вярата си. Този тест е подобен на случилото се с тримата еврейски младежи, които отказали да се поклонят пред образа във Вавилон. Те, по-скоро щели да умрат, отколкото да се откажат от поклонението си пред истинския Бог (Даниил 3-та глава).

Онези, които чуват гласа на Утешителя и са посещавани от Него в двойна мярка по време на съботите и в по-големи мерки във времената на новолунията, Пасхата и другите празници, няма да отстъпят пред този натиск. Попадането във фалшивата събота би означавало, „лампите им да угаснат“ и да нямат сили да влязат в сватбената вечеря на Агнеца.

Тези, които са обучили ума си да се утешават с разсейване на душата посредством храна, секс и забавление, както и да се кланят в определените от блудницата времена, ще имат един ум със звяра и ще получат знака на челата си с радост... или ще приемат знака на ръцете си, поради страх.

"Не обичайте света нито което е във света. Ако люби някой света, любовта на Отца не е в него. Защото всичко що е във света, похотта на плътта, и похотта на очите, и гордостта на живота, не е от Отца, но от света е. Но светът прехожда и неговата похот; а който спазва волята Божия във веки пребъдва." (1 Йоаново 2:15-17)

Търсещите основната си утеха от грешен източник, се спускат стъпка по стъпка надолу, към зависимост и накрая, към смърт. Хората ще се подчиняват на блудницата за известно време, но в крайна сметка ще се изморят от фалшивата ѝ религия и ще се обърнат против нея.

"Каза ми още: Водите, които си видял, гдето седи блудницата, са люде и множества, народи и езици. И десетте рога, които си видял, те и звяра ще намразят блудницата, и ще я направят пуста и гола, и ще изядат месата ѝ, а нея ще изгорят в огън. Защото Бог тури в сърцата им да изпълнят Неговата воля, като действуват единомислено и предадат

царската си власт на звяра, докато се сбъднат Божиите думи." (Откровение 17:15-17)

Този модел на търсене на утеха чрез пристрастяване, водещ до събличане на блудницата и накрая до нейната смърт се отразява в нарастващия размер насилствен секс и порно. Все повече жени са задушавани до смърт, по време на секс. Във Великобритания една жена умира на всеки две седмици.⁵⁶ Това разкрива абсолютната лудост в търсене утеха на грешното място. Разкрива и какво ще се случи с блудницата, в края. Земните царе ще се изморят от нейните сладости, ще я обвинят за тяхната пустота и ще я унищожат, изгаряйки я с огън.

Така блудницата ще стигне до своя край. Земята ще стигне до смъртния си гърч и тогава ще дойде Божият Син, за да поиска Своята очакваща Го булка - тези, които пазят Божиите заповеди и вярата на Исус.

⁵⁶ <https://www.theguardian.com/society/2019/jul/25/fatal-hateful-rise-of-choking-during-sex>

23. Призовани на сватбата на Агнето

"И чух като глас от много народ, и като глас от много води, и като глас от силни гърмежи, които казваха: Алилуя! Защото Господ, нашият Бог, Всемогъщият, царува. Нека се радваме и се веселим и нека отдадем Нему слава; защото дойде сватбата на Агнето, и Неговата жена се е приготвила. И на нея се позволи да се облече в светъл и чист висон; защото висонът е праведните дела на светиите. И каза ми: Напиши: **Блажени тия, които са призвани на сватбената вечеря на Агнето.** И казва ми: Тия думи са истинни Божии думи." (Откровение 19:6-9)

"И видях, и, ето, Агнето стоеше на хълма Сион, и **с Него сто и четиридесет и четири хиляди**, които носеха Неговото име и името на Неговия Отец, написано на челата им. И чух глас от небето като глас от много води и като глас от гръм; и гласът който чух, беше като глас на свирачи, които свиреха с арфите си. И пееха като че ли нова песен пред престола и пред четирите живи същества и старците; и никой не можеше да научи песента освен сто и четиридесет и четирите хиляди, които са били изкупени от земята. **Те са ония, които не са се осквернили с жени, защото са девственици; те са които следват Агнето, където и да отива**; те са били изкупени измежду човеците за първи плодове на Бога и на Агнето. И в устата им не се намери лъжа; те са непорочни." (Откровение 14:1-5)

Колко прекрасна ще бъде сватбата на Агнето и Неговата Невяста. Коя е Невястата?

"Тогава дойде един от седемте ангела, които бяха натоварени със седемте последни язви и държаха седемте чаши и ми проговори, казвайки: Дойди, ще ти покажа невестата, жената на Агнето. И отведе ме чрез Духа на една голяма и висока планина, и показа ми светия град, Ерусалим, който слизаше от небето от Бога, и имаше божествена слава

като светеше, както свети някой много скъпоценен камък, като яспис, прозрачен като кристал." (Откровение 21:9-11)

"Видях и светия град, новия Ерусалим, да слиза из небето от Бога, приготвен като невеста украсена за мъжа си." (Откровение 21:2)

Невестата на Христос е светият град - Новият Ерусалим. Той е столица на Божието царство. Бракът представлява царството Божие, което влиза в реалност. Ние, които сме деца на тази земя, ще живеем в града, Новия Ерусалим, който е майка на всички ни.

"Защото е писано, че Авраам имаше двама сина, един от слугинята и един от свободната; но той, който бе от слугинята, се роди по плът, а оня, който бе от свободната, по обещание. И това е иносказание, защото тия жени представляват два завета, единият от Синайската планина, който ражда чада за робство, и той е Агар. А тая Агар представлява планината Синай в Арабия и съответствува на днешния Ерусалим, защото тя е в робство с чадата си. **А горният Ерусалим е свободен, който е [на всички] майка;**" (Галатяни 4:22-26)

Гостите, които са призовани на сватбата, са девиси и не са осквернени с жени, както прочетохме преди малко. Това означава, че не са превърнали жените в покваряващ източник на утеха. Те следват Агнето, където и да отиде, защото Той е техния източник на утеха.

"Тогава небесното царство ще се оприличи на десет девиси, които взеха светилниците, си и излязоха да посрещнат младоженеца. А от тях пет бяха неразумни и пет разумни. Защото неразумните, като взеха светилниците, не взеха масло със себе си. Но разумните, заедно със светилниците си взеха и масло в съдовете си. И докато се бавеше младоженецът, додряма се на всичките, и заспаха. А по среднощ се нададе вик: Ето младоженецът [иде!] излизайте да го посрещнете!" (Матей 25:1-6)

Дори сред онези, представени като 10-те девизи, които са направили Христос свой източник, все още има проблем. Половината от девизите, планирали да отидат на сватбата, нямали достатъчно масло. Маслото представлява дара на Утешителя, Светия Дух Христов. Има хора, които изповядват, че правят Христос своя утеха, но в крайна сметка не са имали истинското Негово успокоение. В тъмния час на полунощ откриват, че маслото в лампите им е вече свършило. Те са загубили връзката си с Утешителя.

Библията ни казва, че Исус е Утешителя.

"Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако съгреша някой, имаме **ходатай** [Или, Утешител. Вж. Йоан 14:16] при Отца, Исуса Христа праведния." (1 Йоаново 2:1)

Исус ни утешава с Духа Си.

"И аз ще поискам от Отца, и **Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. Духът на истината**, когото светът не може да приеме, защото го не вижда нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас, и във вас ще бъде. **Няма да ви оставя безутешни; ще дойда при вас.**" (Йоан 14:16-18, KJV)

Ще има голяма група хора, уверени, че са направили Исус свой единствен източник на утеха. За съжаление, объркани от блудницата, почитат тайната на Триединството, чието вино учи, че Светият Дух е отделно същество от Христос. Светият Дух не е отделно същество, но е вярно, че Светият Дух е отделен от Христос. Светият Дух е Божие посредничество, внасящо в сърцата ни личността на Христос. Подобно на мощна река от любов, под ръководството на Отец и Сина, Духът въздейства, за да занася Тяхното пребъдващо присъствие навсякъде, където то е приветствано. Именно, чрез Светия Дух, Исус получил възможност, в един директен образ, да се яви пред хората, пътуващи към Емаус.

"Подир това [Исус] се **яви в друг образ** на двама от тях, когато вървяха, отивайки в село. И те отидоха и известиха на другите; но нито на тях повярваха." (Марко 16:12-13)

Как се явява Исус в друг образ? Чрез „друг утешител“, чрез посредничеството на Светия Дух. Христос може да се разкрие, именно в това посредничество. Ако девиците, призовани на вечерята на Агнеца, станат жертва на погрешния Свети Дух, маслото им ще свърши. Нека се хванем за Исус, нашия Утешител и да получим дарбата на Неговия вездесъщ Дух, за да може светилника ни да гори, когато бъдем призовани на сватбата.

Другото нещо за запомняне - Утешителят идва при нас в специално, определено от Бога, време. Онези девици, които се радват на светлината на съботата, имат възможност да получат двоен дял от Духа. Осъзнавайки, че са част от жената, която има луната под краката си (Откровение 12:1-2), те ще се радват на допълнителното масло. Когато Христос почука на вратата, по време на празниците, Той ще влезе при нас, ще вечеря или празнува с нас, за да можем да се утешим от Неговата любов. Портите на храма са широко отворени, от присъствието на Господ, в тези моменти на освежаване.

"Така казва Господ Иеова: Портата на вътрешния двор която гледа към изток, нека бъде затворена през шестте делнични дни; а в съботния ден да се отваря, и в деня на новолунието да се отваря." (Езекил 46:1)

Нека поддържаме светилниците си горящи, за да сме готови в полунощ за вика, който ще се нададе за Младоженеца.

24. Висонът на светиите

Блажени тези, които изпълняват Неговите заповеди, за да имат право на дървото на живота и да влязат през портите в града. Но отвън са кучета и магьосници и сексуално неморалните, убийците и идолопоклонниците, и които обичат и практикува лъжа. (Откровение 22:14-15)

"И на нея се позволи да се облече в светъл и чист висон; защото висонът е праведните дела на светиите." (Откровение 19:8)

Прекрасното обещание на нашия Спасител към нас е, че ще имаме Божиите заповеди, записани в сърцата си, чрез дарбата на Неговия Дух. За тези, намерилите утеха в Спасителя, е дадено уверението:

"Това писах на вас, които вярвате в името на Божия Син, за да знаете, че имате вечен живот и да вярвате в името на Божия Син. И увереността, която имаме спрямо Него е това, че, ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша; и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем че получаваме това, което сме просили от Него." (1 Йоаново 5:13-15)

Ако знаем, че имаме вечен живот и знаем, че каквото и да поискаме от Него, ще го получим, тогава можем да победим всеки грях, чрез дара на Духа.

Това не е чрез лични дела, а чрез дълбоко доверие в дара на Светия Дух. Това означава, че мъжете и жените могат да преодолеят своите сексуални изкушения, както и всички други изкушения. Мъжете могат да преодолеят манията си за секс, а жените, могат да преодолеят желанието си да прелъстяват мъжете, чрез своята чувственост.

Мъжете и жените могат да преодолеят поробващите ги страсти, чрез силата на молитвата и доверието в Божието Слово. Никаква победа над греха не може да бъде приписана на човека. Без Христос не можем да направим нищо.

Най-голямото предизвикателство, на разположение на хората, осъзнали своето паднало състояние е вярата, че нашия Баща ни прощава свободно и ни предлага Светия Дух, като сила за победа.

Пътят към победата включва и осъзнаването на грешника - колко грешен е в действителност. Колкото по-близо идваме до Христос, толкова по-грешни ще се виждаме в собствените си очи. Но там, където грехът изобилства, благодатта изобилства много повече (Римл. 5:20).

Не се отчайвайте, когато виждате себе си като все по-слаби и безпомощни. Почивайте си в обятията на Утешителя, копнейте за съботата и другите определени от Бога времена. Молете се за ежедневно кръщение със Светия Дух, за да се изправите пред изпитанията си. Не се обезкуражавайте, когато се спъвате. Помнете, че нашият Баща и нашият Спасител никога не ви осъждат. Те ни посочват, много нежно, опасността от нашия грях и ни приканват към покаяние.

Сърдечно сте поканени на сватбената вечеря на Агнето. Правдата на Христос ви се предлага свободно, без пари и без цена. Семената на Божието Слово ще пораснат във вас за вечен живот.

Нека се срещнем на стъкленото море в небесния град с нашия Баща и Неговия възлюбен Син, които са ни утешавали, хранили и избавяли от настоящия зъл свят. На Тях нека бъде благословение, чест, слава и сила до вечните векове. Амин.

Агапе

Разгледайте по-задълбочено библейските доказателства, че Богът на Стария Завет е същият като Този, който Исус разкрил в Новия Завет - абсолютно ненасилен. Книгата представлява подробно и систематично изследване на фактите, което предоставя директен начин да се разгледат няколко от историите на Библията, които не са били разглеждани преди това. Едва 300 страници, това е сериозно четиво за тези, които наистина търсят отговори. Чудесно продължение на книгата, която държите в ръцете си.

Първородна любов

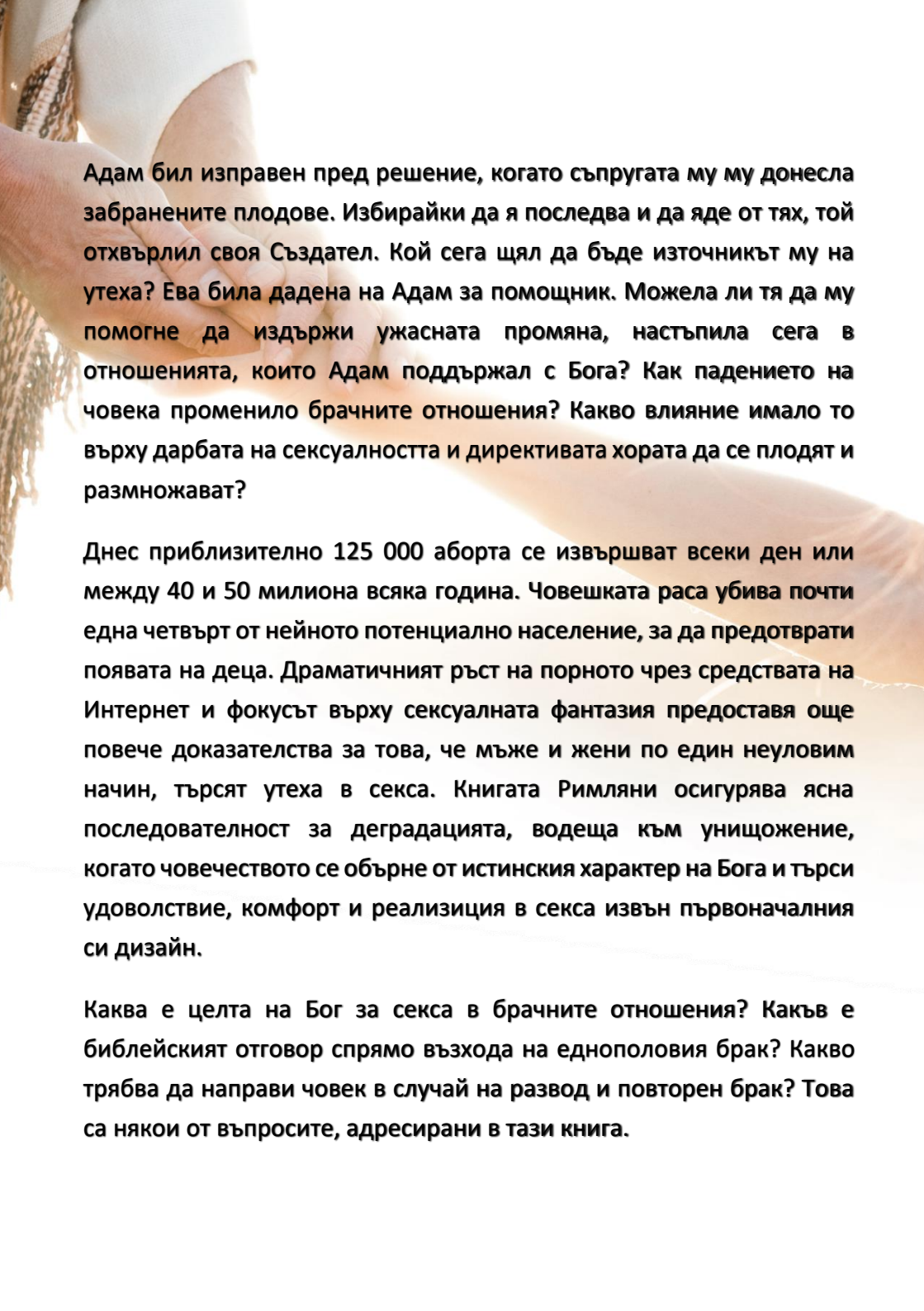

Бракът като институция е под сериозна заплаха. Защо толкова много хора имат лош опит с брака и връзките като цяло? *Първородна любов* разглежда оригиналната връзка, описана в Библията, за да види какви неща можем да научим, така че нашите собствени взаимоотношения да могат да бъдат засилени и обогатени. Това са 44 страници, пълни с жизнени принципи за един пълноценен брак.

Идентичностни войни

Идентичностни войни е едно пътуване на самооткриването. Това е покана да проучите вашата стойност в един контекст базиран изцяло върху отношенията. Тази книга разкрива принципите, които ще ви помогнат да избягате от мисленето на този свят и да намерите свобода в най-важните си отношения.

Адам бил изправен пред решение, когато съпругата му му донесла забранените плодове. Избирайки да я последва и да яде от тях, той отхвърлил своя Създател. Кой сега щял да бъде източникът му на утеха? Ева била дадена на Адам за помощник. Можела ли тя да му помогне да издържи ужасната промяна, настъпила сега в отношенията, които Адам поддържал с Бога? Как падението на човека променило брачните отношения? Какво влияние имало то върху дарбата на сексуалността и директивата хората да се плодят и размножават?

Днес приблизително 125 000 аборта се извършват всеки ден или между 40 и 50 милиона всяка година. Човешката раса убива почти една четвърт от нейното потенциално население, за да предотврати появата на деца. Драматичният ръст на порното чрез средствата на Интернет и фокусът върху сексуалната фантазия предоставя още повече доказателства за това, че мъже и жени по един неуловим начин, търсят утеха в секса. Книгата Римляни осигурява ясна последователност за деградацията, водеща към унищожение, когато човечеството се обърне от истинския характер на Бога и търси удоволствие, комфорт и реализация в секса извън първоначалния си дизайн.

Каква е целта на Бог за секса в брачните отношения? Какъв е библейският отговор спрямо възхода на еднополовия брак? Какво трябва да направи човек в случай на развод и повторен брак? Това са някои от въпросите, адресирани в тази книга.